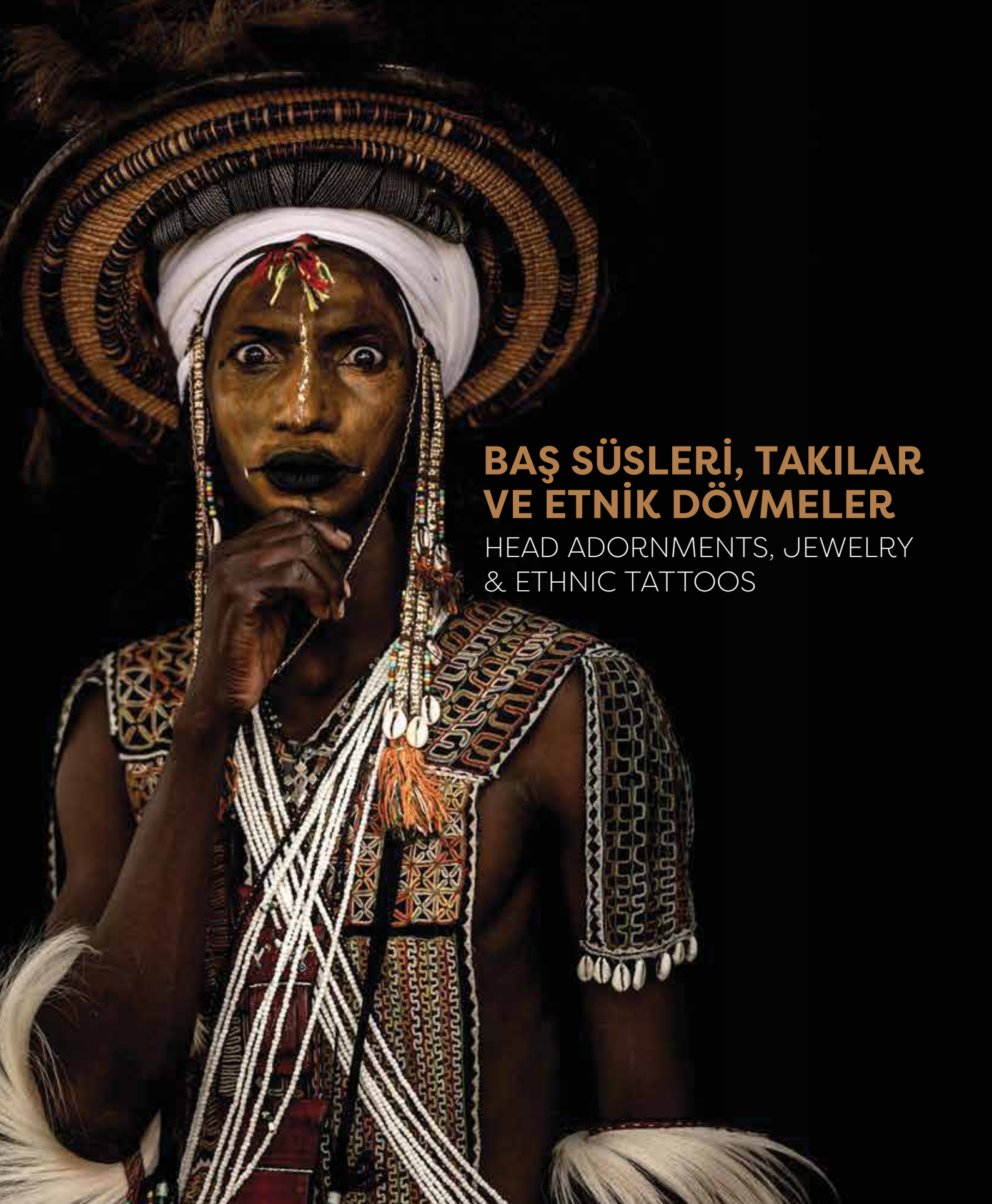

BAŞ SÜSLERİ, TAKILAR VE ETNİK DÖVMELER

HEAD ADORNMENTS, JEWELRY
& ETHNIC TATTOOS

BAŞ SÜSLERİ, TAKILAR VE ETNİK DÖVMELER

HEAD ADORNMENTS,
JEWELRY &
ETHNIC TATTOOS

GAZELLA
TURİZM

GAZELLA

TURİZM

BAŞ SÜSLERİ, TAKILAR VE ETNİK DÖVMELER

YAYIN HAKLARI:

Gazella Yayınları

Bu eserin tüm hakları saklıdır. Yayınevi, yazar ve fotoğraf sanatçılarından izin alınmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

YAZILAR:

Gülden Kurt Gevinç

GRAFİK TASARIM:

Sabri Gevinç

KAPAK FOTOĞRAFI COVER PHOTO:

David Dhaen

GAZELLA YAYINLARI

Gazella Turizm Yatırımcılığı ve Seyahat Acenteliği A.Ş.

Ulus Mah. Öztöpus Cad. No.16
Giriş Kat. Beşiktaş - İstanbul
Tel:+90 212 233 1598
www.gazella.com | info@gazella.com

Bu kitabın tüm basım ve dağıtım masrafları
Gazella Turizm tarafından karşılanmıştır.

Para ile satılamaz. Gazella Yayınları © 2023

Tüm kitabın koordinasyonu için **Melisa Gazel'e**
ve desteği için **Habip Koçak'a** teşekkür ederiz.

Bu kitap 2500 adet basılmıştır. Basım için kullanılacak kâğıt miktarı ve dağıtım sürecinde oluşacak sera gazı emisyonu dikkate alınarak Tema Vakfı'na 100 adet fide bağışında bulunulmuştur.

Çocuklarımıza, yaşadığımız dünyadan daha güzel bir dünya bırakabilmek, en büyük arzumuz.

Hayata akranlarından farklı bir başlangıç yapan otizmli yavrularımızın 6 Şubat depremiyle daha da zorlaşan yaşamlarını bir nebze de olsa kolaylaştırabilmek ve hiç değilse eğitim sürecinde hakları olan fırsat eşitliğine kavuşabilmelerini sağlamak istedik. Bu amaçla çıktığımız yolda, bizimle aynı duyguları paylaşan insanlarla bir araya geldik ve hep birlikte, hedefinde deprem bölgesindeki otizmli çocuklarımızın olduğu bir sosyal sorumluluk projesini tamamladık.

Gazella Turizm olarak hazırladığımız *Baş Süsleri, Takılar ve Etnik Dövmeler* adlı bu fotoğraf kitabı, birbirinden güzel karelerden oluşuyor. Kitaptaki her bir fotoğraf için Tohum Otizm Vakfı'nda bu amaçla oluşturulan bir fona bağış yapıldı. Fotoğraf sanatçılarımızın ve bağışçılarımızın değerli katkıları ve Tohum Otizm Vakfı ile yaptığımız iş birliği sayesinde, Adıyaman'da bulunan bir konteyner kent okulundaki konteyner sınıfın donanımının tamamlanması ve Hatay'da bulunan bir okulumuzun güçlendirme çalışmalarının yapılması mümkün olabildi.

Antakya'da doğup büyümüş üç kardeş olarak; bağışta bulunan güzel dostlarımıza, fotoğraflarıyla katkıda bulunan fotoğraf sanatçılarına ve Tohum Otizm Vakfı'na çok teşekkür ediyoruz. Deprem bölgesinin insanı olarak, bu büyük felaketin vurduğu bölge halkının yaşama tutunmasını sağlamak için üzerimize düşeni yapmaya devam edeceğiz.

Anna - Velit Gazel

Melisa - Cihat Gazel

Nuhat - Okan Altuğ

Our goal was to alleviate, even in the slightest way, the lives of our children with autism, whose early experiences differed from those of their peers and who faced increased challenges following the February 6th earthquake. We aimed to ensure that they, at the very least, have equal opportunities in education—an equality they rightfully deserve. The journey we embarked on toward this objective brought us together with like-minded souls, culminating in the successful completion of a social responsibility project designed to support children with autism in the earthquake-affected region.

Head Adornments, Jewelry, and Ethnic Tattoos, compiled by Gazella Turizm, showcases stunning photographs. For each photo in this book, a donation was made to the fund established specifically for this purpose at the Tohum Autism Foundation. Thanks to the invaluable contributions of photographers and donors, along with our partnership with the Tohum Autism Foundation, we were able to furnish a classroom in a container school in Adıyaman and undertake renovation works at a school in Hatay.

As three siblings born and raised in Antakya, we express our heartfelt gratitude to our generous friends who made donations, the photographers who contributed with their photos, and the Tohum Autism Foundation. Hailing from the earthquake-affected region, we remain committed to continuing our efforts to support those affected by this major catastrophe and help them persevere through these challenging times.

Anna - Velit Gazel

Melisa - Cihat Gazel

Nuhat - Okan Altuğ

Bu kitabın hazırlanmasında proje ortağımız olmayı kabul eden ve otizmlı çocuklarımızın topluma kazandırılmasına öncülük eden Tohum Türkiye Otizm Erken Tanı ve Eğitim Vakfı Yönetim Kuruluna, yönetici ve çalışanlarına teşekkür ederiz.

We would like to thank the Board of Directors, Managers and Employees of Tohum Autism Foundation (TOV), for agreeing to partner with us with this Corporate Social Responsibility book project. Their fundamentals show true leadership and actualization in improving the living standards of children with autism in Turkey.

Gazella Turizm

Adıyaman konteyner kent okulunda donanımı tamamlanan sınıf

The fully furnished and equipped classroom in Adıyaman container camp school.

Hatay'da güçlendirme çalışmaları tamamlanan okul

The school in Hatay whose reinforcement works for earthquake resistance has been completed.

Her şeyin en güzelini hak eden çocuklara bayramların en güzelini hediye eden, yakın tarihin en etkili liderlerinden Mustafa Kemal Atatürk'e Cumhuriyetimizin 100. yılında saygı ve şükranla...

With respect and gratitude to Mustafa Kemal Atatürk, one of the most influential leaders of recent history, who appointed a special holiday to celebrate children, who deserve the very best, the year 2023 is the 100th anniversary of the Republic of Turkey...

Bağışçılarımıza Teşekkürler...
Many thanks to our donors...

ÖZLEM AKÇOR
HAKKI ALHASOĞLU
NUHAT ve OKAN ALTUĞ
ÜMİT ve GIANCARLO BALTAZZI
EMİNE ve SELİM BAŞAK
ZEYNA ve TUNGA BAYSAL
DENİZ ESİN ve CEMAL BENLİ
TANJA ve ÖZGÜR BETER
YASEMİN ve BERGE BJELLAND
MEHMET CAN BÜYÜKMİL
AYŞE ve CEM CANER
YEŞİM ve RALFİ ÇUKURİL
MERVE ve İSMAİL ELLEZ
TUANA ve DORUK CEMAL GÜNDOĞDU
MAHMUT MÜNİR GÜZEL
ALEX SEZAI IŞIK
NEDİM ve SANEM DİDA İRENGÜN
HANDE ve HİLMİ KARASU
SARA ve EDİ KARAYUSUF
SOPHIE ve VADİM KARAYUSUF
GÜLEN ve SELÇUK KUMBASAR
SEYDA ve CAN MALTA
SELİN ve İLKER NACAKLI
TİLDA NAYMAN
TAYFUN ÖZALTAY
BRENDA ve BONİ SALİS
SİNAN ve FEZA SOLAKLAR
ENDRE SZABO
YEŞİM ve KAAAN ŞAF
LEYLA ve EROL TARANTO
CEREN ve AHMET TERZİ
AYŞEGÜL ve TURGUT TİMOÇİN
ALARA DERİN ÜSTÜNDAĞ
VERED ve VİTALİ VAROL
GÜLLÜ ve İNANÇ YAMAÇ
SEDA ve MAHİR YÜKSEL
ve
GAZELLA TURİZM ÇALIŞANLARI

Bağışçılar soyadlarına göre alfabetik olarak sıralanmıştır.

Donors are listed alphabetically by surname.

Anibal Bueno

Afrika kültürleri alanında uzmanlaşmış ve kabileler üzerine belgesel haberciliği yapan Anibal Bueno gazeteciliğe devam ediyor. Seyahat ve Afrika kültürlerini inceleme tutkusu nedeniyle başka insanları da benzersiz ve uzak rotalarla buluşturabilmek için 2015'te kendi turizm şirketini kurdu. *National Geographic* gibi dergilerde fotoğrafları yayınlandı ve Spanish Photographic Association ve The Independent Photographer gibi kurumlardan ödüller aldı.

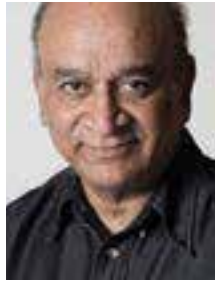

Anibal Bueno is a travel journalist, specialist in African cultures, photojournalism and documentary reporting on tribal traditions. His training is eminently scientific, being a Senior Computer Engineer with a PhD in Biology. His passion for traveling and studying African cultures has led him to combine the analytical and scientific vision of the cultures. In 2015 he founded his own adventure travel agency to take people to exclusive and remote places. He has publications in National Geographic, received medals from the Spanish Photographic Association, The Independent Photographer, among others.

 /anibal_bueno

Bharat Patel

İngiltere'de yaşayan Hindistan doğumlu Patel, 15 yıldır gezi ve belgesel fotoğrafçılığı yapıyor. İnsani yardım projelerini belgeleyen ve seyahatlerinde çektiği karelerden oluşan geniş bir koleksiyona sahip. Kadın işçilerin, Hindistan'daki göçebe kabilelerin, duvar ustalarının ve Hicraların yaşamlarını yansıtan işleri, en çok ses getiren çalışmaları. Kişisel sergiler açmış, uluslararası ödüller almış, gazete ve dergilerde fotoğrafları yayımlanmıştır.

Bharat is an Indian born photographer, living in Oxford, UK. His interest in photography goes back to his teenage years. The last 15 years he has been working as a travel and documentary photographer amassing a large collection of images from his humanitarian projects and travels. Some of his most celebrated projects document Women Workers in the informal sector, Nomadic Tribes of India, Brick Workers and the Hijras (transgender) of India. His work has been celebrated with various international awards, exhibited at various venues, and published in journals and magazines.

 /bharatpatelphotography

Burcu Önal Yürüyen

1984 Mersin doğumlu olan Burcu Önal Yürüyen, 2008'de Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu ve halen Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesinde görev yapıyor. 2017'de, uzun yıllardır ilgi duyduğu fotoğrafçılıkta ilerlemeye karar verdi. İFSAK ve Sille Sanat Sarayı üyesi olan Önal Yürüyen, çeşitli gazete ve dergilerde yayınlanan fotoğraflarının yanında, *Korona Günlerinde Fotoğraf* adlı kolektif bir çalışmada da yer aldı.

Burcu Önal Yürüyen, who was born in Mersin, Turkey in 1984, graduated from Marmara University Faculty of Dentistry in 2008 and currently works at Dr. Sadi Konuk Training and Research Hospital. In 2017, she decided to progress in photography, which she has been interested in for many years. Burcu Önal Yürüyen, is a member of İFSAK and Sille Sanat Sarayı, her photographs have been published in various newspapers and magazines, and she participated in a collective work called Photography in Corona Days.

 /_dt_burcu

Carlo Marrazza

İtalya'nın Brindisi şehrinde yaşamını sürdüren Carlo Marrazza, gezi, manzara ve güzel sanatlar fotoğrafçılığı yapıyor. 2017 yılındaki Xposure Uluslararası Fotoğrafçılık Festivali sırasında düzenlenen yarışmada overall kategorisinde birinciliği kazanan Marrazza, son olarak, Cemma ve Keşmir'deki göçebe Bakarwal kabilesinde çektiği fotoğrafıyla Kasım 2023'te düzenlenen Uluslararası Fotoğraf Ödülleri'nde (IPA) *Discovery of the Year* dalında ödül aldı.

Carlo Marrazza, who lives in Brindisi, Italy, does travel, landscape and fine art photography. He won first place in the 'overall' category in the competition held during the Xposure International Photography Festival in 2017, and was most recently awarded in the 'Discovery of the Year' category at the International Photography Awards (IPA) held in November 2023 with his photograph taken in the nomadic Bakarwal tribe in Jammu and Kashmir.

 /carlomarrazza

David Dhaen

Belçika'nın bir köyünde doğup büyüdü. 29 yaşına kadar ressam olan David Dhaen, hayatta ne yapmak istediğine dair arayışları sonucunda kendine yeni bir yön çizmeye karar vererek farklı ülkelere seyahat etmeye başladı. Bu geziler Dhaen'in fotoğrafçılığa duyduğu ilgiyi besledi ve hayattaki yeni amacını dünyayı keşfetmek ve doğal güzelliklerini kayıt altına almak olarak belirledi. Özellikle birçoğu yok olmak üzere olan kabileler en büyük tutkusu oldu.

David Dhaen was born and raised in a village in Belgium. A painter who gave a new twist to his life when he was 29, not satisfied with his life goals he decided to go on adventures around the world which sparked his interest in photography. Life's new purpose, exploring the world to capture its natural beauty. The exploration of remote tribes became his passion, especially as many will fade away in time. Our time is limited, we should embrace it and spend it wisely.

 /david.dhaen.wtp

Faruk Akbaş

Tanıtım/belgesel fotoğrafçısı, 1995'ten bu yana *Fotoğraf Dergisi* yazarı ve Fotoğrafevi'nin kurucusu olan Akbaş'ın, *National Geographic*, *Daily Telegraph* başta olmak üzere çeşitli dergi ve gazetelerde fotoğrafları yayınlandı. Röportaj fotoğrafçılığı yaptı. Asya ve Afrika'ya fotoğraf yolculukları düzenledi. Kitaplarından bazıları: *Türkiye Fotoğraf Rehberi*, *Gezi Fotoğrafçılığı*, *Dijital Dünyada Fotoğraf*, *Fotoğraf Teknik Okumaları*, *Fotoğrafta Pratik Kompozisyon*.

Faruk Akbaş is a documentary photographer, photojournalist, writer for Photography Magazine since 1995 and founder of Fotoğrafevi. His photographs have been published in various magazines and newspapers such as; National Geographic and Daily Telegraph. He has organized photography trips to Asia and Africa. A few of the books he has written are; Turkey Photography Guide, Travel Photography, Photography in the Digital World, Photography Technical Readings, Practical Composition in Photography.

 /mfarukakbas

Fatma Gök Salt

Mersin doğumlu Fatma Gök Salt, Çukurova Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Matematik ve Açık Öğretim Fakültesi Fotoğrafçılık ve Kameramanlık bölümlerinden mezun. 2011'de başladığı fotoğraf yolculuğunda ulusal ve uluslararası ödüller aldı. Uluslararası Fotoğraf Sanatı Federasyonu tarafından verilen EFIAP ünvanı sahibi. Kişisel ve karma sergiler yapan Salt, farklı disiplinlerden beslenerek projeler üretmeye ve eğitimler vermeye devam ediyor.

Fatma Gök Salt was born in Mersin, Turkey, she graduated from Çukurova University from the Faculty of Arts and Sciences, Mathematics and Open Education Faculty, departments of Photography and Videography. She has received national and international awards during her photography journey that started in 2011. She holds an EFIAP title given by the International Federation of Photographic Art. She hosts personal and group exhibitions, and continues to organize projects and provide training on different disciplines.

 /Fatmagoksalt

Habip Koçak

1969 Tarsus doğumlu. 1995'te çalışmaya başladığı Marmara Üniversitesi'nden 25 yıl sonra istifa edip İngiltere'ye yerleşti. Halen Nişantaşı Üniversitesi'nde profesör ve Oxford Teknoloji ve Geliştirme Merkezinde araştırmacı. Sokak portreleri 2020'de *Ünsüzler* adıyla yayımlandı. İFSAK, Sille Sanat, Kraliyet ve Oxford fotoğraf toplulukları üyesi. Kraliyet Fotoğraf Topluluğu Associate ünvanı sahibi. Projeleri: *Obscure, Kakava - Behind the Camera* ve *I Can't Breathe*.

Habip Koçak born in Tarsus, Turkey in 1969, started working in 1995 at Marmara University, after 25 years he resigned and settled in England. He is currently working as a Senior Researcher at the Oxford Center of Technology and Development. His street portraits were published under the title 'Ünsüzler' in 2020. He is a member of İFSAK, the Oxford Photographic Society and holds the title of Associate at the Royal Photographic Society. Projects: 'Obscure', 'Kakava - Behind the Scene' and 'I Can't Breathe'.

 /_habipkocak

İsmail Ellez

1969 Bilecik doğumlu. İstanbul Üniversitesi Makine Bölümü mezunu. 2005'te fotoğrafçılıkla ilgilenmeye başladı. Yurtiçi ve yurtdışında birçok fotoğraf gezisine katıldı. Gittiği yerlerde karşılaştığı insanları fotoğraflayan Ellez, bir tür fotoğraf gazeteciliği yaptığını söylüyor ve farklı yerlerdeki göz ardı edilen yaşamları portreleştirmeyi amaçlıyor. Çalışmalarıyla çeşitli dergi, gazete ve sergilerde yer alan Ellez'in *Bakış* (2021) adlı bir de kitabı bulunuyor.

İsmail Ellez was born in Bilecik, Turkey in 1969. He graduated from Istanbul University Mechanical Department. His interest in photography was sparked in 2005. He participated in many photography trips throughout Turkey and abroad. İsmail Ellez, who photographs the people he encounters wherever he goes, uses photojournalism to portray the ignored lives in different places. His photographs have appeared in various magazines, newspapers and exhibitions, he also published a book called 'Bakış' (2021).

 /ismelz

Josep Vivó

İspanya'da yaşayan gezi fotoğrafçısı Josep Vivó, dünyanın farklı yerlerindeki yok olmaya yüz tutmuş kültürleri ve geleneksel toplulukları fotoğraflamayı ve kayıt altına almayı tercih ediyor. İlgi alanlarını insanlar ve insanlık halleri olarak ifade eden sanatçı, portre çekimlerine ağırlık veriyor ve dünyanın dört bir köşesindeki kutlama ve festivallerde çektiği birbirinden renkli fotoğrafları sosyal medyada fotoğraf severlerle paylaşıyor.

Josep Vivó, a full-time travel photographer living in Spain, interested in people, portraits, vanishing cultures, ethnography and traditions from all around the world. Expressing his interests he focuses on portrait shooting and shares the colorful photographs he takes at celebrations and festivals from around the world with photography lovers on social media.

 /zevivo_travelphoto

Marco Vendittelli

İtalya'nın Sorrento kentinde yaşayan 35 yaşındaki Vendittelli, fotoğraf ve seyahat tutkusunun küçük yaşlarda başladığını söylüyor. Fırsat bulduğu ilk anda yollara düşen ve o gün bugündür de seyahat eden Vendittelli, gezip görmeyi bir yaşam tarzı hâline getirmiş. 60'a yakın ülkeye giden ve bu ülkelerdeki kabileleri ve etnik toplulukları fotoğraflamayı tercih eden sanatçı, bu kareleri sosyal medyada ve ilginç bilgiler eşliğinde paylaşmayı da seviyor.

Marco Vendittelli, currently 35 years old, lives in Sorrento, Italy, his passion for photography and travel started at an early age. He hit the road as soon as he had the opportunity and has been traveling ever since, he has made traveling a lifestyle. He's been to nearly 60 countries to photograph the tribes and ethnic communities there, he shares these shots on social media and with interesting information about them.

 /marcovendittellitraveller

Max Vere-Hodge

Gezi ve portre fotoğrafçısı Max Vere-Hodge'in ilgi alanı, geleneksel kültürler. Özel bir eğitim almadığını ve kendi kendini yetiştirdiğini söyleyen Vere-Hodge'in en büyük tutkusu ise çalışmalarıyla farklı yaşamlara ve insanlara ışık tutmak ve onları dünyaya tanıtmak. Son olarak, 2023'ün son aylarında Etiyopya'daki Omo Vadisine giderek büyüleyici vücut süslemeleriyle, dövmeleleriyle ve dudak plakalarıyla ünlü Suri kabilelerini fotoğrafladı.

Max Vere Hodge is a travel and portrait photographer with a particular interest in traditional cultures. Self-taught as a photographer, his greatest passion is to inspire empathy for different people and their lives through his images. He recently returned from a photo trip from the Omo Valley in Ethiopia where he encountered the Suri tribe, famous for their fascinating body ornamentation, scarification and lip plates.

 /max.v_h

Muammer Yanmaz

1969 İstanbul doğumlu. Saint-Michel Lisesi'nin karanlık odasında başladığı fotoğrafçılık, üniversite yılları ve askerlik dönemi de dâhil olmak üzere hiçbir zaman hayatından çıkmadı. 16 yaşındayken sınıf arkadaşlarını fotoğrafladığı ilk karelerden bu yana yüzlere, bakışlara ve duygulara odaklandı. İlk yıllarındaki spor fotoğrafçılığı deneyimi ona âni dondurmanın önemini, gazete ve dergilerdeki mesaisi ise fotoğrafın insanlar üzerindeki etkisini öğretti.

Muammer Yanmaz was born in Istanbul, Turkey in 1969. His introduction to photography started in the darkroom of Saint-Michel High School, and since then photography was always a part of his life including his university and military service years. Since the first photographs he took of his classmates at the age of 16, he has focused on faces, gazes and emotions. His sports photography experience in his early years taught him the importance of capturing the moment, while his work in newspapers and magazines taught him the impact of photography on people.

 /muammeryanmaz

Murat Uçar

1967 İstanbul doğumlu. 35 yıldır Antalya'da yaşıyor. Evli ve bir kız çocuğu babası olan Uçar, çeşitli iş kollarında çalıştı ve halen toptan kahve ve ses, ışık ve görüntü ürünleri satan şirketlerde ortaklıkları bulunuyor. Fenerbahçe Spor Kulübü divan üyesi. 20 yıla yakın bir süredir amatörce fotoğrafla uğraştığını ve fotoğraf tutkusunu yüzünden 24 ülke ve yüzlerce şehir gezdiğini belirten Uçar, bu kitap projesinde yer almaktan mutlu olduğunu söylüyor.

Murat Uçar was born in Istanbul, Turkey in 1967. He's been living in Antalya for the past 35 years, with his wife and daughter. As an entrepreneur he has worked in various business lines over the years, he currently has partnerships in companies selling wholesale coffee as well as sound, light and video products. He's a Fenerbahçe Sports Club Council Member. Murat Uçar has been an amateur photographer for nearly 20 years, has traveled to 24 countries and hundreds of cities due to his passion for photography. Taking part in this book project is meaningful and delightful for him.

 /muratucar

Nancy Savage

20 yıldan uzun bir zamandır, bütün vaktini ve enerjisini, dünyanın farklı yerlerindeki insanları ve değişik coğrafyaları keşfetmeye ve fotoğraflamaya adanmış Savage, tarzını, yaşam tarzı fotoğrafçılığı ile belgesel fotoğrafçılığı arasında bir yerde olarak tanımlıyor ve pek çok benzersiz ve özel yere gitme imkânına sahip olduğu için mutlu olsa da asıl tutkusunun seyahatleri sırasında tanıdığı insanların çeşitliliğini yansıtabilmek olduğunu söylüyor.

The past twenty plus years Nancy Savage has committed herself as a Photographer, exploring and photographing people and places around the world. Her style lies somewhere between lifestyle and documentary. She treasures the many unique and exclusive places she has been, her true love is the diversity of people she has come to know along this journey.

 /savagen4231

Philip Joyce

"Bizim bugünümüz, onların geçmişi" diyen Joyce, bu nedenle günümüzün yaşamını geleceğin izleyicileri için fotoğrafladığını söylüyor. Royal Photographic Society [Kraliyet Fotoğraf Topluluğu] üyesi, 2016 Sony Dünya Fotoğrafçılık Ödülleri (2016) finalisti ve London Salon of Photography 2004 sergisinden ödüllü olan Joyce, pek çok fotoğrafçıdan ilham alsa da Elliott Erwitt'in fotoğrafçılığa yaklaşımının kendisini de yansıttığını ifade ediyor.

Philip Joyce explores contemporary life for an imagined future audience; our present, their past. Inspired by many photographers, his approach is best summarized by Elliott Erwitt's view: "You can find pictures anywhere. It's simply a matter of noticing things and organizing them. You just have to care about what's around you and have a concern with humanity and human comedy". Philip holds a London Salon medal (2004) and was shortlisted in the Sony World Photography Awards (2016). Philip is a Fellow of the Royal Photographic Society.

 /philipjoycephotography

Ralf Çukuril

Yıldız Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği mezunu. New York CUNY/Baruch College'da MBA yaptı. Fotoğraf çekmeye 2005'te başladı. Vizörden bakarken âna odaklanabildiği ve başka hiçbir şey düşünmediği için bunun bir tür meditasyon biçimi olduğuna inanıyor. Manzara, mimari veya portre fark etmeksizin her fotoğraftan keyif alıyor. Yeni kültürler tanımayı hayatının bir parçası hâline getiren Çukuril, Martinik Travel turizm acentesinin sahibi.

Ralf Çukuril is a graduate of Yıldız Technical University, Civil Engineering. He completed his MBA at Baruch College in New York. He started taking photographs in 2005. He believes looking through the viewfinder is a form of meditation as he's able to focus on the moment and not think about anything else, whether it is landscape, architecture or portrait, he enjoys it all. Ralf Çukuril, who has made getting to know new cultures a part of his life, is the owner of the Martinik Travel Tourism Agency.

 /ralf_photography

Sabrina Nicolazzi

Küçük bir İtalyan kasabasında doğan ve hâlâ Orta Gölü kıyısındaki bu sakin kentte yaşamını sürdüren Nicolazzi, aynı zamanda bir seyahat tutkunu. Fotoğraflarında en çok insan yüzlerine, gözlere, bakışlara ve mercekten yansıtmayı amaçladığı duygulara dikkat ettiğini, fotoğrafını çektiği her bir insanı hatırladığını söylüyor. Tanıma fırsatı bulduğu uzak yerlerdeki kaybolmaya yüz tutmuş dünyaları yansıtan fotoğraflarını 2016'dan bu yana başkalarıyla da paylaşıyor.

Sabrina Nicolazzi was born in a small town in north-west Italy, on the peaceful shores of Orta's Lake where she still resides with her husband. All her life she had a passion for travel, and for over 20 years also for photography. What struck her most were the faces of the people she met, their eyes, their gazes and the emotions that she was able to capture through the lens. She remembers every person, every moment spent. For Sabrina photographing a person is seeing their soul.

 /magbrinik

Sedat Basmacı

1971 yılında Şanlıurfa'da doğan Basmacı, eğitimini yine bu kentte tamamladı. Ardından, önce baba mesleği olan manüfaturacılıkla, sonrasında ise inşaat işiyle uğraşan Basmacı, ilk fotoğraf makinesini 17 yaşında aldığını ve o gün bugündür de fotoğraf sanatıyla ilgilendiğini söylüyor. Basmacı hem Şanlıurfa'nın hem de Anadolu'nun insanlarını, doğal güzelliklerini, tarihî ve kültürel zenginliklerini fotoğraflamaya ve kayıt altına almaya devam ediyor.

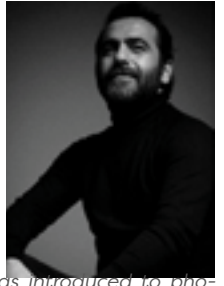

Sedat Basmacı, was born in Şanlıurfa, Turkey in 1971, completed his education in his hometown. He first worked in manufacturing which was his father's profession, afterwards he continued in the construction business. He bought his first camera at the age of 17 and has been interested in photography ever since. He continues to photograph and capture the people, scenic nature, historical and cultural riches of both Şanlıurfa and Anatolia.

 /sedat_basmaci

Sefa Yamak

1982 Rize doğumlu. Yeditepe Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümündeki eğitimi sırasında fotoğrafla tanıştı. 2011'deki ilk projesi "Samsung Durdur Zamanı" ile sosyal medyada tanındı. 2015'te #instart adına Türkiye'nin ilk konsept Instagram yarışmasını düzenledi. 2018-2019'da *Untitled portraits* adı altında iki sergi açtı. 2017'de kurduğu Pam İstanbul Prodüksiyon ajansı ile birlikte halen yerli ve yabancı birçok markaya fotoğraf ve film hizmeti veriyor.

Sefa Yamak was born in Rize, Turkey in 1982. He was introduced to photography while studying International Relations at Yeditepe University. He became known on social media with his first project in 2011, 'Samsung Stop Time'. In 2015, he organized Turkey's first instagram concept contest under the name #instart. He opened two exhibitions under the name 'Untitled portraits' in 2018-2019. He currently provides photography and film services to many local and foreign brands with the Pam Istanbul Production agency he founded in 2017.

 /sefayamak

Serkan Ocak

1982 Karadeniz Ereğli doğumlu, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik mezunu. 2012'de Uludere katliamı sonrası bölgede çektiği fotoğrafla Abdi İpekçi Yılın Gazetecisi ve Gezi Direnişi'nde eli sopalı sivilin polislerle birlikte protestoculara saldırdığı ânı gösteren fotoğrafla Metin Göktepe ödülleri aldı. 2013-2019 arasında *Hürriyet Seyahat Eki*'nin yayın yönetmeniydi. Halen, Alman devlet kanalı Deutsche Welle'nin Türkçe servisinde çalışıyor.

Born in Karadeniz Ereğli, Turkey in 1982. He graduated from Marmara University Faculty of Communication in Journalism. He was awarded the 2012 Abdi İpekçi Journalist of the Year with the photographs he took in the region after the Uludere Airstrike and later received the Metin Göktepe Award for his photograph showing that a civilian with a stick attacked the protesters together with the police during the Gezi Protests. He was Editor-in-Chief between 2013 and 2019 for Hürriyet Newspaper Travel pages. He currently works in the Turkish department of the German Public Channel Deutsche Welle.

 /serkanocak

Serpil Eroğlu

1976 yılında İstanbul'da doğdu. 23 yıl özel sektörde muhasebe alanında çalıştıktan sonra, eşinin işi sebebiyle ailece İngiltere'ye taşındılar. Son 8 yıldır fotoğrafla özel olarak ilgilenmeye başladığını ve fırsat bulduğu zamanlarda seyahate çıkarak fotoğraf çektiğini belirten Serpil Eroğlu, fotoğrafçılık alanında uluslararası yarışmalara katılıyor. Eroğlu aynı zamanda Uluslararası Fotoğraf Sanatı Federasyonu tarafından verilen EFIAP ünvanı sahibi.

Serpil Eroğlu was born in Istanbul, Turkey in 1976. After working in the accounting sector for 23 years, she moved to England due to her husband's job. She has become particularly interested in photography over the last 8 years, whenever she has the opportunity she travels to take photographs. Serpil Eroğlu participates in international competitions in the field of photography and holds the EFIAP title given by the International Federation of Photographic Art.

 /syekteese

Tania Chatterjee

Hindistan'ın Kalküta şehrinde yaşayan, Çevre Yönetimi alanında yüksek lisans eğitimini tamamladıktan sonra profesyonel olarak insani yardım kuruluşlarında çalışmaya başlayan Chatterjee, 2010 yılında fotoğrafçılığı tam zamanlı bir meslek hâline getirdi. Bir görsel sanat formu olarak fotoğrafın ve fotoğrafçılığın desteklenmesini amaçlayan Fotorbit adlı şirketin kurucusu ve danışmanı. İlgi alanları, merkezinde insan yaşamı olan fotoğraflar ve belgeseller.

Tania Chatterjee is a photographer, humanitarian worker and educator based in Kolkata, India. After completing her masters in environment management, she started her career as a humanitarian professional. Since 2010 she has been practicing photography as her full time profession. She is founder and chief mentor of Fotorbit Pvt Ltd, a company dedicated to promote photography as a visual art form. Her niche interests are documentary and human interest photography.

 /taniachatterjee.official

Tuğba Kırallı

Fotoğrafa 2007 yılında başlayan ve ağırlıklı olarak belgesel projelerinde yer alan Kırallı, Türkiye ve Avrupa'daki fotoğrafçılık derneklerinde yaptığı sunum ve katıldığı söyleşilerle fotoğraf severlerle buluşmaya devam ediyor. *Bir Temsilin Hikâyesi* adıyla bir kişisel sergi açan ve *Tersane-i Amire* adlı bir ortak sergide de yer alan Kırallı'nın belgesel projeleri arasında *Çocuk Boksörler*, *Karadeniz Kadını* ve *Türkiye'de İşçi Olmak* gibi çalışmalar bulunuyor.

Tuğba Kırallı, who started photography in 2007 and mainly takes part in documentary projects, continues to meet photography lovers with the presentations she makes and the interviews she attends in photography associations in Turkey and Europe. She opened a personal exhibition called 'Bir Temsilin Hikayesi' and also took part in a joint exhibition called 'Tersane-i Amire'. Among her documentary projects are; 'Çocuk Boksörler', 'Karadeniz Kadını', 'Türkiye'de İşçi Olmak' just to name a few.

 /tugbakiralli

Turgut Timoin

Büyükçekmece Fotoğrafcılar Derneğinin aktif bir yesi olan Timoin'in mesleği optik rnler. Uzak ve bilinmez diyarlardaki dünyanın en ilginç kabilelerine seyahat ederek fotoğraflar çeken Timoin, 18 yaşından bu yana tarihe, antropolojiye ve seyahate tutkun olsa da fotoğraf çekmeye daha sonraki yıllarda başlamış. Özellikle modern yaşam tarzlarının baskısı altında geleneksel yaşayışları kaybolmak üzere olan kabileleri fotoğraflamayı seviyor.

Turgut Timoin is an active member of the Bykekmece Photographers Association. His profession is in the optical industry. He has traveled to the world's most interesting tribes in distant and unknown places. He's been passionate about history, anthropology and travel since the age of 18, but started taking photographs in later years. He especially likes to photograph tribes whose traditional lives are about to disappear under the pressure of modernisation.

 /turguttimocin

Velit Gazel

ABD'nin San Diego kentinde işletme ve pazarlama alanında eğitim alan Velit Gazel, uzun yıllardır dünyanın en ilginç kabilelerini ve geleneksel topluluklarını fotoğraflıyor. Fotoğrafcılık tutkusu ile seyahat deneyimini bir araya getiren ve kurucu ortağı olduğu Gazella Turizm firmasıyla dünyanın birçok ülkesindeki büyüleyici ve maceralı rotalarda fotoğraf gezileri düzenleyen Gazel, bu konseptin kurum-sallaşmasına ve yaygınlaşmasına katkıda bulundu.

Velit Gazel, who studied Business Administration and Marketing in San Diego, USA, has been photographing the world's most interesting tribes and traditional communities for many years. He brings together his passion for photography with his travel experience and organizes photography trips to fascinating and adventurous routes in many countries around the world with Gazella Tourism company, of which he is a founding partner, which contributed to the institutionalization and wide spread of this concept.

 /velitgazel

BAŞ SÜSLERİ, TAKILAR VE ETNİK DÖVMELER

HEAD ADORNMENTS,
JEWELRY &
ETHNIC TATTOOS

Baş Süsleri, Takılar ve Etnik Dövmeler'de, insanlık tarihi denilen hikâyenin çoğu zaman unutulmuş başrolünü, insan bedenini keşfe çıkıyoruz. Canlılığın evi, doğaya direnişin sembolü ve tarih boyunca sayısız hikâyenin taşıyıcısı olan insan bedenini... Onu modern dünyada kabul görmüş standartların marjında kalmış "marjinal" hâllerıyla tanıyor ve insanın bedeni aracılığıyla temsil ettiği, kutsadığı ve koruduğu anlatılara bakıyoruz.

Baş süsleri, takılar ve dövmeler, tarih boyunca, farklı kültür ve medeniyetlerde, insan bedenini süslemenin ve kimliğin, dinselliğin, toplumsal statünün ve sanatsal ifadenin güçlü araçları oldu ve zaman içinde ortak mirasımız hâline geldi: Başlangıçtan bugüne kesintisiz olarak ve ortaklaşa sahip çıktığımız az sayıdaki şeyden biri, hiç vazgeçmediğimiz ve eski ile yeniyi harmanlayıp sürekli zenginleştirdiğimiz mirasımız oldu. Sadece bunun için bile anlatılmaya değer bir hikâye.

İnsan deneyiminin çeşitliliğine bir de bu pencereden bakabilmek için insanın bedeni ile anlattığı hikâyelerin bir kısmını bu kitapta bir araya getirdik. Keyifli okumalar diliyoruz.

In Head Adornments, Jewelry, and Ethnic Tattoos, we explore the human body—an often-overlooked leading actor in the saga known as the history of humanity: the dwelling of life, a symbol of resistance to nature, and the repository of numerous stories across history... We will try to see it in its "marginal" states existing on the fringes of accepted modern standards, and to delve into the narratives represented, blessed, and protected by humans through their bodies.

Head adornments, jewelry, and tattoos have always been potent means of embellishing the human body and of expressing identity, religion, social status, and artistic inclinations throughout history and across cultures and civilizations. And over time, they have evolved into a shared legacy: one of the few things embraced collectively and consistently since the beginning—an inheritance never forsaken but continually enriched by merging the old with the new. This, in itself, renders it a narrative worth recounting.

We have compiled a collection of stories that humans convey through their bodies, offering an exploration of human experiences from this unique vantage point. Enjoy the book!

AFRİKA

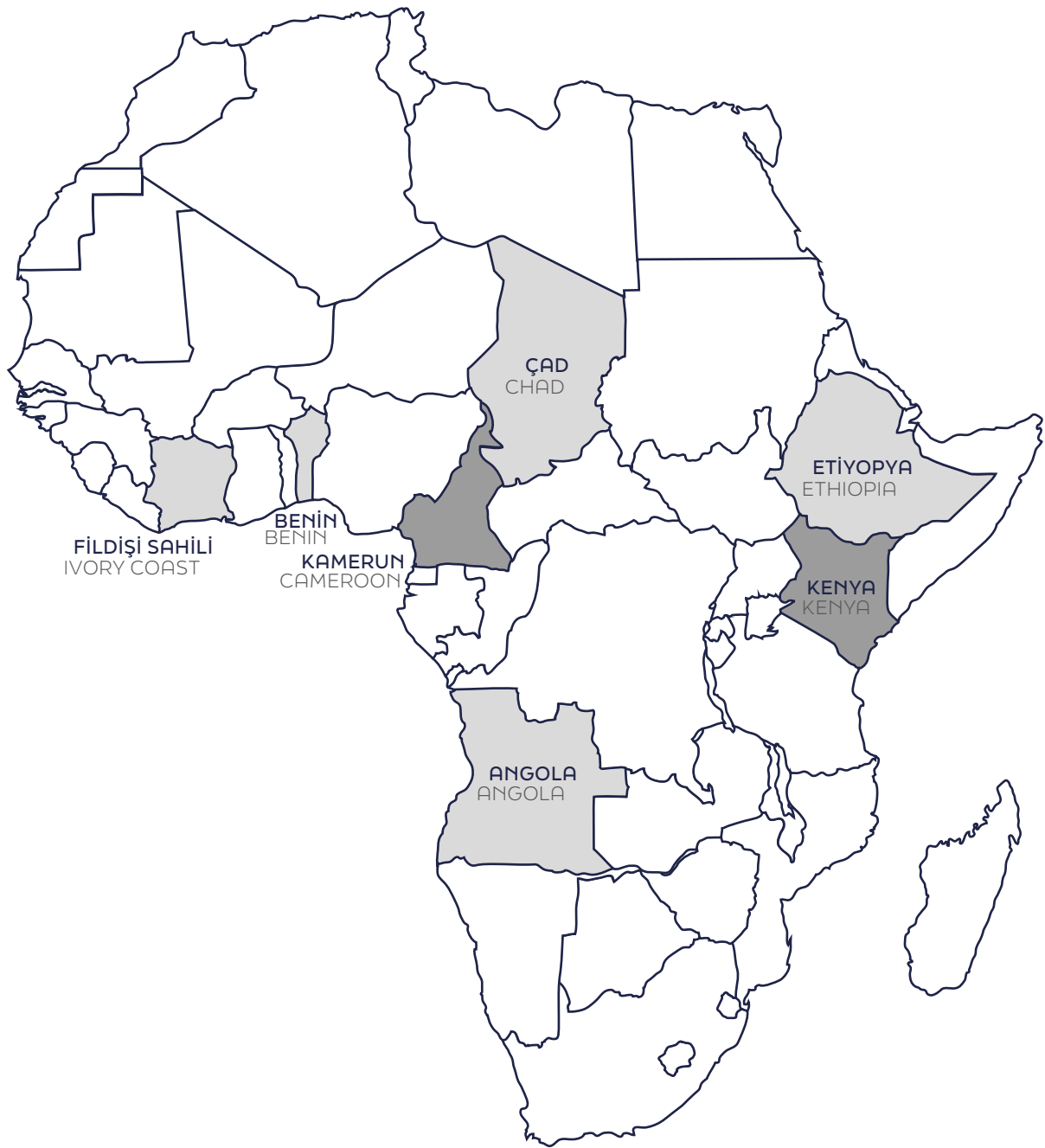
AFRICA

ANGOLA | BENİN | ÇAD | ETİYOPYA
FİLDİŞİ SAHİLİ | KAMERUN | KENYA

ANGOLA | BENIN | CHAD | ETHIOPIA
IVORY COAST | CAMEROON | KENYA

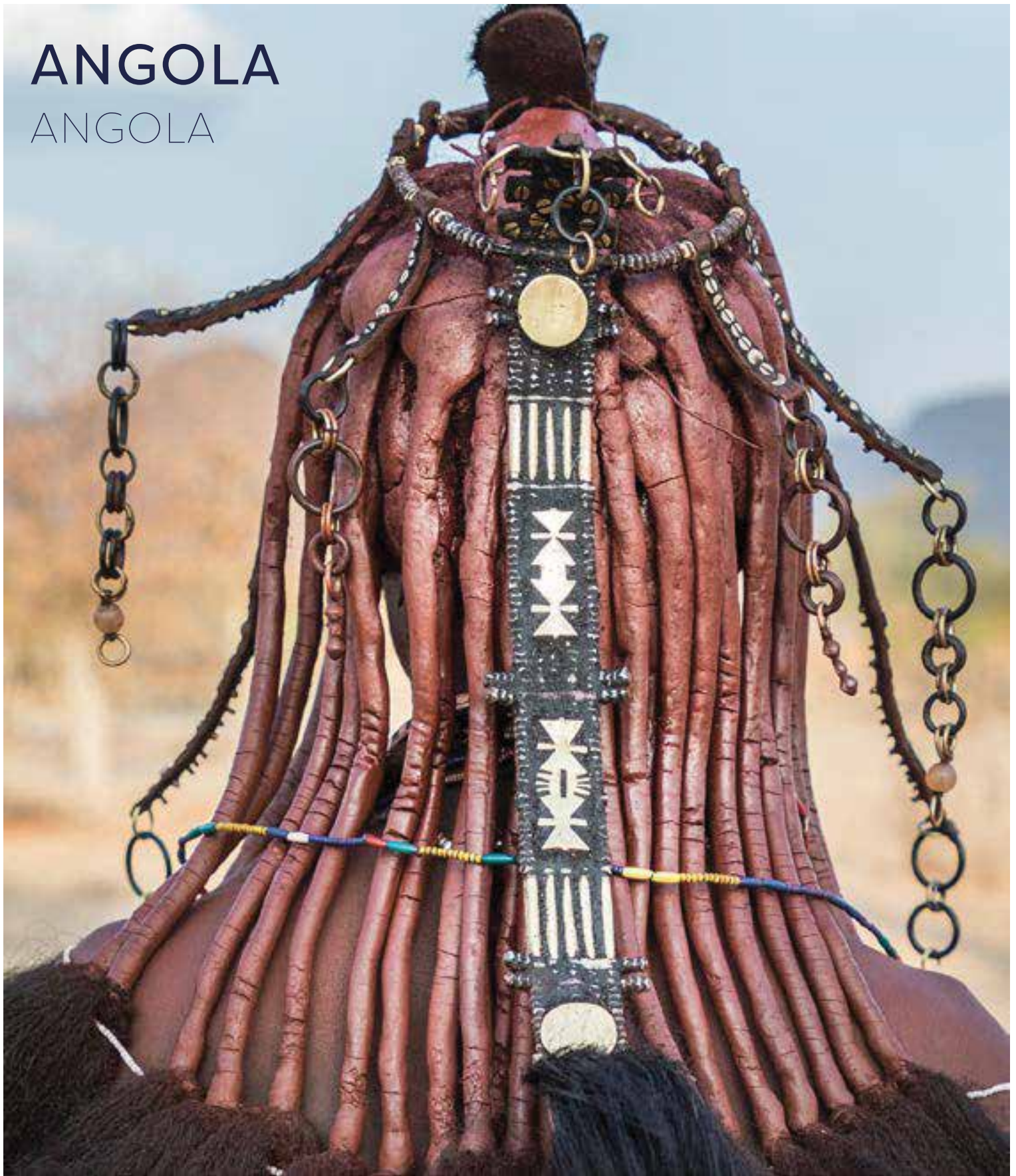
Her köşesi hayranlık uyandıran Afrika, 3.000'e yakın kabile ve 2.000 civarında dil ve lehçeyle dünyanın başka hiçbir yerinde görülmeyen bir insan çeşitliliğine de ev sahipliği yapıyor. Kıtayı konu alan film ve belgesellerde Afrika kabileleri ataları gibi yaşamaya devam eden topluluklar olarak tasvir ediliyor ve bu tasvir büyük oranda doğru, ancak çoğu kabilenin kültürünün değişip dönüştüğünü ve yeni nesillerin günümüz dünyasında sürdürülmesi zor olan kimi gelenekleri terk etmeye başladıklarını da unutmamak gerekiyor.

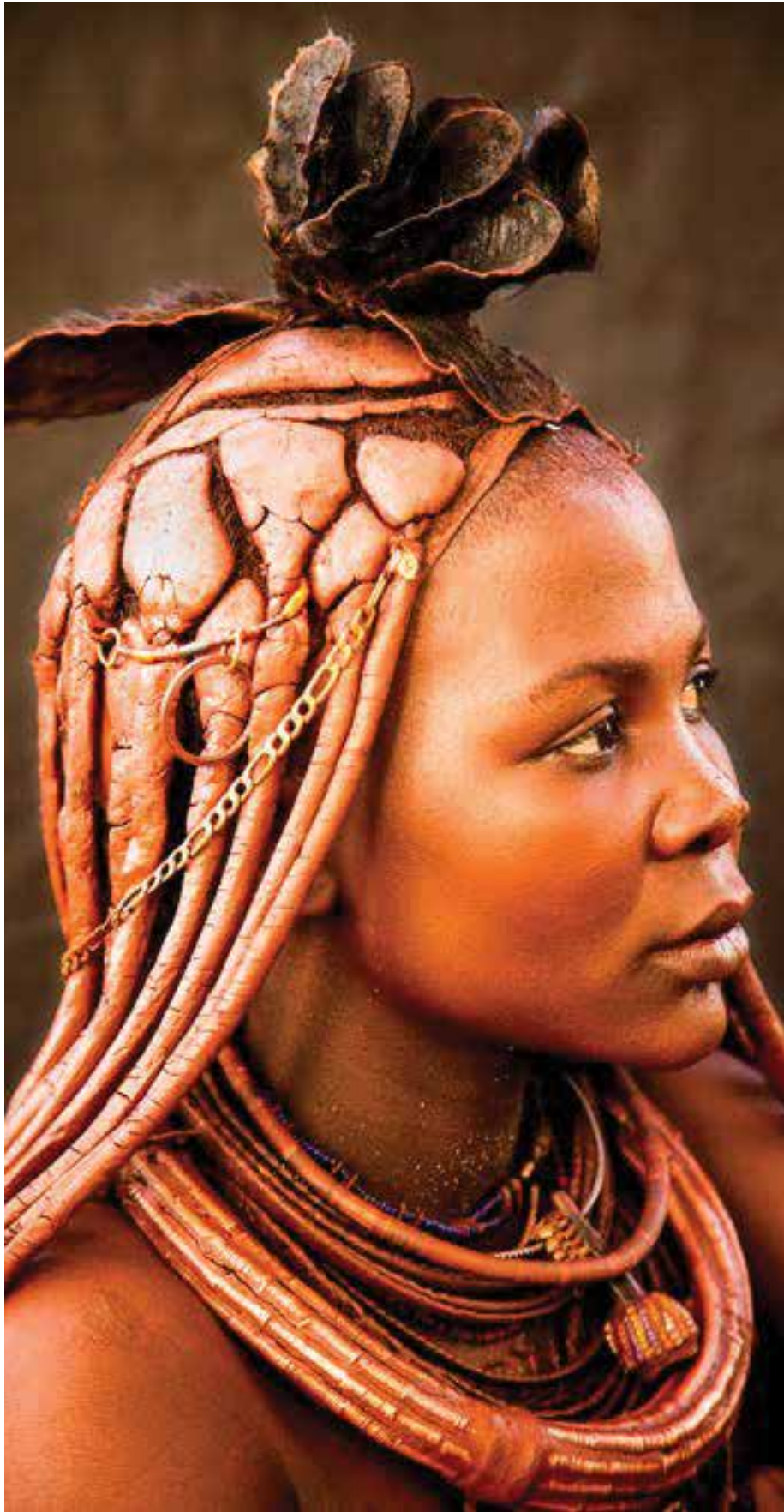
Africa, awe-inspiring in every corner, hosts a human diversity with nearly 3,000 tribes and around 2,000 languages and dialects—a rarity not found elsewhere in the world. Films and documentaries often depict African tribes as communities perpetuating the lifestyle of their ancestors, and this portrayal is largely accurate. However, it is essential to acknowledge that the culture of many tribes has evolved and transformed over time, and younger generations have begun to abandon certain traditions, finding them challenging to maintain in the contemporary world.

ANGOLA

ANGOLA

Himba Kabilesi

Himbalar, günümüzde de izole bir yaşam sürdüren ve bu sayede geleneklerini koruyabilmiş bir topluluk. Güneşten korunmak için vücutlarına sürdükleri karışım, tenlerine, toprağın ve kanın rengini çağrıştıran kırmızımsı bir renk veriyor. Kadınlar aynı karışımı saçlarına da uyguluyor; ergenliğe adım atan genç kızlar ise özenle yapılmış saçlarının üzerine, yine deriden yapılmış bir taç takarak evlilik yaşına geldiklerini ilan ediyorlar. Himba kabilesinin kadınları evlendikten sonra topluluk içindeki statülerini gösteren çarpıcı başlıklar ve doğurganlığın sembolü kolyeler takıyorlar. Kol ve ayak bileklerine taktıkları bilezikler ise zorlu yaşam şartlarına getirilen pratik ve estetik bir çözüm: bu bilezikler aslında yılan sokmasına karşı alınan bir önlem.

Himba Tribe

The Himba people continue to live in seclusion, thus preserving their traditions to this day. The ochre mixture they apply for sun protection gives their skin a reddish hue, reminiscent of the earth and blood. Himba women apply this mixture to their hair as well, while adolescent girls symbolize their readiness for marriage by donning a leather crown atop their elaborate hairstyles. After marriage, Himba women wear intricate headdresses signifying their status within the community, and necklaces that symbolize fertility. Additionally, the bracelets adorning their wrists and ankles serve as both a practical and aesthetic solution to their challenging living conditions, offering protection against snake bites.

Mwila Kabilesi

Angola'nın güneyinde yaşayan Mwila halkı, modern dünyada, özellikle kadınlarının kelimenin tam anlamıyla benzersiz saç stilleri nedeniyle ilgi odağı. Mwila kadınları dört ya da altı parçaya ayırdıkları saçlarını özel bir macunla kapladıktan sonra deniz kabukları ve boncuklarla süslüyor. Macun, kullanılan malzemelere göre sarı veya kırmızı renkli oluyor ve aşçıya, yağ, ezilmiş ağaç kabuğu, kurutulmuş gübre ve çeşitli otlar karıştırılarak elde ediliyor. Mwila kabilesinin kadınları hiç çıkarmadıkları iri renkli kolyeleriyle de ünlü ve takılan her bir kolye, bir kadının hayatındaki belli bir döneme karşılık geliyor. Kız çocukları kırmızı renkli boncuklarla başlıyor ve ilerleyen zamanda buna sarı kolyeler ekleniyor. Evlenen kadınlar ise *vilanda* adı verilen bir kolye takmaya başlıyor. Çamurla birleştirilen farklı renklerdeki birçok kolyeden oluşan *vilanda* metal parçalarla da zenginleştirilebiliyor.

Mwila Tribe

The Mwila people, residing in southern Angola, capture attention in the contemporary world primarily due to the unique hairstyles of their women. Mwila women apply a distinctive paste to their hair, which is divided into four or six parts, adorning it with shells and beads. This paste, either yellow or red based on the materials used, is a blend of ochre, oil, crushed tree bark, dried dung, and various herbs. Women belonging to the Mwila tribe are also recognized for their large, vibrant necklaces, a constant accessory, and each necklace symbolizes specific phases in a woman's life. Young girls begin with red-colored beads, gradually incorporating yellow ones. Married women start adorning a necklace called "vilanda," consisting of multiple necklaces of diverse colors combined with mud, sometimes featuring metal pieces.

BENİN

BENİN

JOSEP VIVÓ

JOSEP VIVÓ

Fulaniler

Fulaniler, batıda Senegal'den doğuda Sudan'a kadar Orta ve Batı Afrika'ya yayılmış birçok alt gruptan oluşan ve kıtadaki nüfusu 20 milyonun üzerinde olan kalabalık bir etnik grup. Benin'de yaşayan koluna Peul adı veriliyor. Fulaniler, farklı ülkelere yayılmış akraba topluluklarla benzer geleneklere sahip ve bu geleneklerden biri de yüz ve vücutlarına yaptıkları dövmeleler.

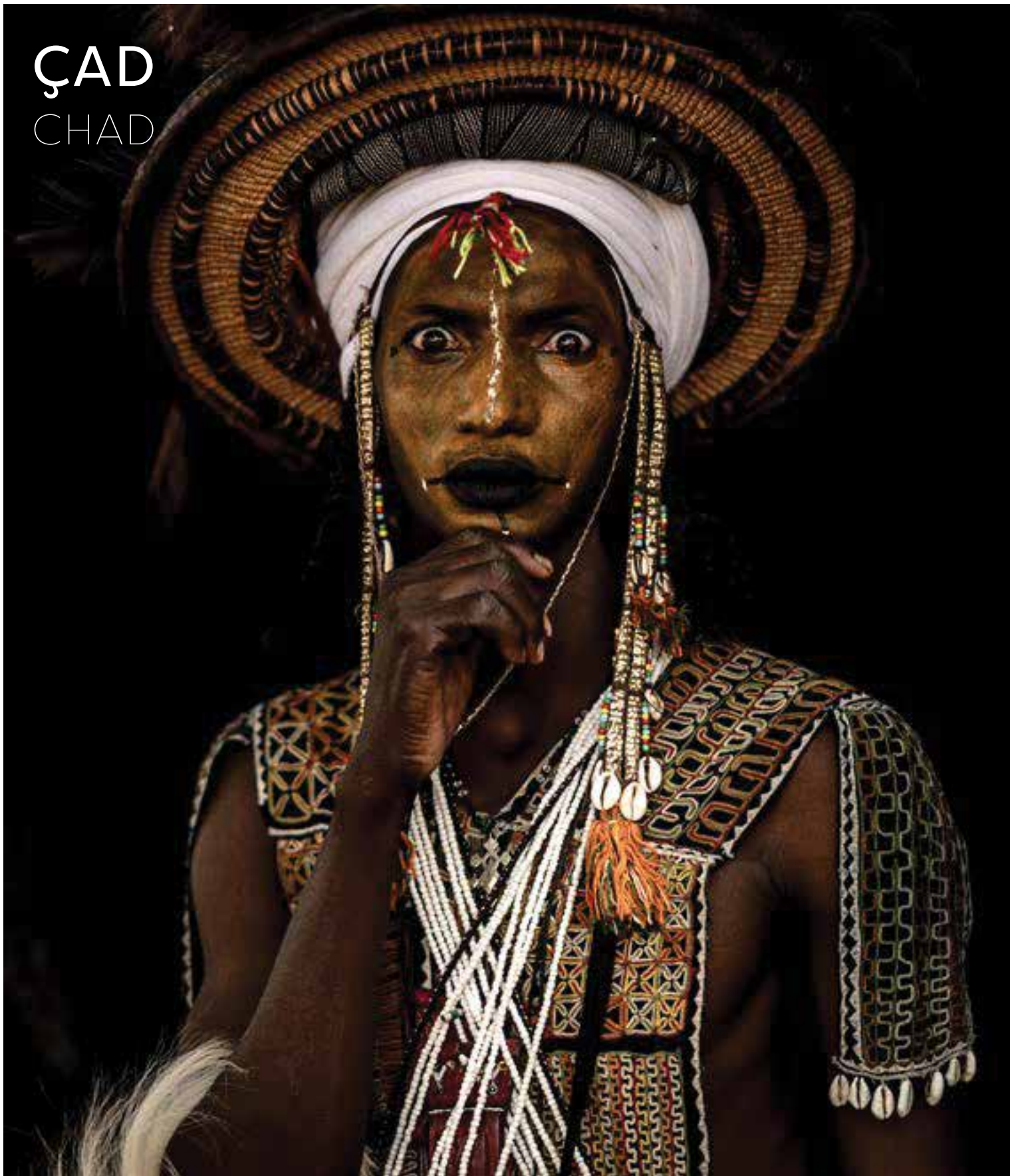
Afrika'daki yüz dövmesi geleneğini devam ettiren birçok kültürde dövme işlemine yerel dilde verilen adlar aslında dövmelelerin sahip oldukları toplumsal işlevlere dair ipucu veriyor. Bu işlem için çizmek, boyamak gibi anlamlara gelen kelimeler yanında, kaydetmek, başarmak, bir hedefe ulaşmak gibi anlamlara gelen kelimeler de kullanılıyor. Ancak dövmeleler, ağırlıklı olarak, karşı cinse güzel görünmek ve kötü ruhlardan korunmak amacıyla yapılıyor. Parlak renkli kıyafetleri, takıları, boncuklu baş süslemeleri ve yüz makyajlarıyla tanınan Benin Fulanileri, yüzde veya vücutta kesici aletlerle açtıkları yaraları kimi zaman isle renklendirerek geleneksel dövmelelerini yaratıyorlar.

Fulani People

The Fulanis represent a significant ethnic group with over 20 million inhabitants, comprised of various subgroups spread throughout Central and West Africa, from Senegal in the west to Sudan in the east. The ones located in Benin is known as the Peul. Fulani communities across different countries share similar traditions, and one of these customs includes the practice of facial and body tattoos.

In many African cultures that maintain the tradition of facial tattooing, the names given to the tattooing process in the local language offer insights into their social functions. In addition to words denoting drawing and painting, terms signifying recording, achieving, and attaining a goal are also employed for this practice. Nonetheless, tattoos are primarily employed to enhance one's appearance for the opposite sex and safeguard against evil spirits. The Fulanis in Benin, known for their colorful clothing, jewelry, bead head ornaments, and facial makeup, create their traditional tattoos by applying soot to facial or body scars made using cutting tools.

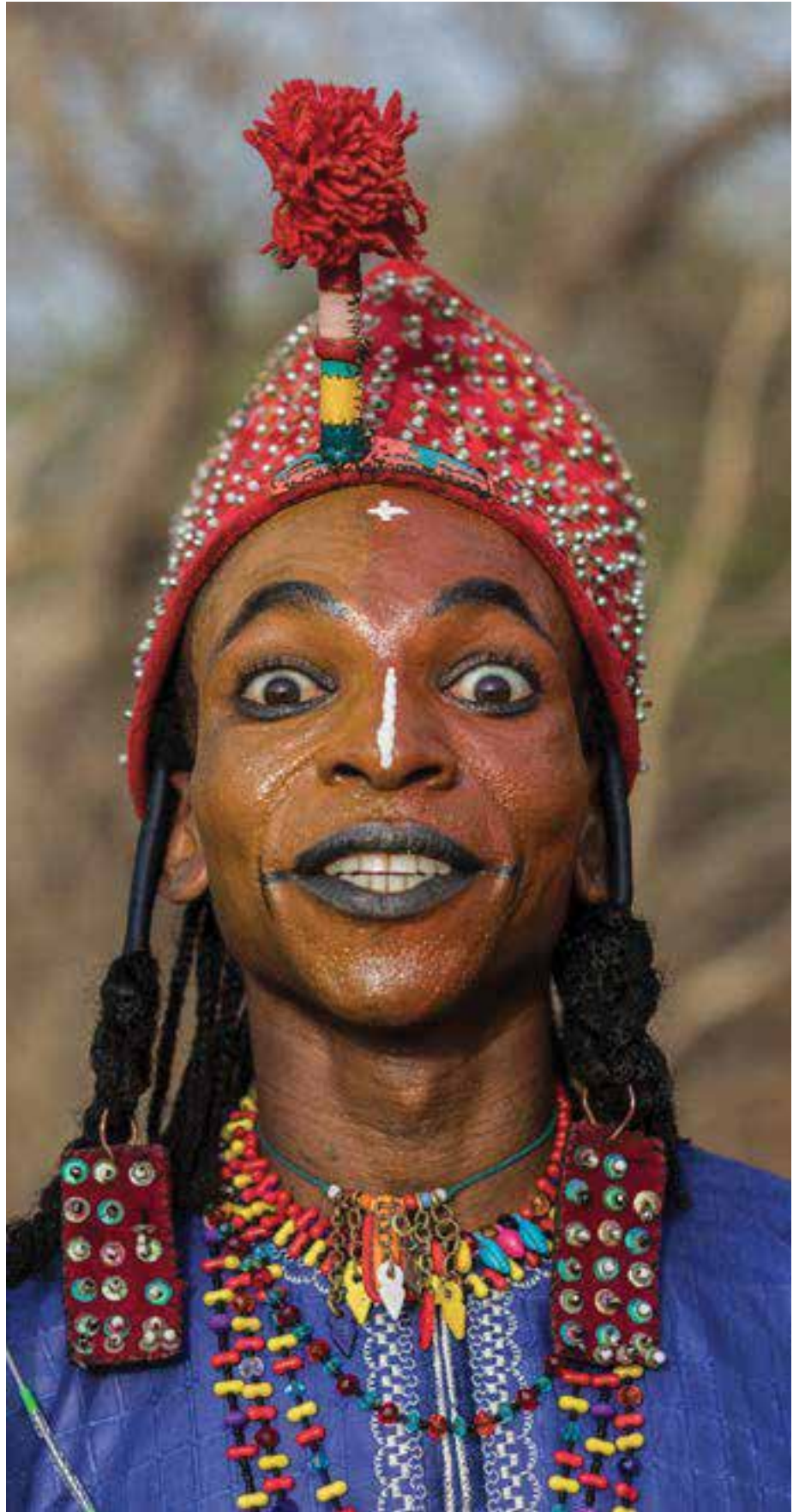
ÇAD CHAD

DAVID DHAEN

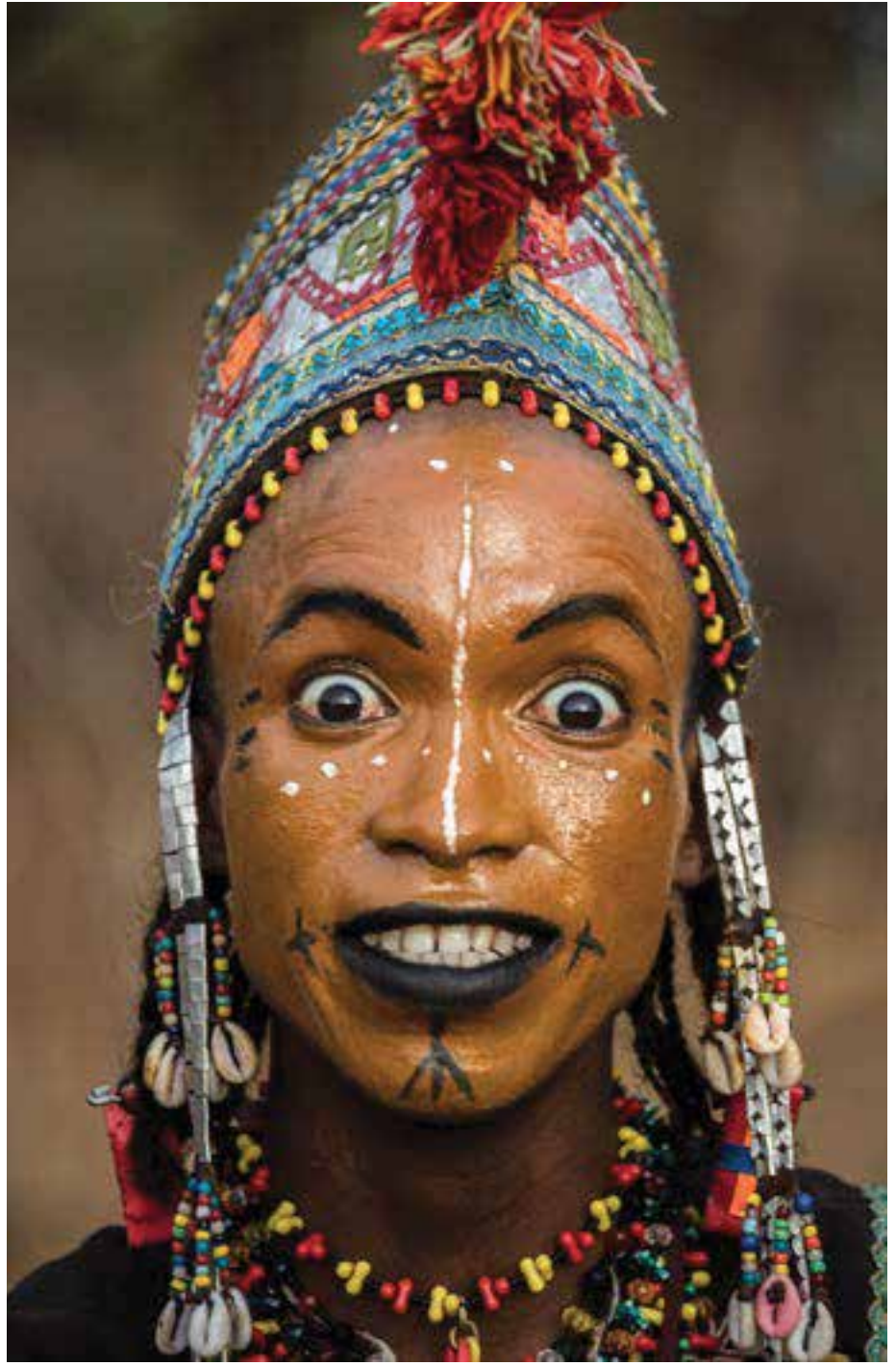
Wodaabe Kabilesi

Wodaabe’lerde güzellik kadınlar için olduğu kadar erkekler için de önemli; hatta erkeklerin kabilenin güzellik anlayışına göre tasarlanan bir makyaj yaparak “görücüye çıktıkları” bir festivalleri de var: Gerewol. Uzun bir burun, biçimli bir kafa, beyaz dişler, beyazı fazla iri gözler bu güzellik anlayışının bir parçası ve festival sırasında yapılan makyaj ve danslar da bu özellikleri ön plana çıkarmaya yönelik. Festival günü yapılan hazırlıklarda erkekler yüzlerini kırmızı kil veya safranla boyayıp süslüyor, gözlerini iri göstermek için göz kalemı ve dişlerini daha beyaz göstermek için siyah “ruj” sürüyor ve burunlarını daha uzun g stermek için  st ne beyaz bir  izgi  ekiyorlar. Bazıları kullandıkları  eřit  eřit başlıklara beyaz t yler takıp daha uzun g r nmeye  alışıyor.

Wodaabe Tribe

Beauty holds equal importance for both men and women within the Wodaabe community. They celebrate a festival known as Gerewol, during which men 'make their debut' by adhering to the tribe's standards of male beauty: characterized by an elongated narrow nose, a round head shape, white teeth, and prominent, large eyes with distinct whiteness. The makeup and dances performed during the festival aim to accentuate these features. Before the festival, men adorn themselves by staining their skin with ochre-colored clay or saffron, applying eyeliner to enhance the whiteness of their eyes, using dark "lipstick" to highlight the brightness of their teeth, and drawing a white line along the bridge of their nose to refine its appearance. Additionally, some wear white feathers on their diverse headdresses to create the illusion of greater height.

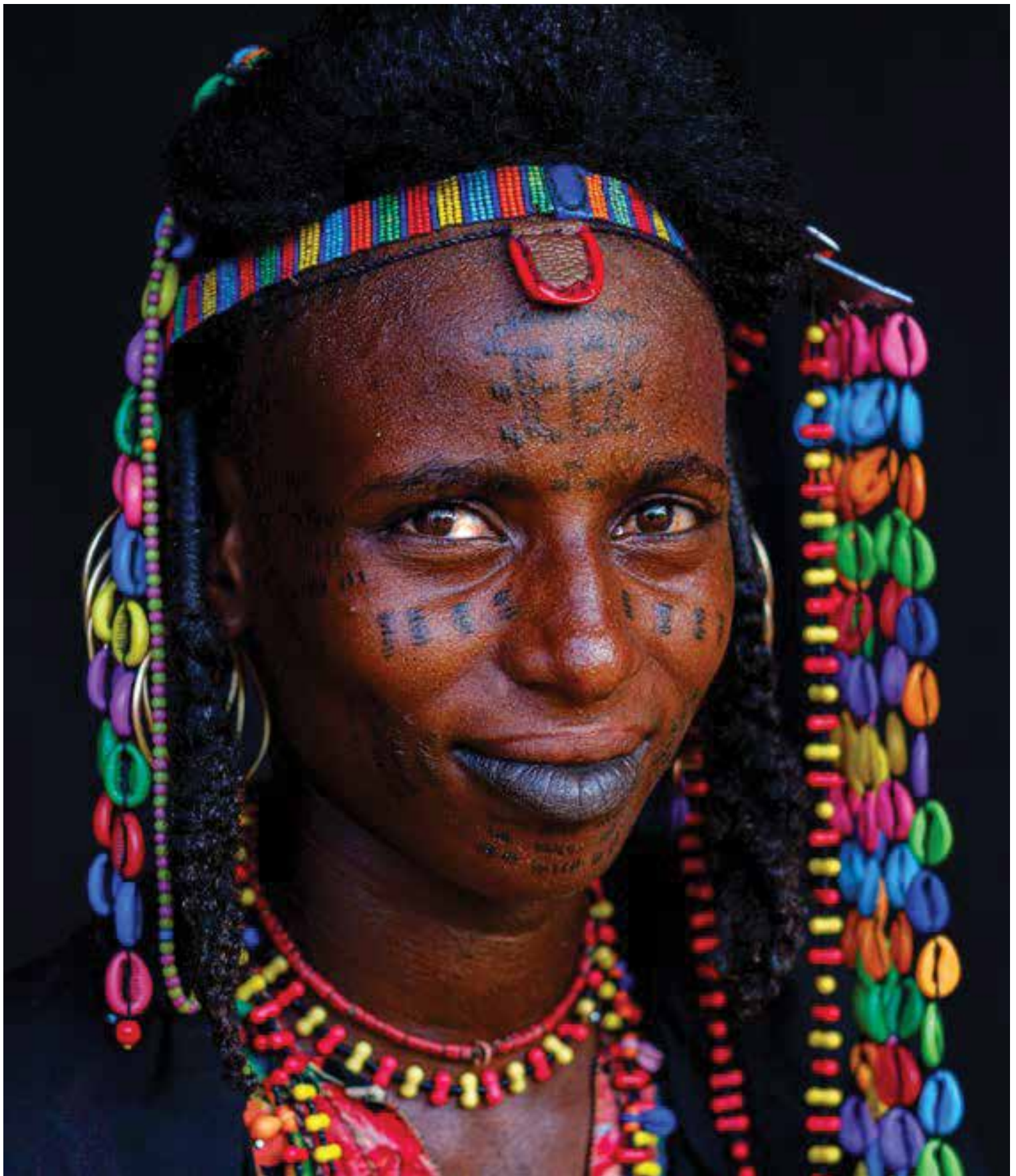

ANİBAL BUENO

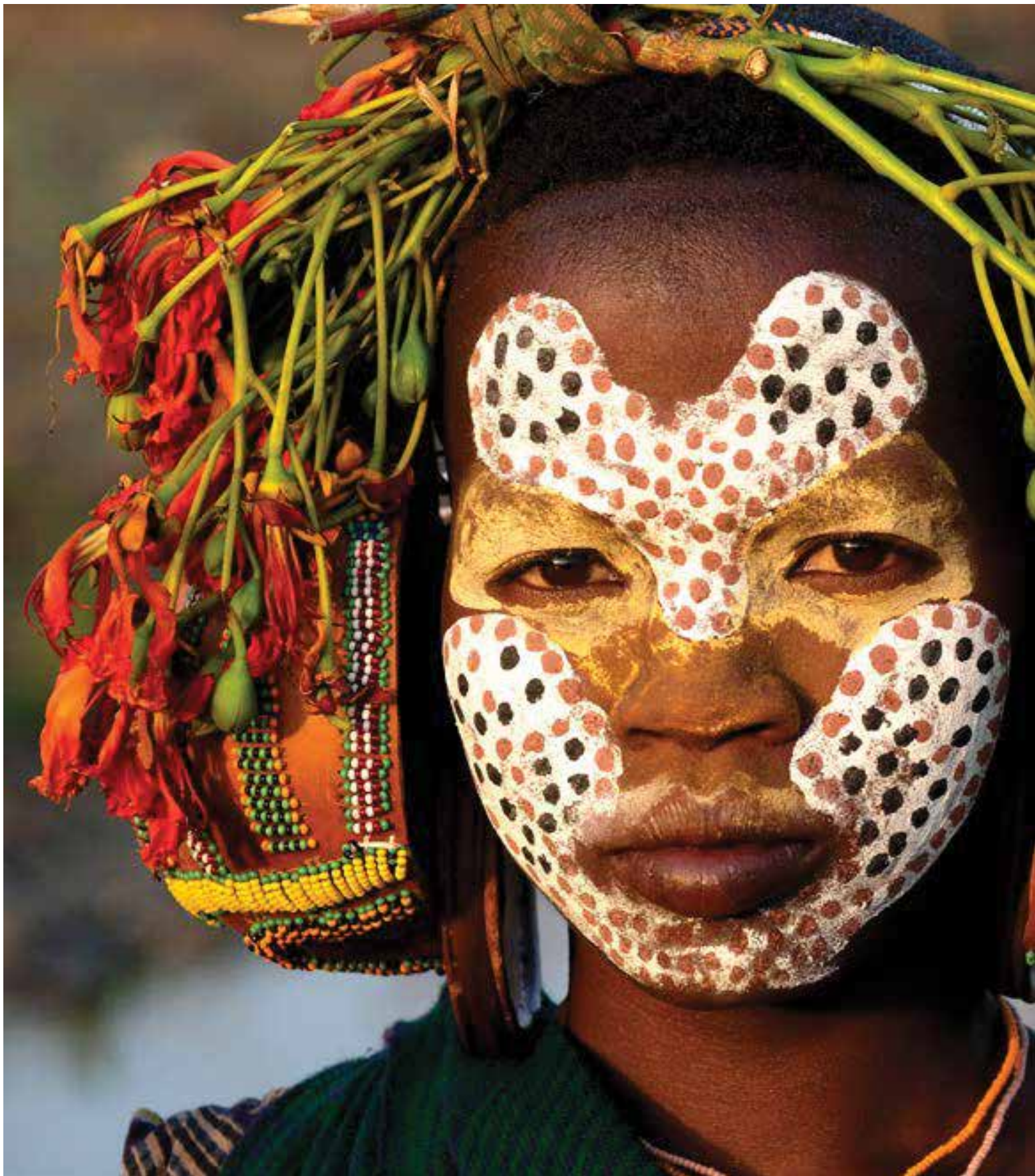
Parlak boncuklar, tüyler, düğmeler, küçük aynalar, boyalı deniz kabukları vb. malzemelerle süslenen zarif işlemeli elbiseler, Wodaabe erkeklerinin yüz makyajını tamamlıyor.

The elaborately designed robes, adorned with vibrant beads, feathers, buttons, small mirrors, painted shells, and other embellishments, complement the facial makeup of Wodaabe men.

ETIYOPYA

ETHIOPIA

Arbore Kabilesi

Güney Etiyopya'da yaşayan Arbore kabilesi dünyanın en eski kabilelerinden biri kabul ediliyor ve dört ayrı köye bölünmüş olan nüfusu günümüzde toplamda 10 binin altına inmiş durumda. Etiyopya'daki pek çok kabilede olduğu gibi Arbore kabilesinin kadınları için de iri küpelerden, metal halhallardan, boncuklu kolye, kemer ve bileziklerden oluşan renkli aksesuarlar günlük hayatın bir parçası, ancak tıraşlı başları ilk bakışta Arbore kadınlarını diğerlerinden ayırmayı kolaylaştıran bir detay. Genç kızlar saçlarını kazıtıyor ve güneşten korunmak için başlarını koyu renkli bir örtüyle örtüyorlar. Evli kadınlar ise, yine koyu renkli örtülerle örttükleri saçlarını çoğunlukla omuz hizasına kadar uzatıp ortadan ayırarak örmekle yetiniyorlar.

Arbore Tribe

The Arbore, located in southern Ethiopia, is regarded as one of the oldest tribes in the world. Their current population, segmented into four villages, has dwindled to fewer than 10,000 people. Similar to many other Ethiopian tribes, Arbore women incorporate colorful accessories into their daily attire, including large earrings, metal ankle bracelets, beaded necklaces, belts, and wristbands. Nevertheless, their shaved heads stand out as a distinct feature that readily sets Arbore women apart at first sight. Young girls shave their heads and shield them with dark-colored veils for sun protection. Married women, on the other hand, choose to grow their hair, typically to shoulder length, while still covering it with dark veils and parting it in the middle to weave tiny braids.

VELİT GAZEL

Vücut boyama, Arbore kabilesinde yaygın bir uygulama; özel günler için yapılan boyamalarda ki-reçtaşı, kil gibi doğal malzemeler kullanıyor. Bir kahramanlık gösteren erkeklerin bu olayı vücutlarına dövme olarak kazıması geleneği de devam ettiriliyor.

Body painting is a common practice within the Arbore tribe. They utilize natural materials such as limestone and clay for these paintings, often reserved for special occasions. The tradition of commemorating heroic acts by tattooing the bodies of men who display bravery is also upheld.

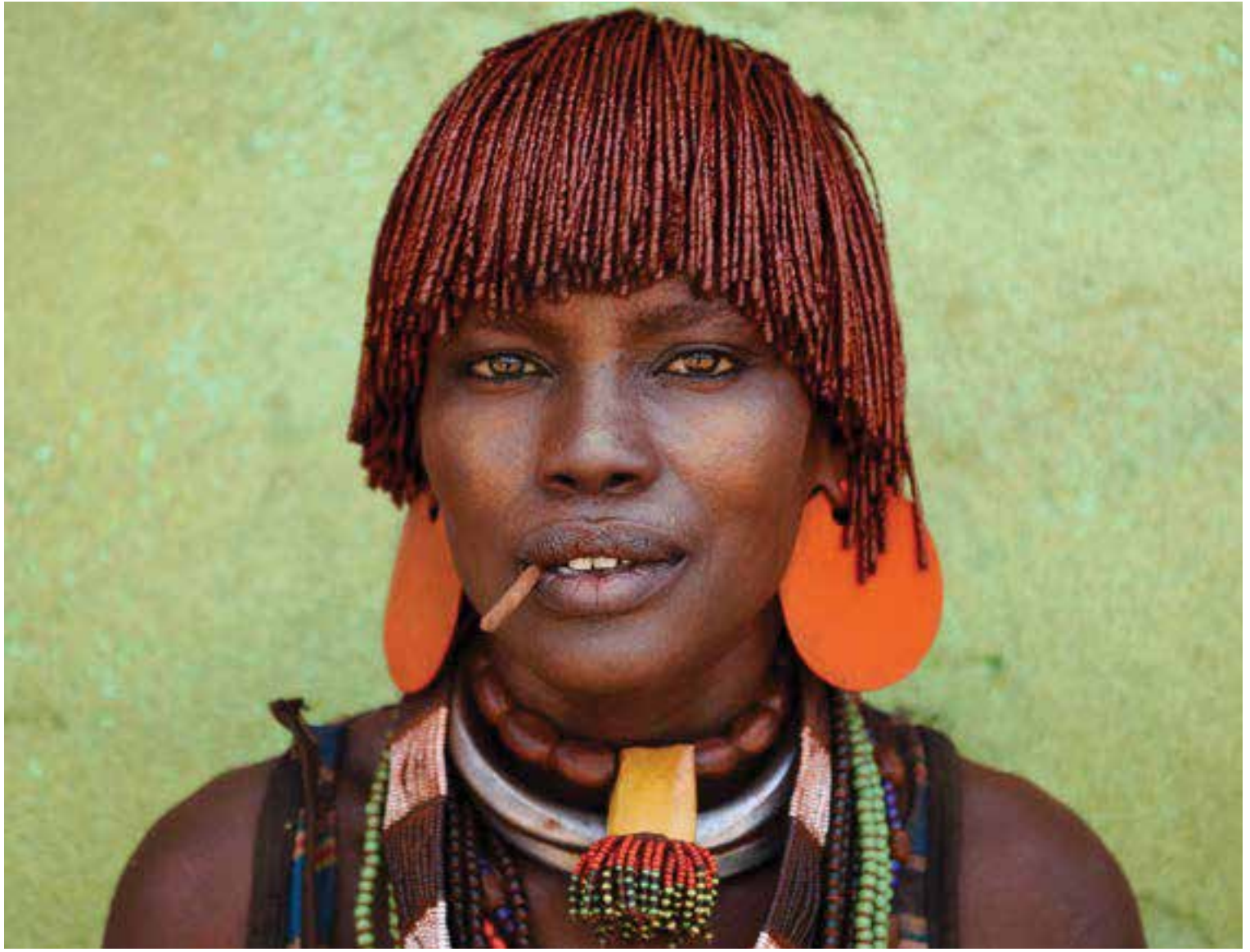

VELİT GAZEL

Arbore kabilesinde erkek çocukları da saçlarını kazıtıyor ve güneşten korunmak için sukabağından yapılan bir çeşit şapka takıyorlar.

In the Arbore tribe, boys also shave their heads and wear gourd hats for sun protection.

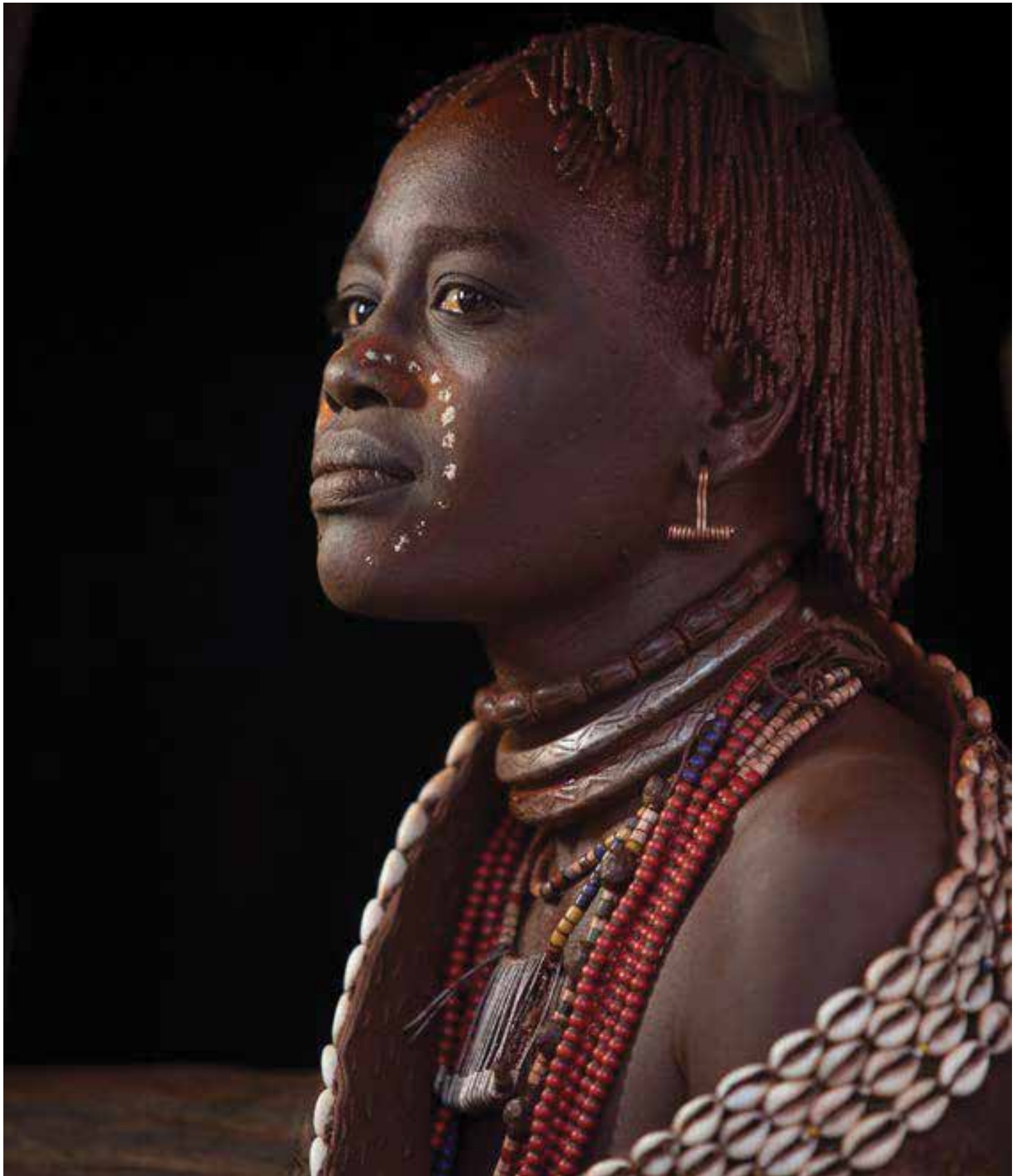

NANCY SAVAGE

Hamar Kabilesi

Güneybatı Etiyopya'nın gizli hazinesi Hamarlar, dış görünüşlerine epeyce düşkün ve bu konuda köklü geleneklere sahip bir topluluk. Özellikle saçlar son derece önemli ve nasıl uyuyacaklarını bile saçları belirliyor. Saç yapımı çok uzun zaman aldığından bozulmasını önlemek önemli; bu amaçla, uyku sırasında saçlarının formunun bozulmaması için tahta "yastık"lar kullanıyorlar. Kadınlar saçlarına yağ ve aşıboyasından oluşan bir macun uygulayıp buklelerini kıvrarak rasta benzeri bir görünüm elde ediyor.

Hamarlar vücut dövme ve renkli boncuklar, deniz kabukları ve pirinç veya metal takılarla zenginleştirilen vücut süsleriyle de tanınıyor. Özellikle Hamar kadınlarının dış görünüşlerinin ayrılmaz bir parçası da nişanlı veya evli kadınların boyunlarına taktıkları ve *esente* adı verilen iki ağır demir halka ile *zau* adı verilen ve el ve ayak bileklerine takılan ağır bilezikler. Bu takılar kelimenin gerçek anlamıyla kadınların ayrılmaz bir parçası, çünkü takıldıktan sonra ölene kadar çıkarılmıyor. Tüm bu takılar, *gito* adı verilen ve kötü ruhları harekete geçirebildiğine inanılan şaman benzeri demirciler tarafından yapılıyor.

Hamar Tribe

The Hamar tribe, an unexplored treasure of Southwest Ethiopia, hold a profound attachment to their appearance and have deeply entrenched traditions in this aspect. Hair is especially significant, even to the extent of influencing their sleeping habits. With the intricate process of hair styling demanding considerable time, it's vital to prevent damage. To do this, they use wooden "pillows" to maintain the shape of their hair while sleeping. Women apply a paste of oil and ochre to their hair, twisting their locks to create a rasta-like appearance.

The Hamar people are also renowned for their tattoos and body ornaments, enriched with vibrant beads, shells, brass, and metal jewelry. The two substantial iron rings, known as "esente," worn around the necks of engaged or married women, along with the heavy bracelets, named "zau," on their wrists and ankles, are integral to the appearance of Hamar women. These accessories are literally inseparable from the women, as they remain on until death once worn. These adornments are handcrafted by shamanic blacksmiths -gito- who are believed to have the ability to harness evil spirits.

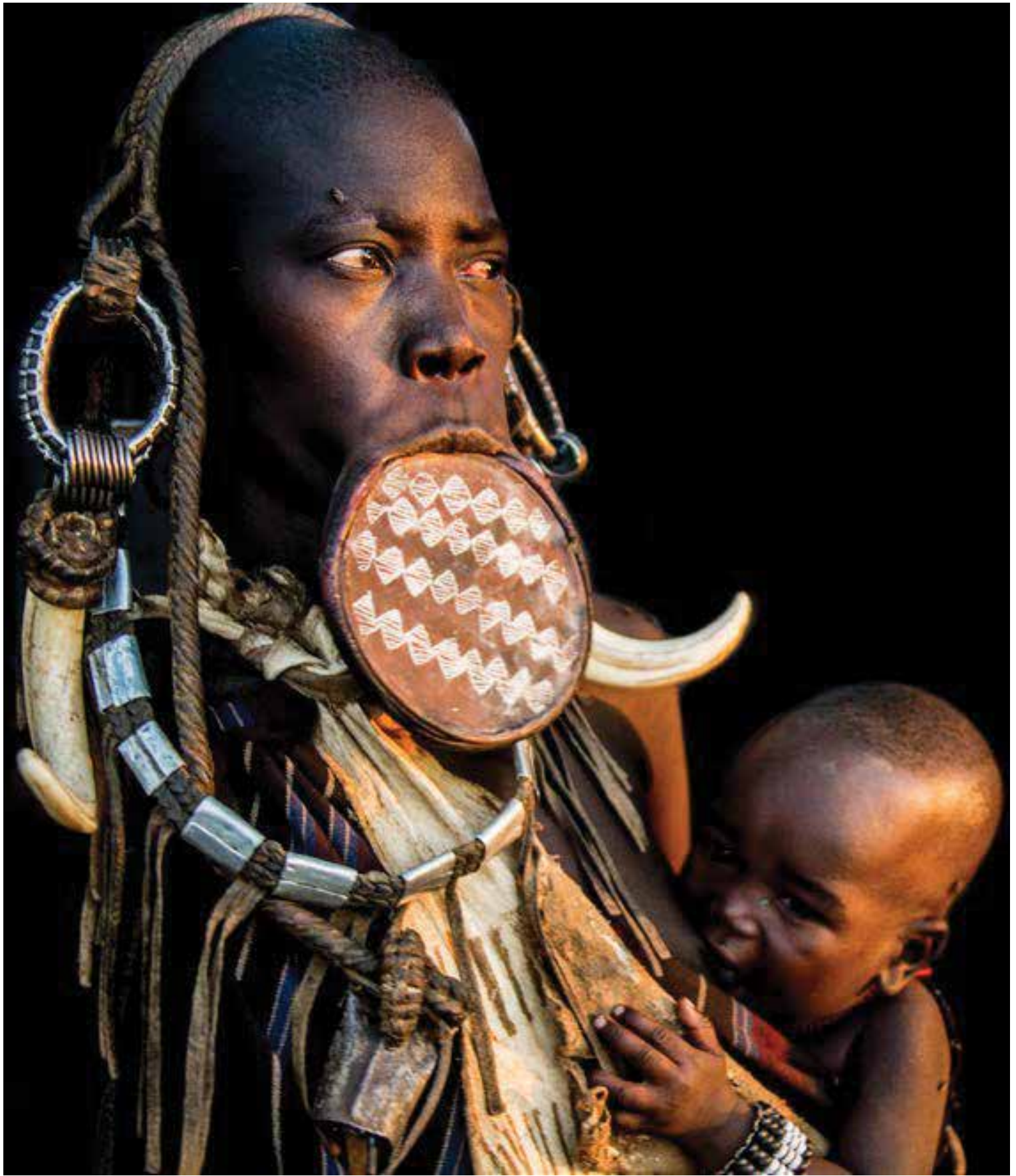
VELIT GAZEL

Bir kadın kocasından önce ölürse takıları çıkarılıp bir sonraki eşine verilmek üzere kocasına teslim ediliyor, ancak takıları çıkarmakta zorlanırlarsa cesedin başı, el ve ayakları kesilebiliyor.

When a woman dies before her husband, the jewelry she wears is removed to be handed over to the husband to pass on to his next wife, but if removing the jewelry proves too difficult, the deceased's head, feet and hands may be severed from the corpse.

BHARAT PATEL

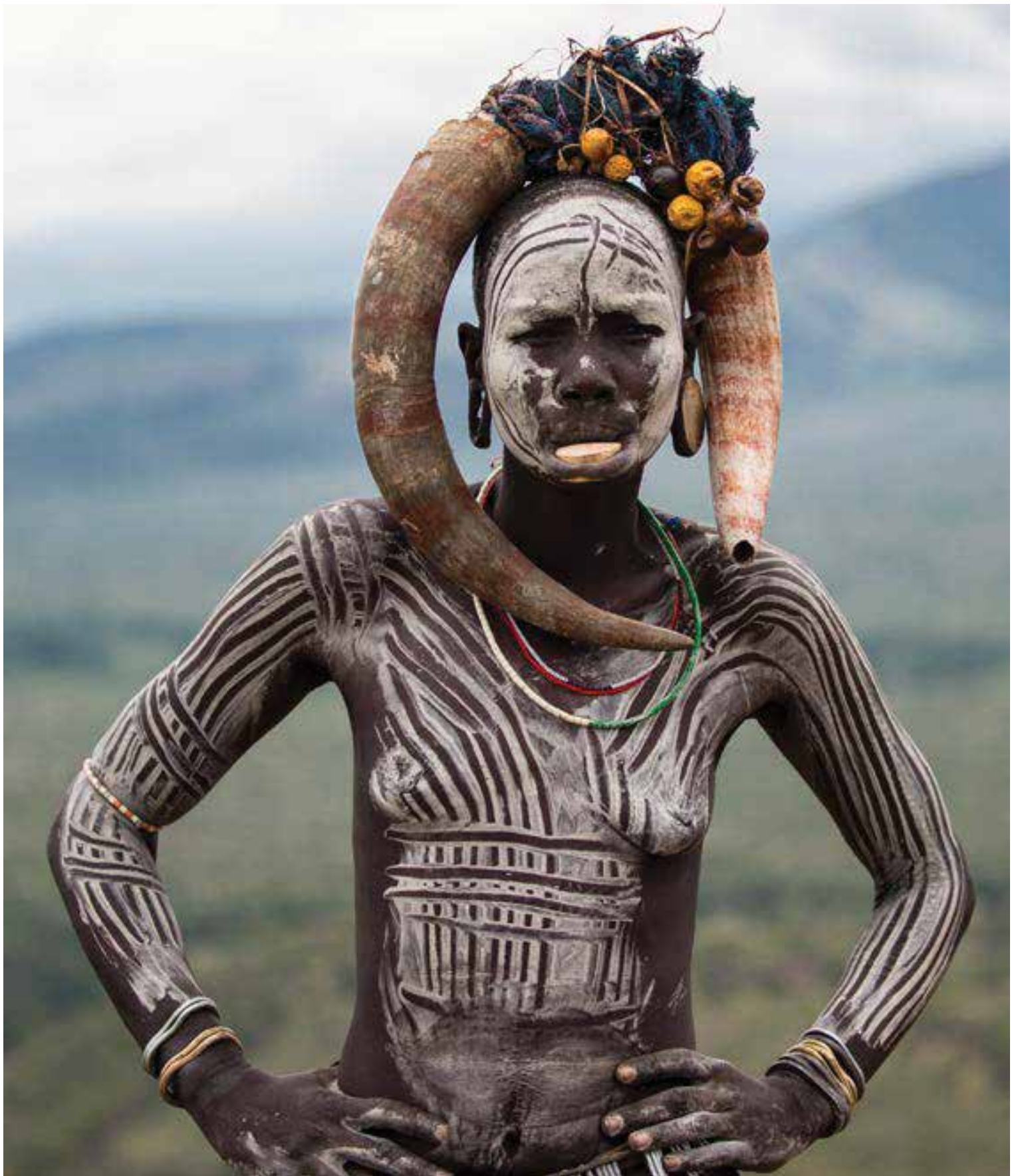
TURGUT TİMOÇİN

Mursi Kabilesi

Omo Vadisi sakinlerinden Mursiler modern dünyada kültürlerinin iki yönüyle tanınıyor: kabile erkekleri arasındaki kanlı sopa dövüşleri ve kabile kadınlarının taktıkları dudak plakaları. Mursiler, Afrika'daki dudak plakası geleneğinin Surilerle birlikte son temsilcisi. Kız çocuklarının 13-14 yaşlarına geldiklerinde dört alt dişinin kırılmasıyla başlayan dudak plakası takma işlemi bir süre sonra alt dudaklarında bir kesik açılmasıyla devam ediyor. Açılan bu kesik, boyu yılda yıla artan plakalarla zaman içinde esnetilerek büyütülüyor. Kabile içinde kadının topluluktaki statüsünün, doğurganlığının, çalışkanlığının ve dirayetinin simgesi olarak kabul edilen plakalar modern dünyada ilgi çekse de Etiyopya hükümeti tarafından kısıtlanıyor.

Genç kızlar ve yeni evli kadınlar erkeklerle yemek servisi yaparken, düğün gibi etkinliklerde, erkekler arasındaki meşhur *donga* dövüşleri sırasında ve dans edilen törenlerde bu plakaları takmak zorunda. Belli bir süre evli kalan kadınlar ise plakalarını daha nadiren takma imkânına erişiyorlar, hatta kocasını kaybeden kadınlar plaka takmayı tamamen bırakabiliyor. Yeni nesil ise dudak plakalarına mesafeli; bu gelenek yüzünden damgalandıklarını ve modern dünyadan dışlandıklarını düşünen genç kızlar plaka taktırmamayı tercih ediyor. Ancak bu geleneğin kabile için büyük bir turizm geliri anlamına geldiğini unutmamak gerek. Geleneğin sürdürülmesinde bu gelirin de bir etkisi olduğuna inanılıyor.

Dudak plakası geleneğinin genç kızları çirkinleştirerek köle tacirlerinden kurtarmak amacıyla takılmaya başlandığı ileri sürülmüşse de bu geleneğin neden ve ne zaman başladığı tam olarak bilinmiyor. Zaman içinde dudak plakaları bir güzellik sembolüne hâline gelmiş: Daha büyük tabaka, daha fazla güzellik ve daha fazla “başlık parası” demek. Araştırmalar dudak plakalarının çapının 20 santimetreyi aşabildiğini gösteriyor ve tahtadan veya kilden yapılabilir.

Mursi Tribe

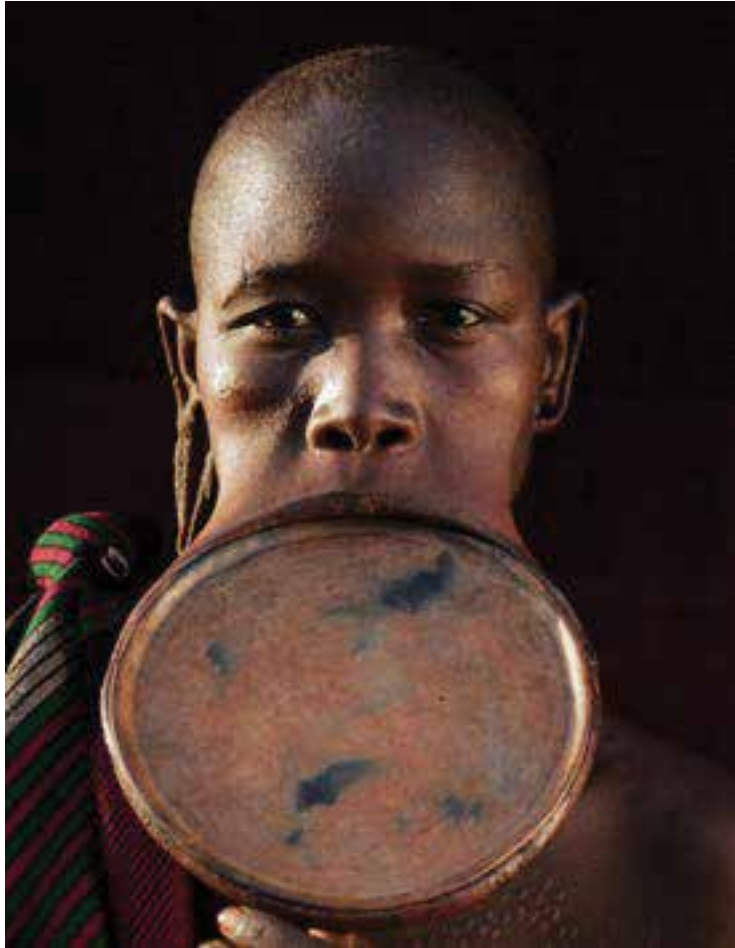
The Mursi people, residents of the Omo Valley, are known in the modern world for two prominent aspects of their culture: the violent stick fights among the tribe's men and the lip plates worn by women. The Mursi, alongside the Suri, are the final upholders of the lip plate tradition in Africa. The process of donning lip plates commences with the extraction of four lower teeth from girls aged 13-14, followed by an incision on their lower lips. This incision is stretched and enlarged over time with plates that increase in size year by year. Plates, which are considered within the tribe as a symbol of women's status in the community, their fertility, hard work, and tenacity, attract global attention but face constraints imposed by the Ethiopian government.

Young girls and newly married women are required to wear these plates while serving food to men, at events like weddings, during the famous "donga" fights between men, and at dancing ceremonies. Women who have been married for a certain period of time tend to wear lip plates less frequently, and those who have lost their husbands may even stop wearing them altogether. The younger generation is distant from lip plates: young girls, feeling ostracized and excluded from the modern world due to this tradition, opt not to wear them. Nevertheless, it should be noted that this tradition means great tourism income for the tribe, influencing the continued existence of this cultural practice.

Despite the theory that the lip plates were initiated as an act of deliberate disfigurement to make girls less attractive in the eyes of slave traders, the reasons and origins of this tradition remain uncertain. Over time, lip plates have evolved into a symbol of beauty: the larger the plate, the greater the beauty, and the higher the "bride price." Research report lip plates up to more than 20 centimeters in size, and they can be made from either wood or clay.

Mursi kabilesinin kadınları günlük yaşamda metal bantlar, bilezik ve halhallar dışında çok fazla takı kullanmıyorlar ancak belli törenlerde hayvan dişleriyle veya boynuzlarla süslenen başlıklar takıyorlar.

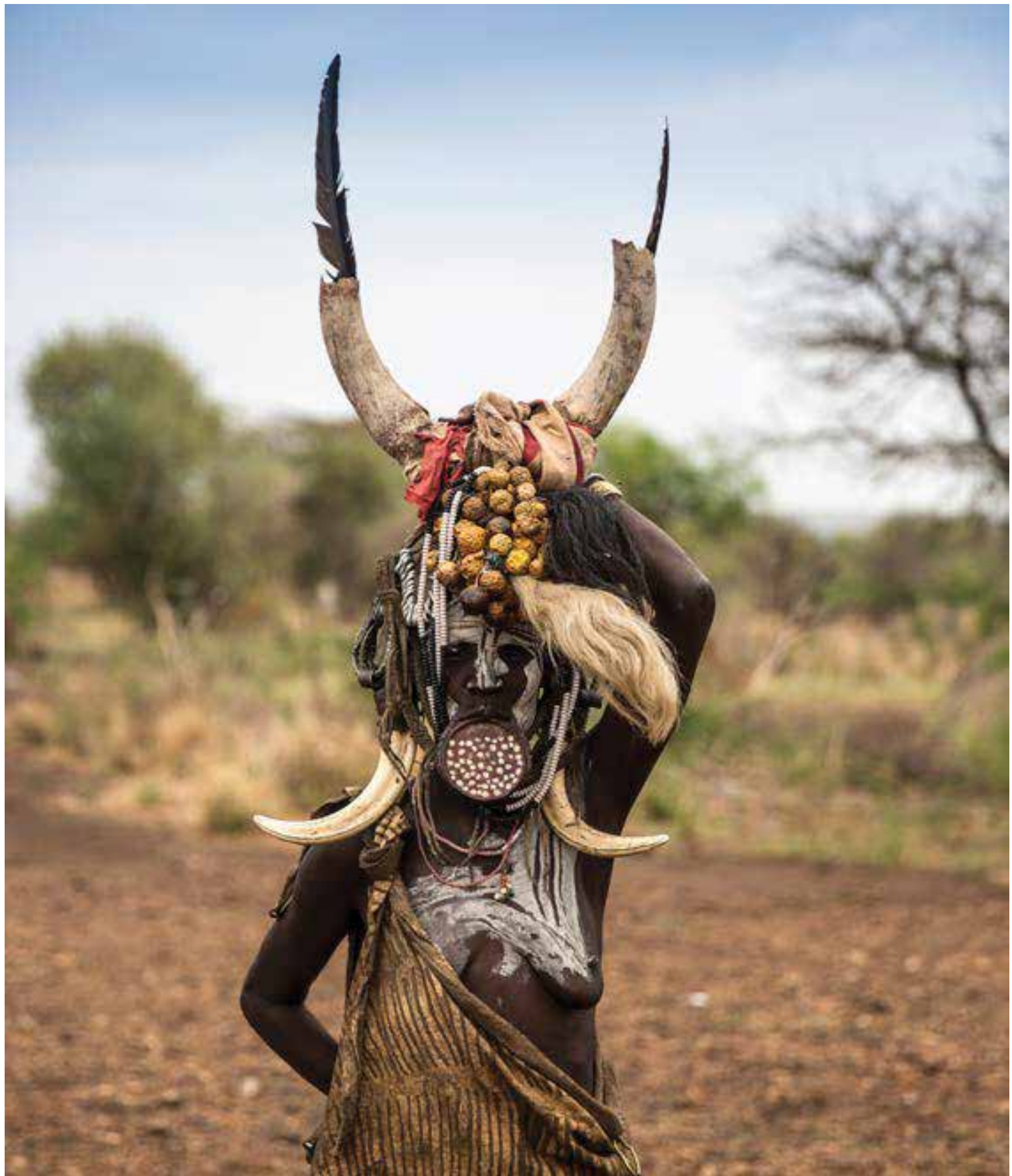
Women of the Mursi tribe usually don't wear much jewelry in their daily lives except for metal bands, bracelets, and anklets. Yet, during specific ceremonies, they don headdresses adorned with animal teeth or horns.

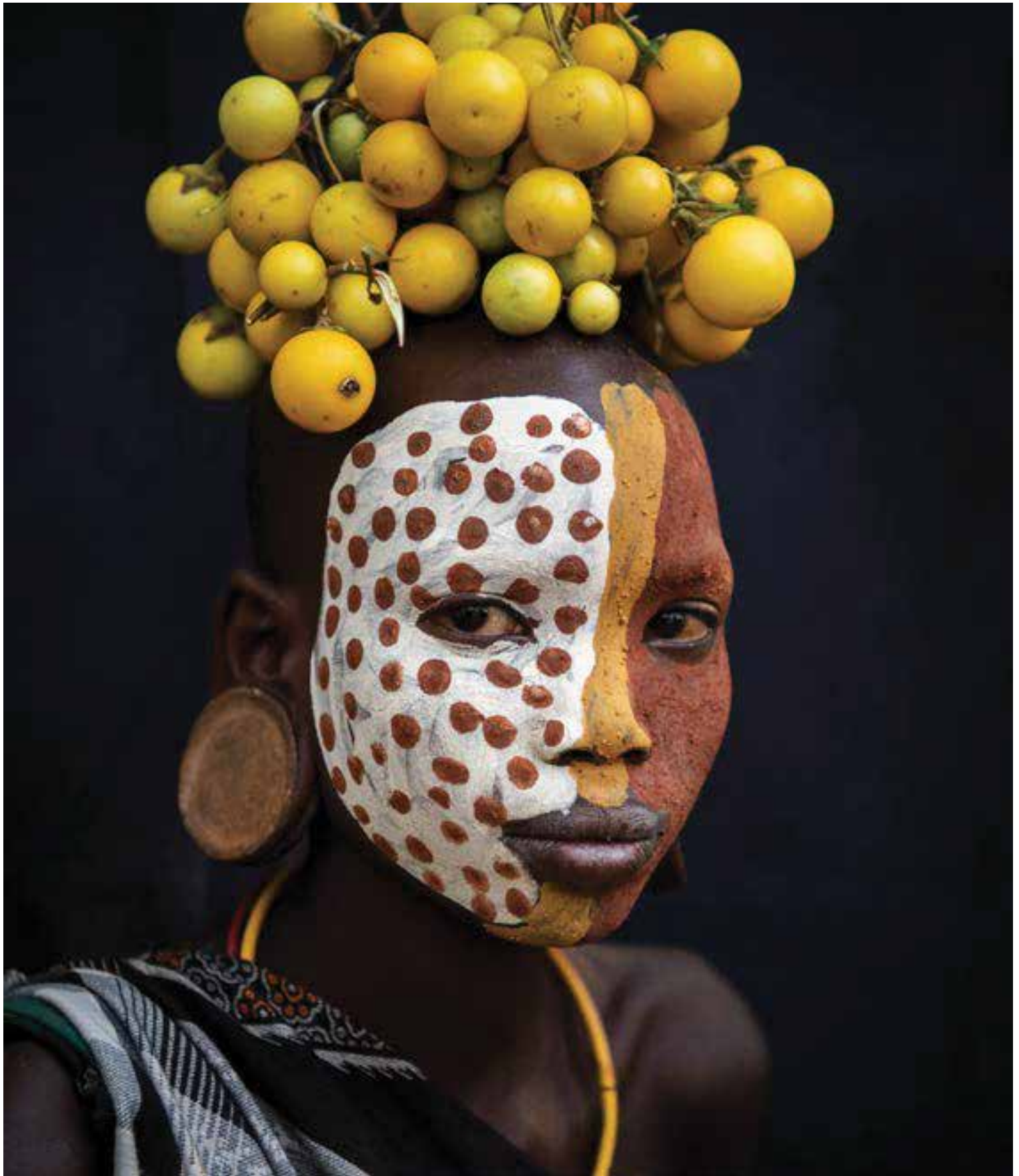

MAX VERE-HODGE

MURAT UÇAR

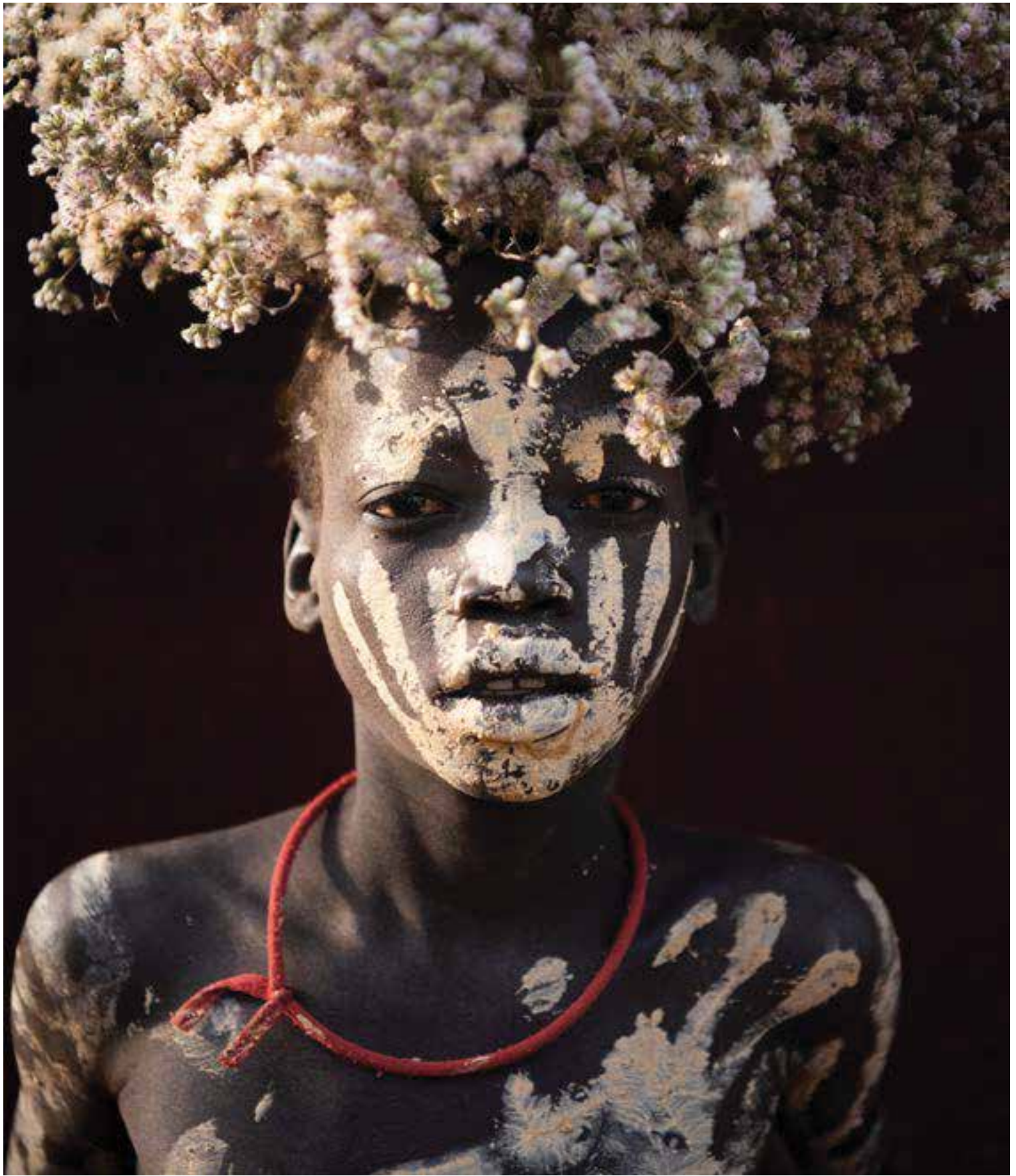

İSMAİL ELLEZ

Suri Kabilesi

Omo Vadisi'nin bir diğer sakini olan Suriler, belki Mago Ulusal Parkı'nda, yerleşim yerlerine daha yakın yaşadıkları için çok daha fazla tanınan ve ziyaret edilen akrabaları Mursiler kadar meşhur değiller, ama başta kabile kadınlarının taktıkları dudak plakaları olmak üzere Mursilerle pek çok ortak özelliğe sahipler. Suri kabilesinde sadece kadınlar değil, erkekler, hatta çocuklar bile rengârenk ve gösterişli bir dış görünüşe sahip.

Takı ve baş süsleri için kullanılan malzemelerin çeşitliliği şaşırtıcı: kadınlar büyük ve ağır metal bilezikler, halhallar takarken renk renk boncuklardan takılar iki cinsiyette de yaygın. Erkeklerin taktıkları pirinç bileklikler, deri kolluklar, çeşitli kabuklardan yapılmış kemerler... Kısacası bir Surinin vücudunda kendine yer bulamayacak pek az doğal kaynak vardır denilebilir. Malzeme çeşitliliği dışında, Surilerin geleneklerine şekil veren savaşçı ruhu ve dayanıklılık arzusunu görmemek ise mümkün değil. Her şey meydan okuma ve acıyı sıradanlaştırma üzerine kurulu; beden ise bu meydan okumanın en görkemli aracı.

Suri Tribe

The Suri people, another group residing in the Omo Valley, might not be as well-known as their relatives -the Mursi- who happen to attract more visitors owing to living in the Mago National Park near the residential area. Yet, these two share many commonalities, the lip plates worn by women being in the first place. In Suri culture, both women and men, even children, display a colorful and vibrant appearance.

The variety of materials used for jewelry and head ornaments is remarkable: women wear wide, heavy metal bracelets and anklets, while colorful beaded jewelry is common for both sexes. Men adorn themselves with brass bracelets, leather armbands, belts made from various sorts of shells... In short, there are few natural resources that do not find a place on a Suri's body. Beyond the diversity of materials, it's impossible not to notice the warrior spirit and desire for endurance that shape Suri traditions. Everything is founded on challenge and the desensitization to pain, with the body being the most glorious tool of this challenge.

Meyve, bitki ve çiçeklerle yaptıkları taçlar ve kırmızı, sarı veya beyaz kille boyadıkları yüzleri Surilerin tipik özellikleri ve onları Etiyopya'daki diğer kabilelerden ayırmayı sağlıyor.

Crowns made from fruits, plants, and flowers, and faces painted with red, yellow, or white clay are typical traits of the Suri, setting them apart from other Ethiopian tribes.

FİLDİŞİ SAHİLİ

IVORY COAST

Guro Kabilesi

Maske, Afrika kültürel kimliğinin bir sembolü ve Fildişi sanatının en ikonik biçimlerinden biri. Guro halkına ait Zaouli dansı, bu geleneği müzik, dokuma ve el işçiliği gibi sanatlarla ustaca harmanlayarak sürdürmeye devam ediyor. Zaouli, sadece erkek dansçının şaşırtıcı derecede hızlı ayak hareketleriyle değil, aynı zamanda ince işçiliğin ürünü ve her biri belli bir sembolik anlama sahip kostüm ve maskeleriyle de dikkat çekiyor. Dansın kökenlerine dair rivayetler çeşitli. Muhtemelen çok daha eski tarihsel köklere sahip olsa da bugünkü hâline 1950'li yıllarda kavuştu. Maskeleri takan dansçıların ruhlar tarafından ele geçirildiğine inanıldığından sadece deneyimli olanların Zaouli dansı yapmasına izin veriliyor.

Guro Tribe

The mask is a classic symbol of cultural identity within African culture and stands as one of the most iconic forms of Ivorian art. The Zaouli dance of the Guro people continues to uphold the tradition of masking by skillfully blending it with various art forms such as music, weaving, and craftsmanship. Zaouli captures attention not only for the remarkable agility displayed in the male dancers' footwork but also for its costumes and masks, intricately crafted and each believed to possess its own symbolic history. Stories on the origins of the Zaouli dance are varied. It has evolved into its current form during the 1950s, with possibly deeper historical roots. The wearers of these masks are believed to be possessed and guided by the spirits, and this is the reason only experienced dancers are allowed to perform.

Dan Kabilesi

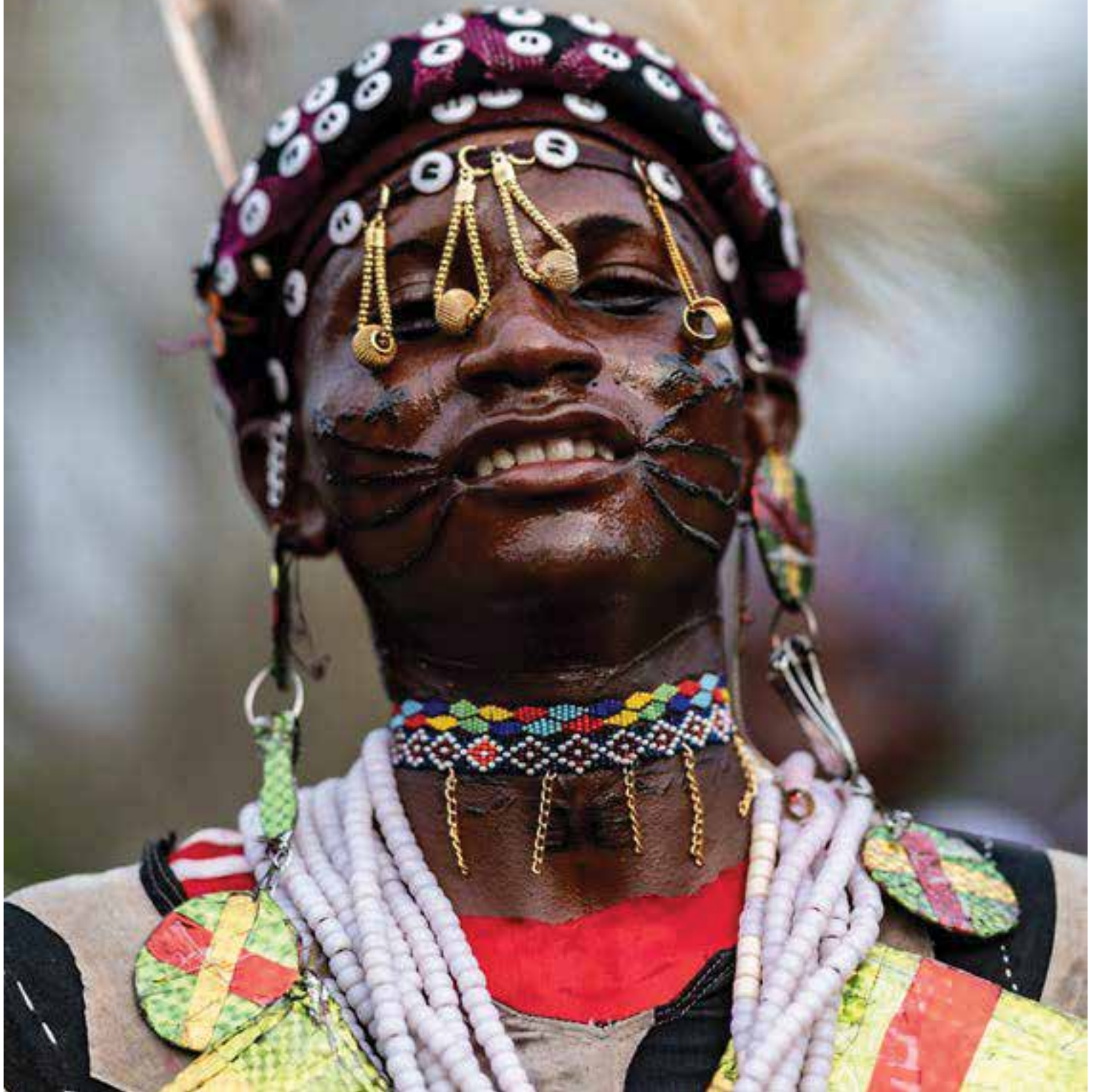
Birçok kültürde olduğu gibi Afrika kültüründe de müzik ve dans önemli bir rol oynuyor. Ancak Afrika'da dans, sadece eğlence ve kutlama amaçlı olmanın ötesine geçiyor ve kıtanın doğayla uyum içinde yaşamayı öğreten animist köklerini yansıtan bir birlik aracı, bir hikâye anlatma sanatı işlevi görüyor. Fildişi Cumhuriyet'inde yaşayan Dan kabilesinin kültürünün simgesi olan Yılan Kızlar bunun ilginç örneklerinden biri. Dansçı kızlar, bir yılını canlandırdıkları akrobatik dansları kadar deniz kabuğu ve tüylerle özenle süslenmiş başlıkları ve dansa özel makyajlarıyla da tanınıyor. Yılan Kızlar dişlerini gizlemek için toplum içinde konuşmıyor, gülemiyor veya yemek yemiyor ve yılın kızlığı kabul törenine hazırlanmak için ustalarının rehberliğinde altı aylık zorlu bir eğitimden geçiyor.

Dan Tribe

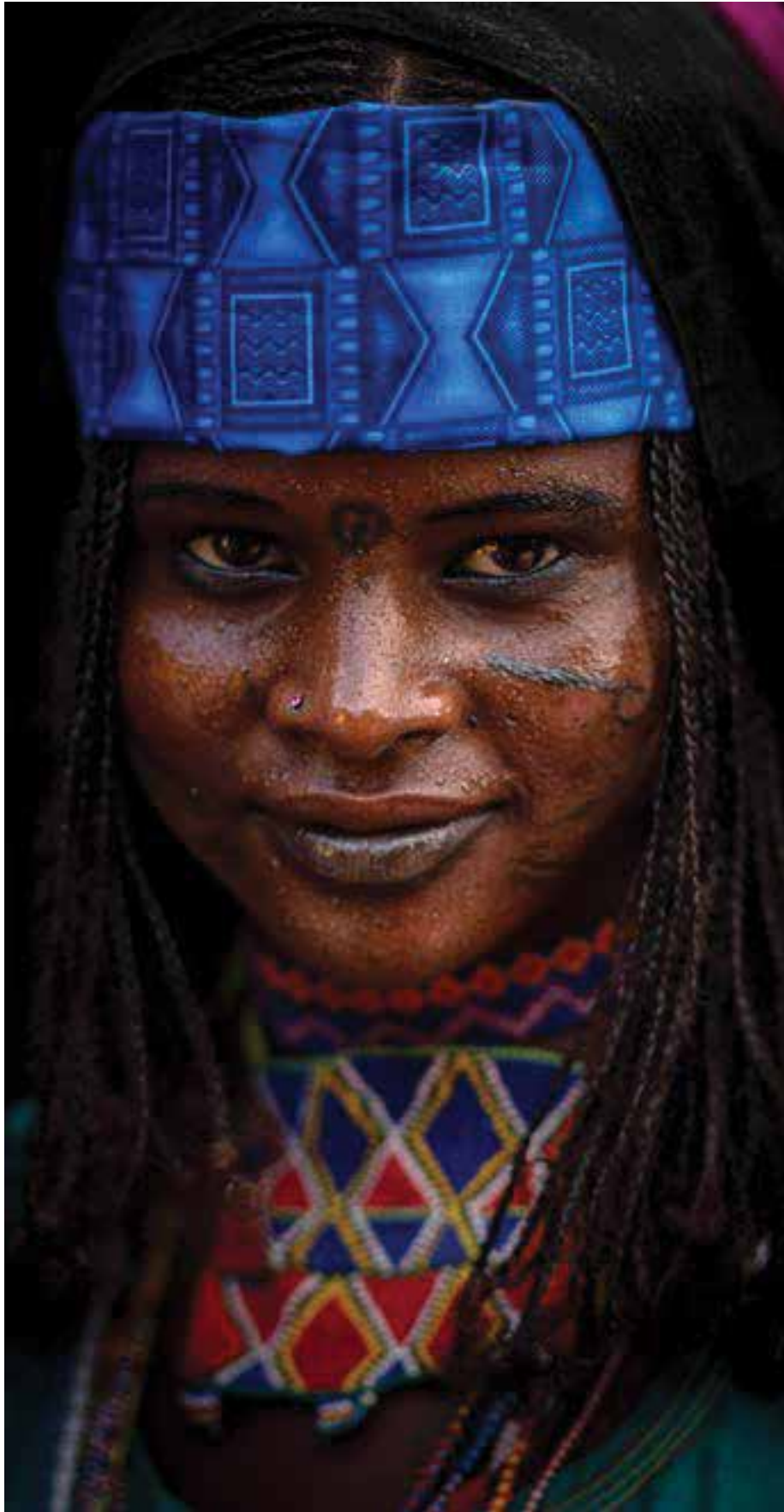
In many cultures, music and dance play a pivotal role, and African cultures are no exception. African dance, however, extends beyond mere entertainment and celebration; it serves as a tool of unity and storytelling, reflecting the animistic essence of the continent that emphasizes living in harmony with nature. An intriguing example can be seen in the snake girls, emblematic of the culture of the Dan tribe in Ivory Coast. The dancer girls are known for their acrobatic, snake-like movements, as well as for their elaborately adorned headdresses decorated with shells and feathers, along with makeup designed for their performances. The snake girls are forbidden to speak, smile, or eat openly to conceal their teeth and undergo a challenging six-month training, guided by their master in preparation for the initiation ceremony.

KAMERUN

CAMEROON

DAVID DHAEN

Mbororo Kabilesi

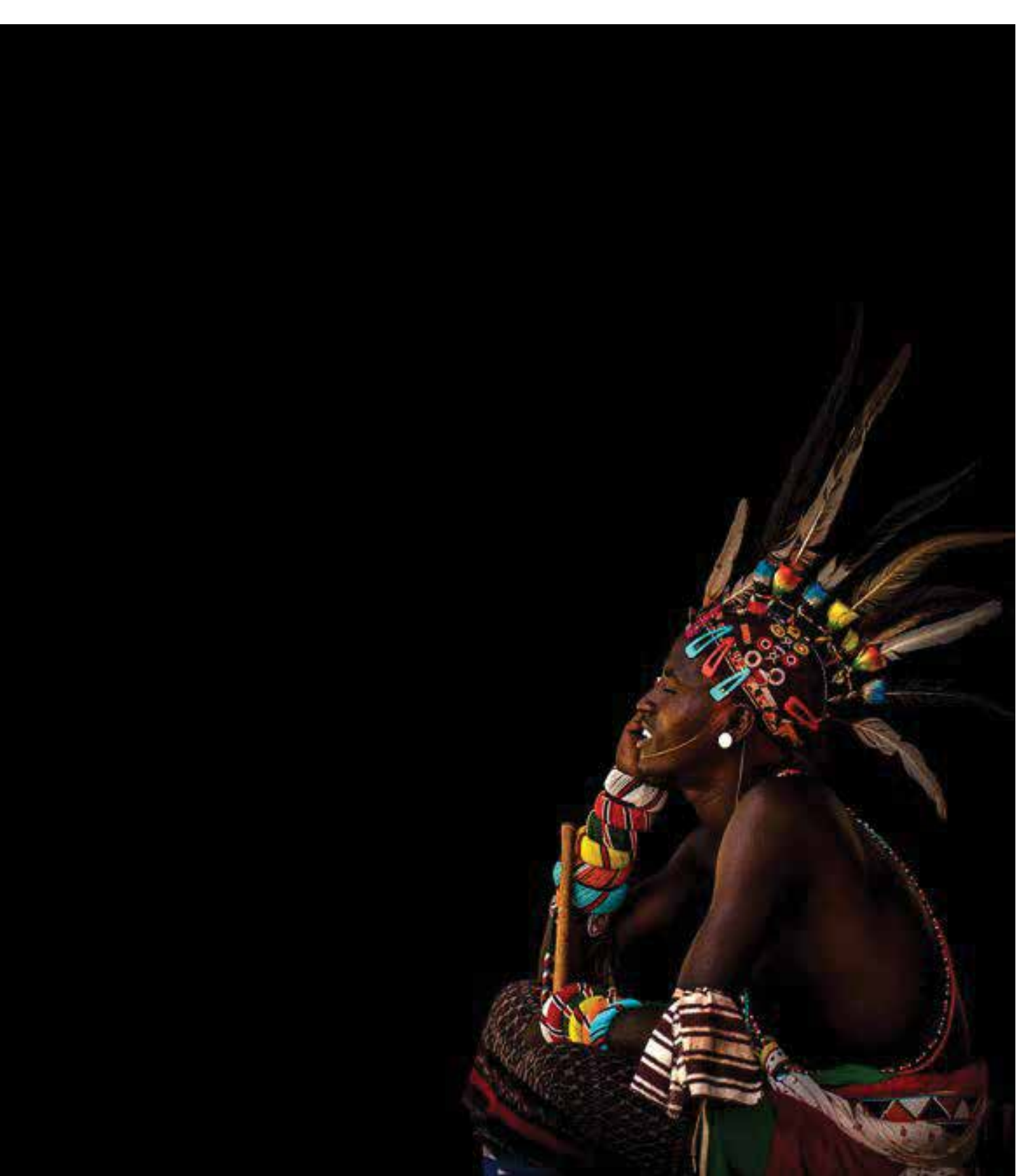
Fulanilerin bir kolu olan ve Kamerun'da yaşayan Mbororo kabilesi yüz dövmeleri denilince akla gelen ilk kabilelerden. Dövmeler; kişinin kim olduğu, hangi kabileden geldiği, inançları, neler başardığı gibi bilgileri aktarıyor. Bir diğer önemli işlevi ise kötü ruhları kovmak ve bunu, tasarımından ziyade, yapımında kullanılan boyaların "büyülü" olması sayesinde başarıyor. Göreve çağırılan tanrıların ve iyi ruhların dövmeye sahibini koruduğuna inanılıyor ve kötü ruhlara karşı yürütülen bu savaş Mbororo kabilesinde hâlâ devam ediyor. Ancak yüz dövmeleri bazıları için büyük anlam taşımaya devam etse de giderek azalan bir pratik, çünkü küçük yaşlardan itibaren yapılması gerekiyor. Bu nedenle bazı ülkelerde, çocukların korunması yasaları kapsamında, yüz dövmesi uygulamalarına para veya hapis cezası veriliyor.

Mbororo Tribe

The Mbororo tribe, a sub-group of the Fulanis living in Cameroon, is one of the tribes that come to mind speaking of facial tattoos. These tattoos convey various information, such as the bearer's identity, tribal affiliation, beliefs, achievements, etc. Alongside this, a fundamental purpose of these tattoos is to ward off evil spirits, attributed to the "magical" colors used, rather than the design itself. The invocation of gods and benevolent spirits is believed to protect the tattoo bearer, and this ongoing battle against malevolent spirits persists within the Mbororo tribe. Although facial tattoos remain culturally significant for some members, the practice is gradually waning due to the necessity for these tattoos to be applied at a young age. In some countries, child protection laws impose fines or imprisonment for facial tattoos.

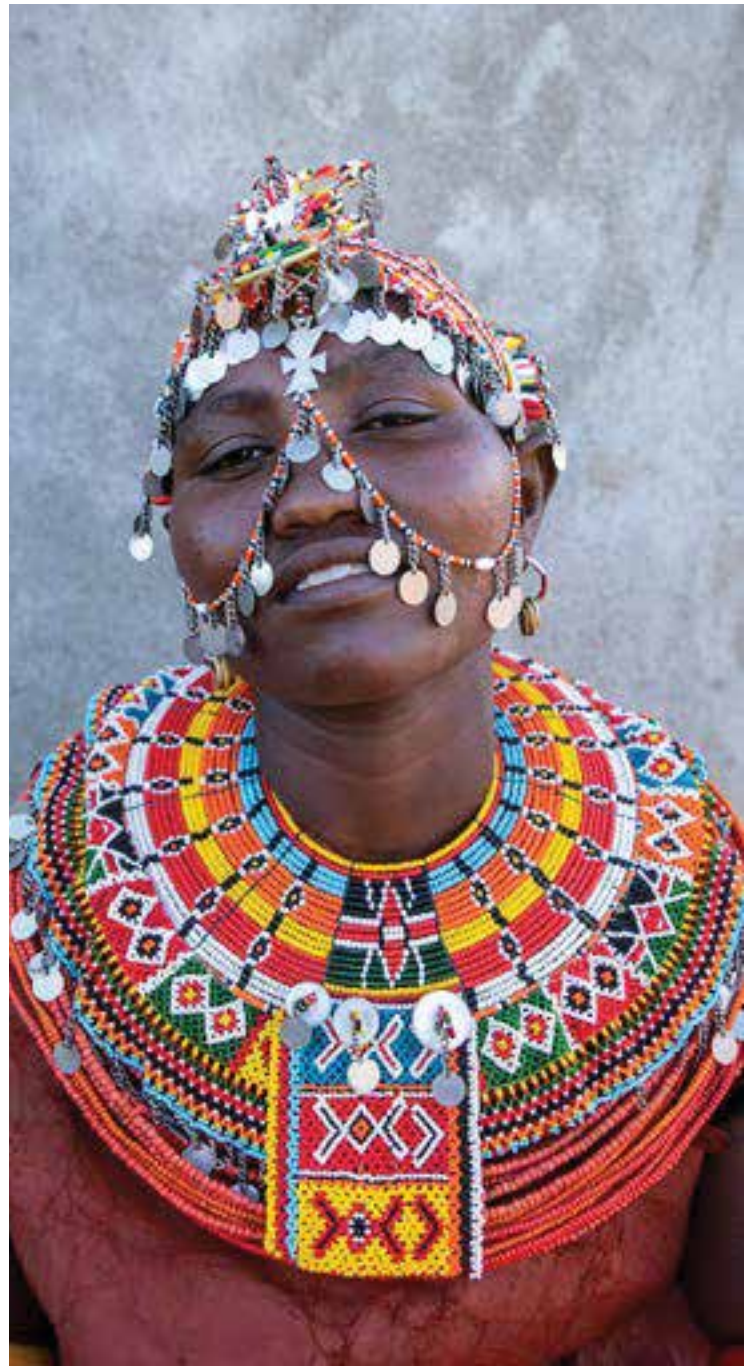
KENYA

KENYA

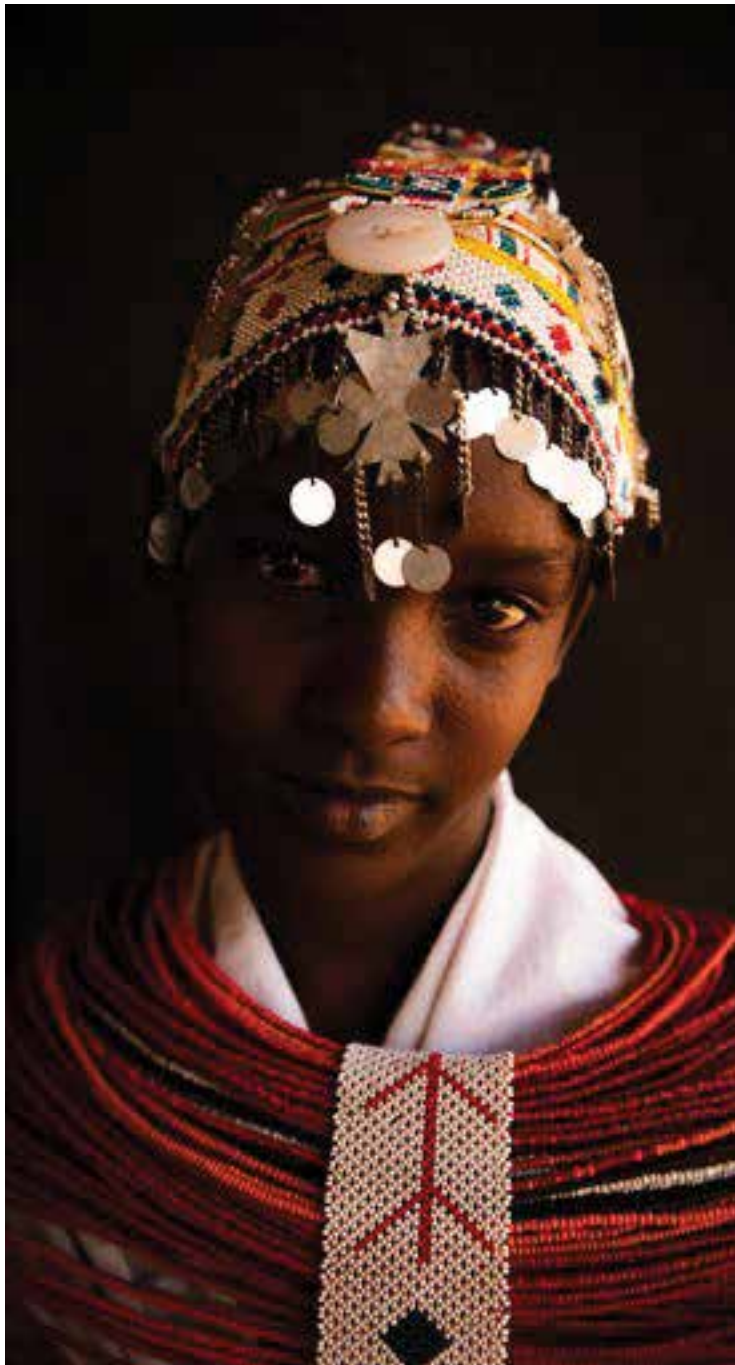
DAVID DHAEN

DAVID DHAEN

Rendille Kabilesi

Boncuk, kıtadaki birçok kabilenin geleneklerinin ayrılmaz bir parçası. Öteden beri o kadar rağbet görür ki zamanında Avrupalılar kıtadan altın, fildişi, palmiye yağı gibi değerli malları cam boncuk karşılığında alabilmıştır. Kenya'nın kuzeydoğusunda yaşayan Rendille kabilesi de boncuğu geleneksel kıyafetlerinin önemli bir parçası olarak görüyor. Geçmişte boncuklar, üretimi son derece maliyetli olduğundan, genellikle ailenin zenginliğinin bir ifadesiydi. Palmiye lifi, zürafa veya fil kılı gibi malzemelerden yapılıyordu. Ancak modern zamanlarda bu gelenek Çin'den ithal edilen boncuklarla devam ediyor.

DAVID DHAEN

DAVID DHAEN

Rendille Tribe

Beads have played a significant role in the clothing traditions of numerous tribes across the continent. They have always been highly sought after, to the extent that Europeans managed to buy valuable commodities—like gold, ivory, and palm oil—in exchange for glass beads. The Rendille tribe, situated in the northeastern region of Kenya, also regards beads an essential component of their traditional attire. Historically, the beads carried various meanings, often signifying the wealth of a family, as their production was quite costly. They were crafted from materials such as palm fiber, giraffe, or elephant hair. However, in modern times, this tradition continues with imported beads from China.

AFGANİSTAN

AFGHANISTAN

Afganistan'ın Tacikistan, Pakistan ve Çin sınırları arasında kalan Vahan Koridoru, sarp dağları ve ulaşım şartları nedeniyle insan yerleşimi açısından dünyanın en zorlu bölgelerinden biri. Her şeye rağmen, Vahan Koridoru'nda yaşayan Kırgızların ve Vahilerin hayatlarına dair çok daha güncel bilgilere sahibiz ve bunu, bu zorlu yolculuğu göze alan gezginlere ait notlara ve fotoğraflara borçluyuz.

The Wakhan Corridor, situated on the borders of Afghanistan with Tajikistan, Pakistan, and China, poses one of the most demanding environments for human habitation due to its rugged mountains and challenging transportation. Nevertheless, our extensive understanding of the lives of the Kyrgyz and Wakhi people in this area is largely owed to the documentation and images captured by courageous travelers who navigated this arduous terrain.

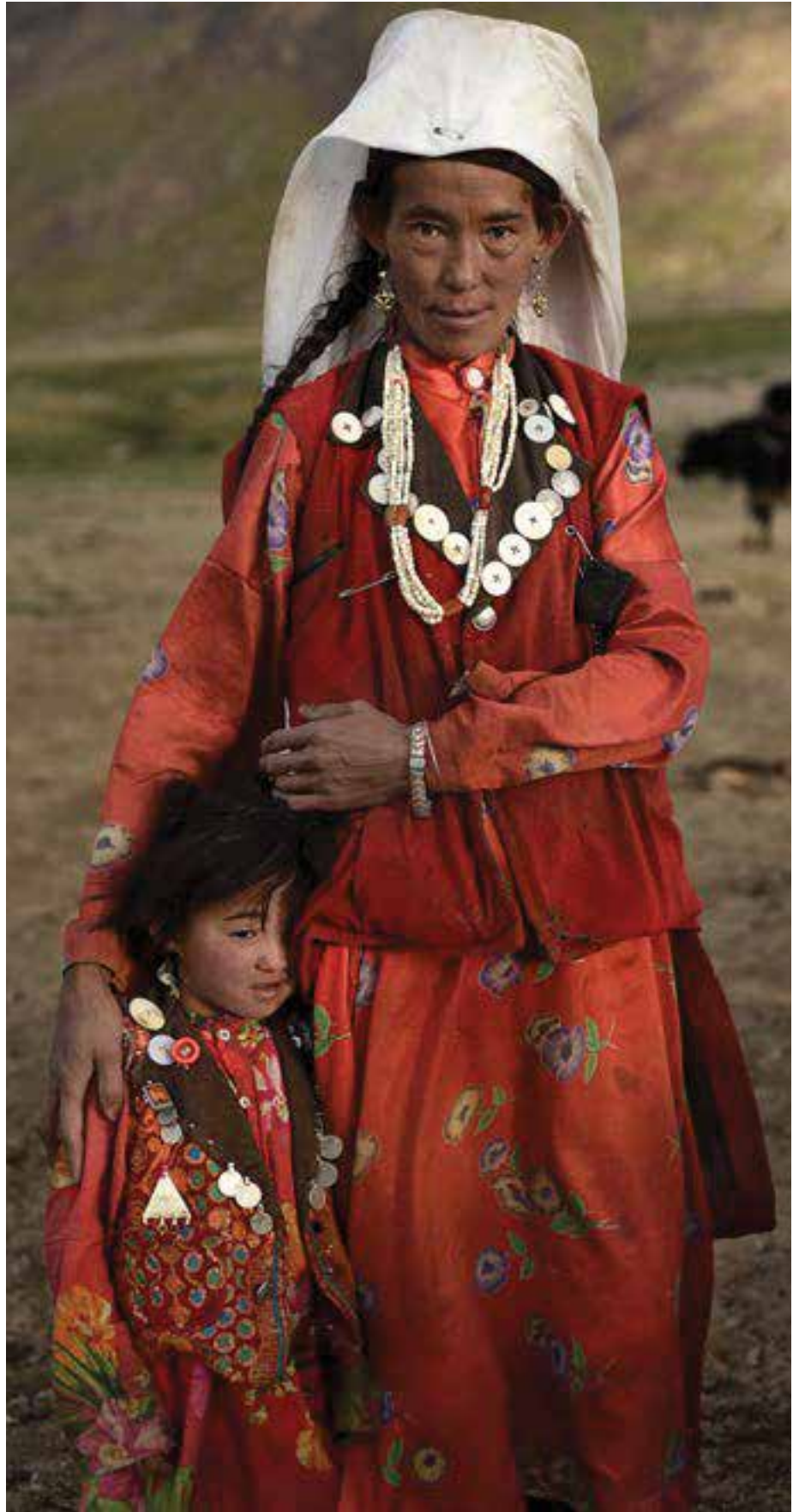

Hem dünyadan hem de ülkenin geri kalanından izole bir yaşam sürdüren Kırgız kadınları takılar söz konusu olduğunda son derece yaratıcı. Kadınlar kıyafetlerini süslemek için düğme, çengelli iğne, anahtar, madeni para gibi objeleri sıklıkla kullanıyor.

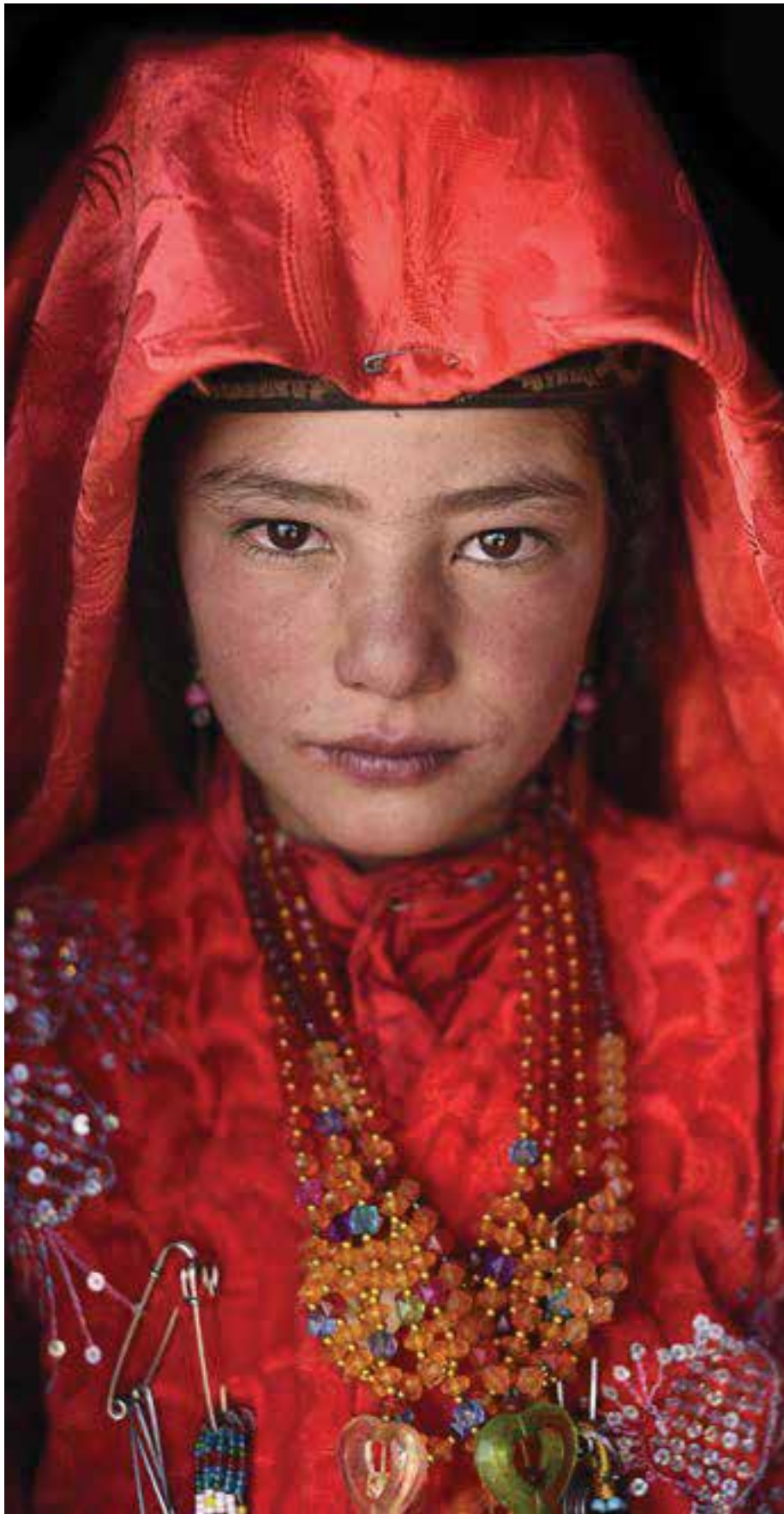
Isolated from the outside world and the rest of the country, Kirghiz women exhibit remarkable creativity in crafting jewelry. They often utilize everyday items such as buttons, safety pins, keys, and coins to adorn their clothing.

SABRINA NICOLAZZI

SABRINA NICOLAZZI

Kirgızlar

Vahan Koridoru'nun doğusunda, 4.000 metre yükseklikteki Pamir Dağları'nda yaşayan Kirgızların temel geçim kaynağı hayvancılık ve her türlü ihtiyaçlarını, Afganistan'ın güneyinden veya bölgenin batısından gelen gezgin tüccarlarla yetiştirdikleri hayvanlar karşılığında yaptıkları alışverişlerle sağlıyorlar. Tüccarlarla uzun pazarlıklar yaparak ihtiyaç duydukları malları satın almak esas olarak kadınların görevi ve bu mallar arasında parlak renkli kumaşlar ve küpe, kolye gibi takılar da var. Vahan'da yaşam ne kadar zorlu olursa olsun Kirgız kadınlar özel günlerde giymeyi ihmal etmedikleri özel giysilerini, uzun örgülü saçlarını örten eşarplarının altına taktıkları yuvarlak başlıklarla tamamlıyor. Geleneğe göre bekâr Kirgız kadınları kırmızı eşarp takarken evli kadınlar beyaz eşarplar kullanıyorlar.

Kirghiz People

The Kirghiz people, inhabiting the Pamir Mountains at an altitude of 4,000 meters in the eastern part of the Wakhan Corridor, primarily rely on animal husbandry for their sustenance. They meet their needs by bartering livestock with itinerant merchants arriving from the south of the country or the west side of the region. Notably, it is the women who undertake extensive negotiations with these merchants to acquire essential items, which often include brightly colored fabrics and adornments like earrings and necklaces. Despite the challenging living conditions in Wakhan, Kirghiz women meticulously complement their distinct attire, consistently worn during special occasions, with round headdresses beneath scarves that cover their braided long hair. According to tradition, unmarried Kirghiz women wear red scarves, while married women wear white ones.

PAKİSTAN

PAKISTAN

Pakistan tarih boyunca rekabet hâlindeki güçlerin uğrak noktalarından biri oldu, Büyük İskender, Timur ve Babür gibi güçlü komutanların emrindeki orduların fetih rotası üzerinde yer aldı, sayısız sefer gördü, yerel güçlerin çatışmalarına sahne oldu. Tarihin bu çalkantılı mirası bölgeyi, özellikle de ülkenin kuzeyini farklı etnik grupların ve toplulukların bir arada yaşadığı bir coğrafya hâline getirdi.

Throughout history, Pakistan has been a site for competing powers, finding itself traversed by armies led by influential commanders such as Alexander the Great, Timur, and Babur. It has witnessed numerous expeditions and served as a theater for conflicts among local powers. This tumultuous historical heritage has shaped the land, especially in the north, into a region where diverse ethnic groups and communities coexist.

Kalaşlar

Kalaşların Büyük İskender'in askerlerinin soyundan geldiği iddia edilse de elimizde bu iddiayı doğrulayacak bilgiler bulunmuyor. Ancak, kökenleri ne olursa olsun, yaşayışları onları sadece komşu dağ halklarından değil, dünyanın geri kalanından da ayırıyor. Kalaş kadınları yüzyıllara dayanan bir geleneği koruyor ve çocukluktan itibaren ömürlerinin sonuna kadar, kendi elleriyle diktikleri ve *pirançuvi* denilen bol işlemeli elbiseler giyiyorlar. Sıra sıra deniz kabuklarıyla ve boncuklarla süslü ve *şuşut* denilen uzun kuyruklu şapkalar, Kalaş kadınlarının en karakteristik aksesuarı.

Kalash People

While legends suggest that the Kalash people are descendants of Alexander the Great's soldiers, there is no definitive information to confirm this claim. Disregarding their origin, their way of life sets them apart, not only from neighboring mountainous communities but also from the rest of the world. Kalash women maintain a centuries-old tradition where, from childhood to the end of their lives, they skillfully hand-sew their intricately embroidered dresses known as "pirançuvi." Their long-tailed hat, "shushut," decorated with many rows of seashells and beads, is the most defining accessory for Kalash women.

MARCO VENDITTELLI

JOSEP VIVÓ

BHUTAN

BHUTAN

Ejder Krallığı olarak bilinen Bhutan, 1974 yılına kadar dış dünyaya kapalı bir ülke olarak kaldı ve ancak 2000'li yıllarla birlikte yavaş ve dikkatli bir şekilde dünyaya açılmaya başladı. Bu kademeli açılma sonrasında, Bhutan'ın kültürü ve dinî ritüelleri, özellikle de *cham* adı verilen geleneksel maskeli ve kostümlü dansları, dünyanın dört bir yanından insanın dikkatini çekmeye başladı. Budizm'in kavramlarının ve dinî olayların topluma aktarılmasının bir aracı olan bu ritüel yazılı kaynaklara dayanmadığından, bu kültürü devam ettiren rahiplerin sayısının azalması nedeniyle risk altında.

Bhutan, known as the Land of the Thunder Dragon, remained isolated from the outside world until 1974 and has been slowly and cautiously opening up since the 2000s. Thanks to this gradual opening, Bhutanese culture, and sacred rituals, particularly the traditional masked and costumed dances known as "cham," have captivated the attention of people from across the globe. These dances serve as a means of conveying Buddhist concepts and religious events to society. However, this ritual, which lacks written sources, is endangered due to the declining number of monks who keep the culture alive.

Cham Maskeleri

Cham, sevgi ve merhametin kötülük karşısındaki zaferini tasvir eden ve aydınlanmaya giden yolda rehberlik edip inancı tazelemeyi amaçlayan maskeli gösterilerden oluşuyor. Kökeni MS 8. yüzyıla kadar uzanıyor. Maskelerin barışçıl ya da öfkeli tanrıları tasvir ettiğine inanılıyor. Tutkal ve toprak kullanılarak kumaşla sağlamlaştırılan kil kalıplardan yapılan maskeler, daha sonra, son derece katı talimatlara göre boyanıyor ve kâğıt, metal ve pamuk gibi malzemelerle süsleniyor. Bu işlem, maskenin temsil ettiği tanrıya atfedilen özellikleri yansıtmayı amaçlıyor. Cham maskeleri, yüzyıllardır, cehalet, kıskançlık, öfke gibi günahları erdeme dönüştürerek kötülüğü yok etmek için kullanılıyor.

Cham Masks

The religious mask pageants, known as cham, symbolize the victory of love and compassion over evil and aim to nurture faith while guiding the path to enlightenment. The tradition dates back to the 8th century AD. These masks are believed to depict either peaceful or wrathful deities. Crafted from clay molds reinforced with fabric using glue and earth, they are then painted and decorated according to precise guidelines, employing materials such as paper, metal, and cotton. The decoration aims to reflect the characteristics attributed to the deities they represent. For centuries, cham masks have served to dispel malevolent influences by transforming poisonous sins like ignorance, jealousy, and anger into virtues.

Layaplar

Dünya üzerindeki ulaşılması en zor yerleşim yerlerinden birinde, Butan'ın kuzeybatısındaki yüksek dağlarda yaşayan Layaplar, sert kış ve tehlikeli dağ geçitleri nedeniyle yılın büyük bir bölümünde dış dünyayla bağlantısı kesilen uzak bir coğrafyanın dayanıklı insanları. Kadınların geleneksel günlük kıyafeti mavi manşetli siyah bir ceketle uzun siyah bir elbiseden ibaret olsa da Layaplara özgü boncuk askılı konik şapka ve siyah elbiselerini süsledikleri işlemeler ve takılar, Layap kadınlarına rengârenk bir görünüm veriyor. Bambu şeritlerin örülmesiyle yapılan Layap şapkalarının tepesinde ucu sivriltilmiş tahta bir çubuk bulunuyor ve bazı şapkalarda bu çubuğa çeşitli desenler de çizilebiliyor. Şapkayı sabitlemeye yarayan askı ise genellikle beyaz, kırmızı, turuncu ve mavi renkli 30 sıra kadar boncuktan oluşuyor. Layap kadınları bu şapkayı takmadıkları zaman köyün ruhlarını inciteceklerine inanıyor olsalar da Laya köyünde bu zanaatı devam ettiren az kişi kaldığından bu gelenek sonraki nesillere aktarılamayacak gibi görünüyor.

Layap People

Residing in one of the most remote areas in the world—the high mountains of northwestern Bhutan—the Layaps are a resilient community dwelling in an isolated area, largely disconnected from the outside world for the majority of the year due to harsh winters and perilous mountain passes. Traditionally, their everyday attire comprises a two-piece dress—a black jacket with blue cuffs and a long black robe. Despite this, Layap women maintain a vibrant appearance through their intricate embroideries and distinctive conical hats adorned with colorful beaded straps. Fashioned from woven bamboo strips, the Layap hats are often topped with a sharpened wooden stick and occasionally feature various designs. The hat's securing strap typically consists of about thirty rows of white, red, orange, and blue beads. Although Layap women believe that not wearing this hat could harm the village spirits, this tradition is unlikely to be passed down to the next generation, as there are few individuals in the village of Laya perpetuating this craft.

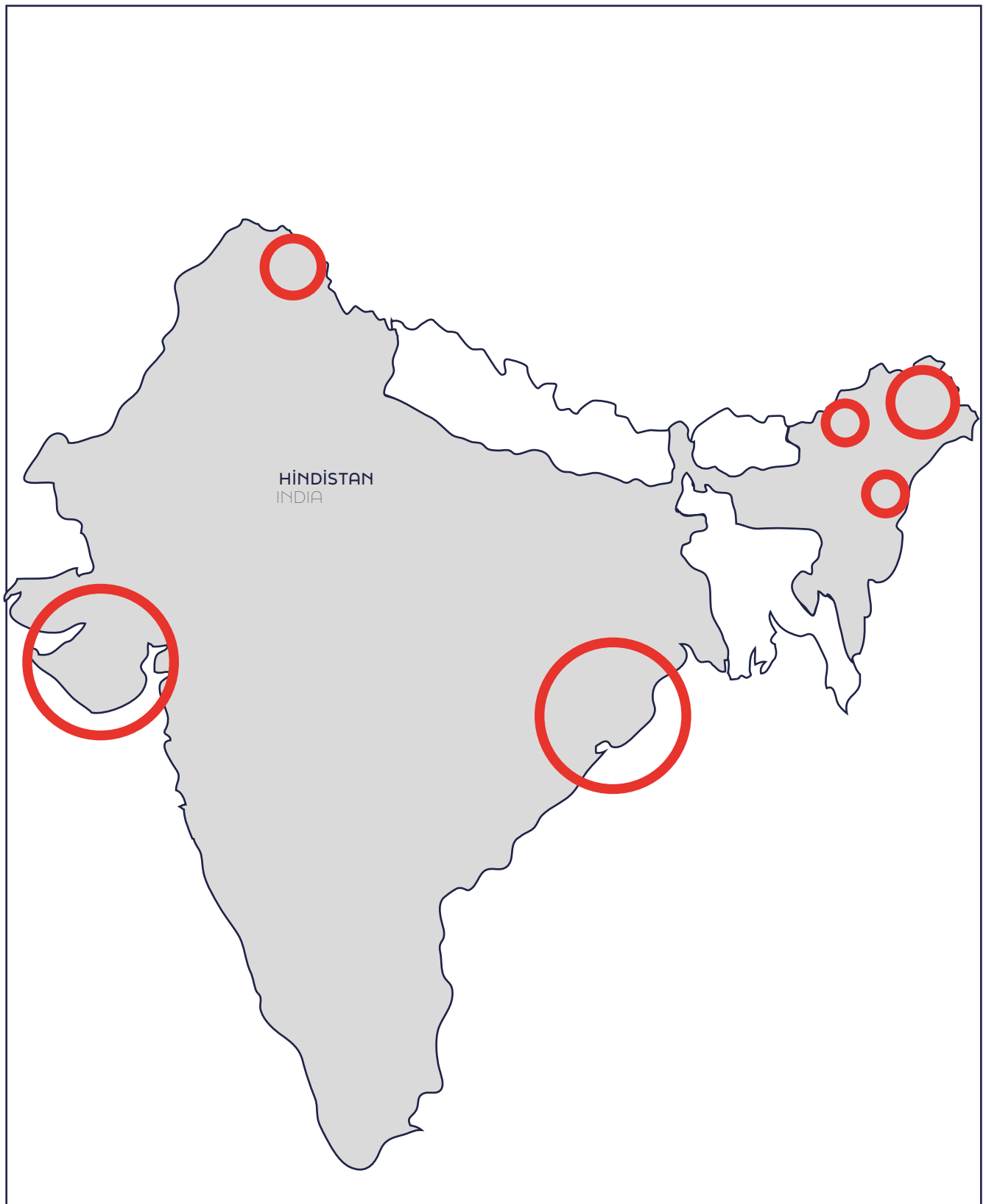

HİNDİSTAN ALT KITASI

INDIAN SUBCONTINENT

Hindistan Alt Kıtası, fetihler ve seferler tarihinin işlek coğrafyalarından biri olsa da “yeni”nin “eski”yi yıktığı tipik örüntüden farklı bir tarihe sahip olmuş ve bu sayede yeni-eski birçok etnik grubun, kültürün ve yaşam tarzının bir arada yaşadığı heterojen bir görünüm ortaya çıkmıştır. Hindistan Alt Kıtası, birbirini izleyen istilaların yol açtığı karmaşık nüfus yapısı ve kültürel karşıtlıklarıyla gözlemcileri şaşırtmaya ve bu zenginliğe tanık olmak isteyen gezginleri kendine çekmeye devam ediyor.

Despite being a well-trodden path in the history of conquests and expeditions, the Indian subcontinent has followed a historical trajectory that diverges from the typical pattern of “the new replacing the old.” Consequently, it now presents a heterogeneous landscape where various old and new ethnic groups, cultures, and diverse ways of life coexist, and consistently surprises observers with its complex demographic structure and cultural intricacies formed by successive invasions, always attracting travelers eager to witness such richness.

Apatani Kabilesi

Kuzeydoğu Hindistan'daki Ziro Vadisinde yaşayan Apatani kabilesinin kadınları, burunlarına taktıkları büyük ahşap tıkaçlarla ünlü; doğumdan hemen sonra başlayan bu uygulamaya yerel dilde *yaping hullo* adı veriliyor. Doğar doğmaz burnun üzerinde açılan deliklere takılan küçük tıkaçlar, delikler genişledikçe daha büyükleriyle değiştiriliyor. Apatani kadınları, genellikle on yaş civarında başlayan ve *tippei* denilen yüz dövmeyle de biliniyor. Dövme, saç dibinden başlayıp burnun ucuna kadar devam eden düz siyah bir çizgiden ve alt dudaktan çeneye uzanan beş çizgiden oluşuyor. Burun tıkaçlarının ve dövmelemin kökeniyle ilgili farklı rivayetler var. Yaygın bir rivayet, komşu kabilelerden erkeklerin Apatanili kadınları kaçırmasını önlemek için kadınları çirkinleştirmek amacıyla yapıldığı. Popüler bir inanış olsa da doğru olup olmadığı belirsizliğini koruyor. Ancak kesin olan şu ki, bir noktada bu tıkaçlar ve dövmelemler kabile içinde başlı başına bir güzellik sembolü hâline gelmiş. Hükümet 1970'lerde sağlık riskleri nedeniyle burun tıkaçlarını yasakladığından, bugün bu yüz süslemelerine sahip kadınlar sadece belli bir yaşın üzerinde olanlar.

Apatani Tribe

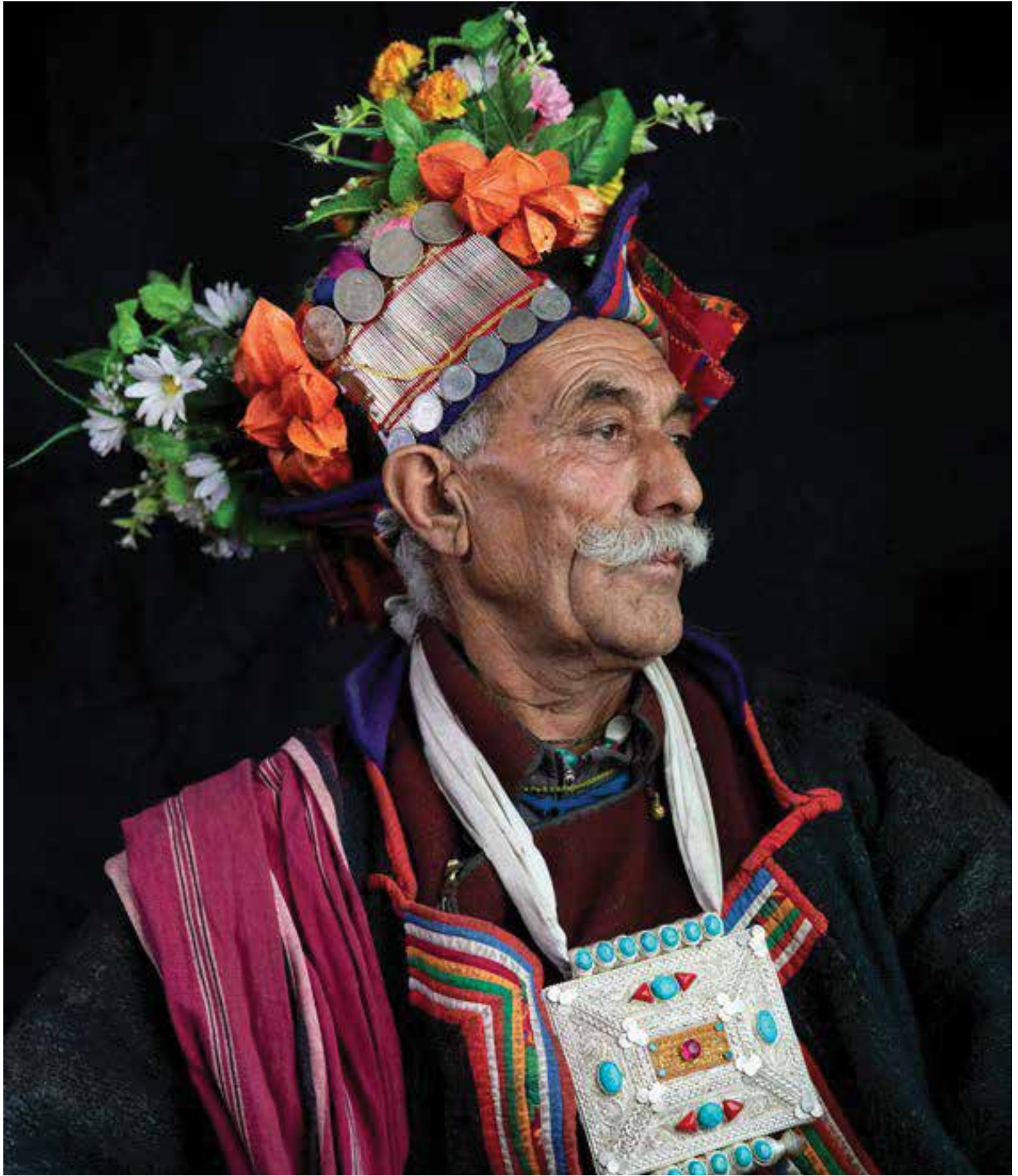
Apatani women from the Ziro Valley in Northeast India are known for the large wooden nose plugs inserted into the sides of their nostrils, a practice locally known as "yaping hullo," which begins shortly after birth. Small plugs inserted immediately after birth are later replaced with larger ones for the holes in the nostrils to expand. They are also identified by their facial tattoos, referred to as "tippei," typically starting when girls reach ten years of age. The tattoo pattern consists of a straight black line extending from the center of a woman's forehead down to the tip of her nose, and five lines from the lower lip to the chin. Various stories are associated with the origins of the plugs and tattoos. A common one suggests they were introduced to render women unattractive to men from neighboring tribes who might otherwise consider abducting them. Though it is a popular myth, its accuracy remains uncertain. However, what is certain is that at some point, these plugs and tattoos became beauty standards in themselves within the tribe. Since the government imposed a ban on nose plugs in the 1970s due to health concerns, most of the women who still possess these facial modifications are now in their later years.

VELİT GAZEL

VELİT GAZEL

Brokpa Kabilesi

Hindistan'ın Ladakh bölgesinde yaşayan Brokpalar, kendilerini Aryanların son temsilcisi olarak görüyor ve yüzlerce yıllık geleneklerini büyük bir özenle korumaya devam ediyorlar. Brokpa kültürünün en ayırt edici özelliği, hem erkeklerin hem de kadınların dış görünüşlerine olan düşkünlükleri ve süslü başlıkları. Brokpalar bu başlıklarını çiçeklerle ve rengârenk objelerle, giysilerini ise kürk, keçi derisi, tüy, kurdele, gümüş, madenî para, inci, turkuaz, mercan, boncuk, deniz kabuğu ve tohumlarla süsleyip donatıyorlar. Takılarının büyük kısmı, geleneklerini inatla muhafaza etmeye devam eden bir topluluk için hiç de şaşırtıcı olmayan bir biçimde, nesillerdir kullanılan aile yadigârları. Ne var ki modern yaşam biçimleri Ladakh'ın bir zamanlar izole olan bu bölgesine de ulaştı ve rahat modern kıyafetler geleneksel olanların yerini almadan önce bölgeyi ziyaret etmek akıllıca olabilir.

Brokpa Tribe

The Brokpa people in India's Ladakh region claim to be the last descendants of the Aryans and have diligently preserved their traditions for centuries. A distinctive characteristic of the Brokpas is their fondness, shared by both men and women, for grooming and, notably, their intricate floral headdresses. These headdresses are adorned with flowers and colorful ornaments, and their clothing is decorated with wool, goat leather, feathers, ribbons, silver, coins, pearls, turquoise, corals, as well as beads, seashells, and seeds. In a tribe so staunchly conservative in upholding traditions, it is not surprising that some of the jewelry they wear are family heirlooms passed down through generations. However, modern ways of life have reached this once-isolated part of Ladakh, and it might be wise to visit the tribe before the convenience of modern clothing completely replaces their traditional attire.

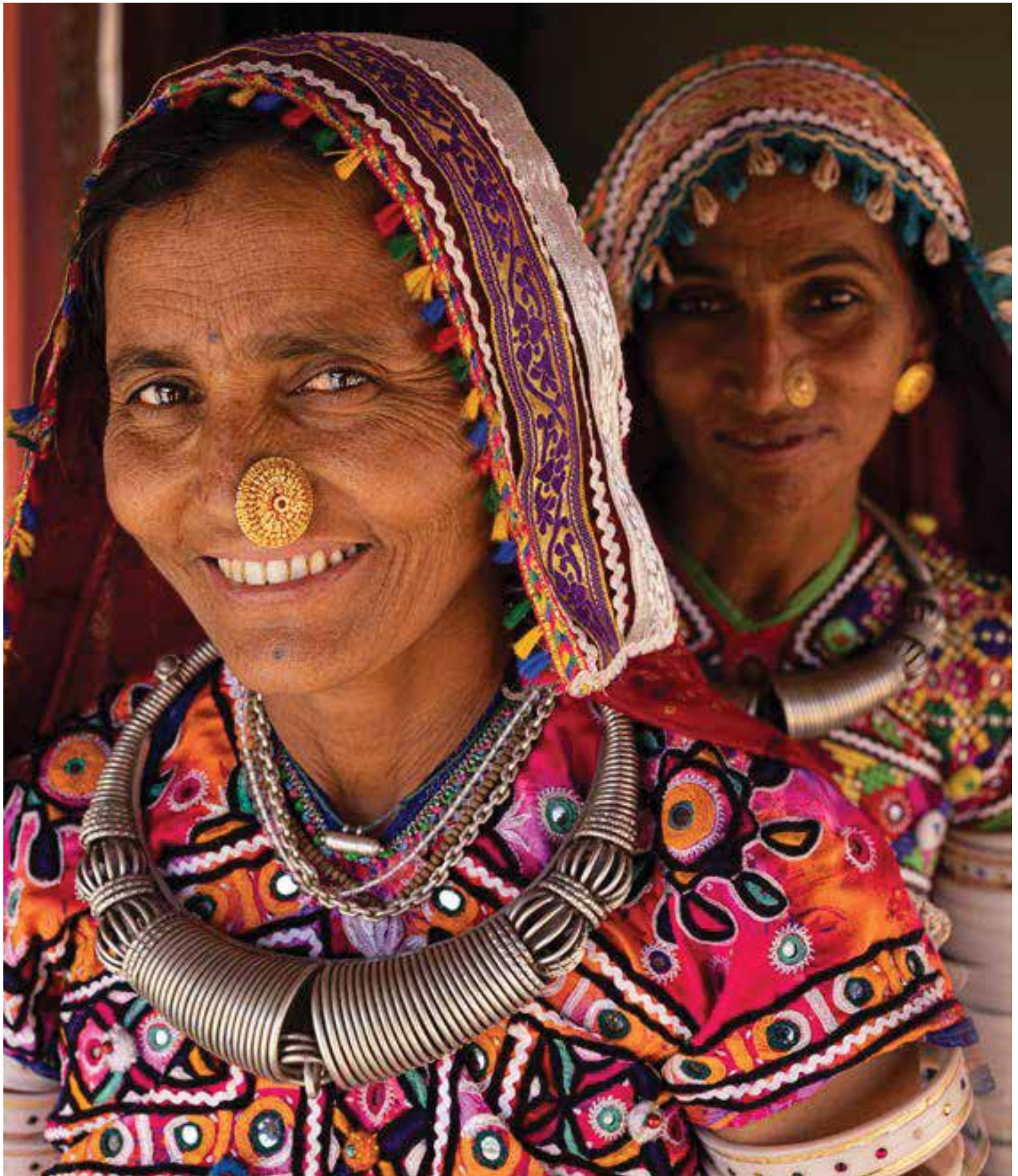

Brokpaların çiçekli başlıklarına *tepi* adı veriliyor ve bunların kötü ruhları kovduğuna inanılıyor. Başlıktaki bazı süslemelerin sağlıkla ilgili bir faydası var, örneğin tavus kuşu tüyünün felci önlediğine inanılıyor.

The floral headdress of the Brokpas is known as the "tepi," and it is believed to ward off evil spirits. Certain adornments are associated with better health, for instance, peacock feathers are believed to prevent strokes.

Dhaneta Jat ve Meghwal Kabileleri

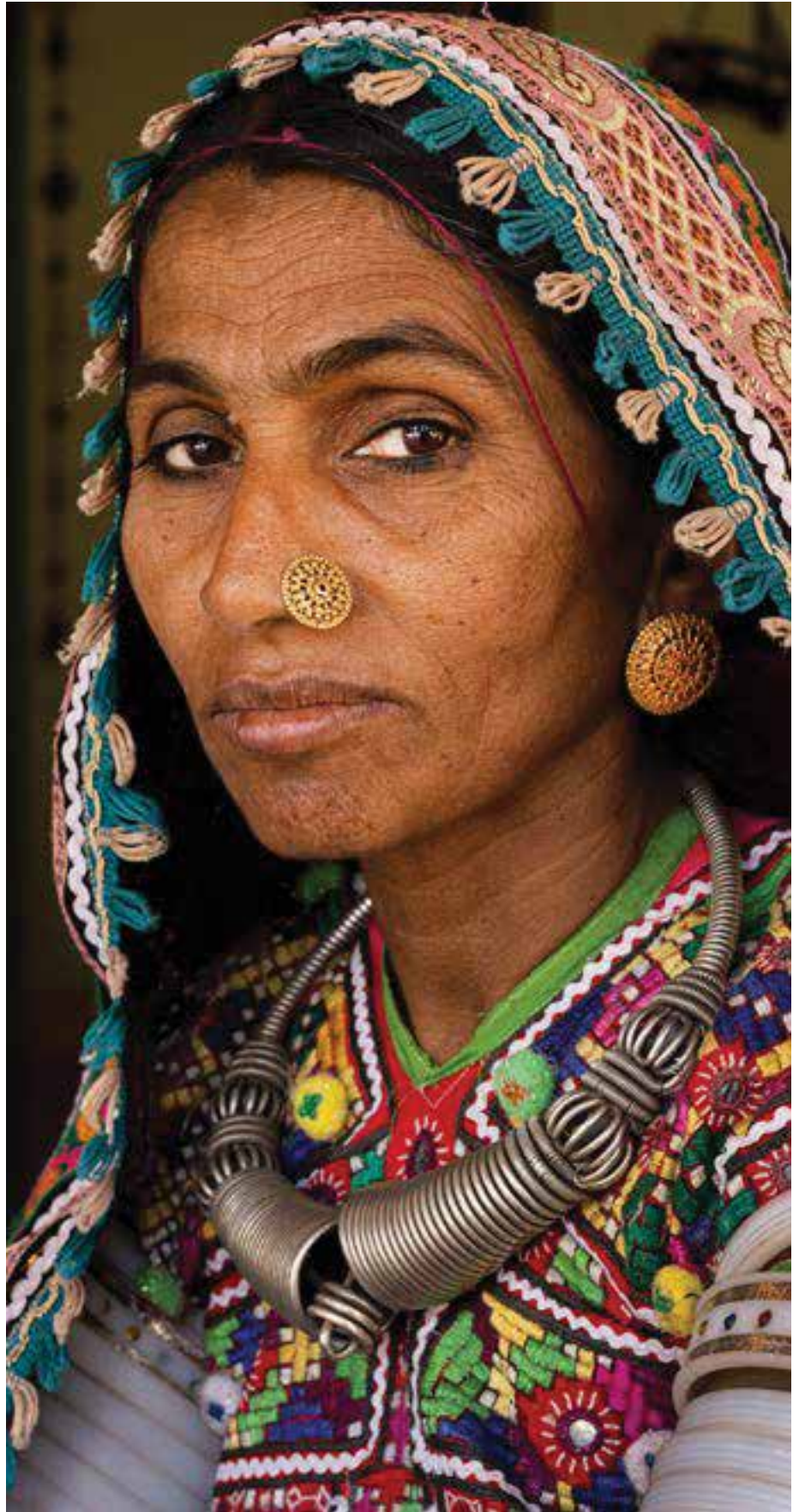
Hindistan'ın Gujarat eyaleti, bölgenin “eski sakinleri” olarak görülen birçok kabileye ev sahipliği yapıyor ve bu kabilelerden biri de Dhaneta Jat. Kabilenin erkeklerinin akılda kalıcı bir giyinme kültürü yoksa da kadınları ağırlığı üç kiloyu bulabilen iri gümüş kolyeleri ve değerli taşlarla süslü, hilal şeklindeki ve sadece evli kadınların taktığı kocaman altın hizmalarıyla ünlü. Alnın üzerinden saçta tutturulan ipler bu koca hizmaların dik durmasını sağlıyor.

Eyaletteki kabilelerden bir diğeri olan Meghwal kabilenin kadınları da hizma geleneğini sürdürüyor. Yakut, safir, zümrüt gibi değerli taşlarla süslü hizmalar erkeğin annesi tarafından geline düğün hediyesi olarak veriliyor. Kabilenin kadınları ayrıca nakışlı baş örtülerini de kimliklerinin bir parçası hâline getiriyor. Kullanılan renkler, motifler ve teknikler kadının hangi bölgeden ve gruptan olduğunu gösteren ipuçlarıyla dolu.

Dhaneta Jat and Meghwal Tribes

The Indian state of Gujarat is home to several tribes identified as the “original inhabitants” of the area, among them the Dhaneta Jats. While the Jat men don't showcase a distinctive dress culture, the women are well-known for their large silver necklaces, which can weigh up to three kilograms, and substantial crescent-shaped gold nose rings adorned with precious stones—a specific accessory worn exclusively by married women. These significant nose rings are supported by strands of threads tied from the nose ring to their hairline.

Women of the Meghwal tribe, another group from the region, also uphold the tradition of nose rings. These nose rings, adorned with precious stones such as rubies, sapphires, and emeralds, are presented to the bride as a wedding gift by the groom's mother. Additionally, women from the tribe consider embroidered headgear an integral part of their identity. The colors, patterns, and techniques employed in these headgears serve as distinctive markers representing the region and specific groups to which the women belong.

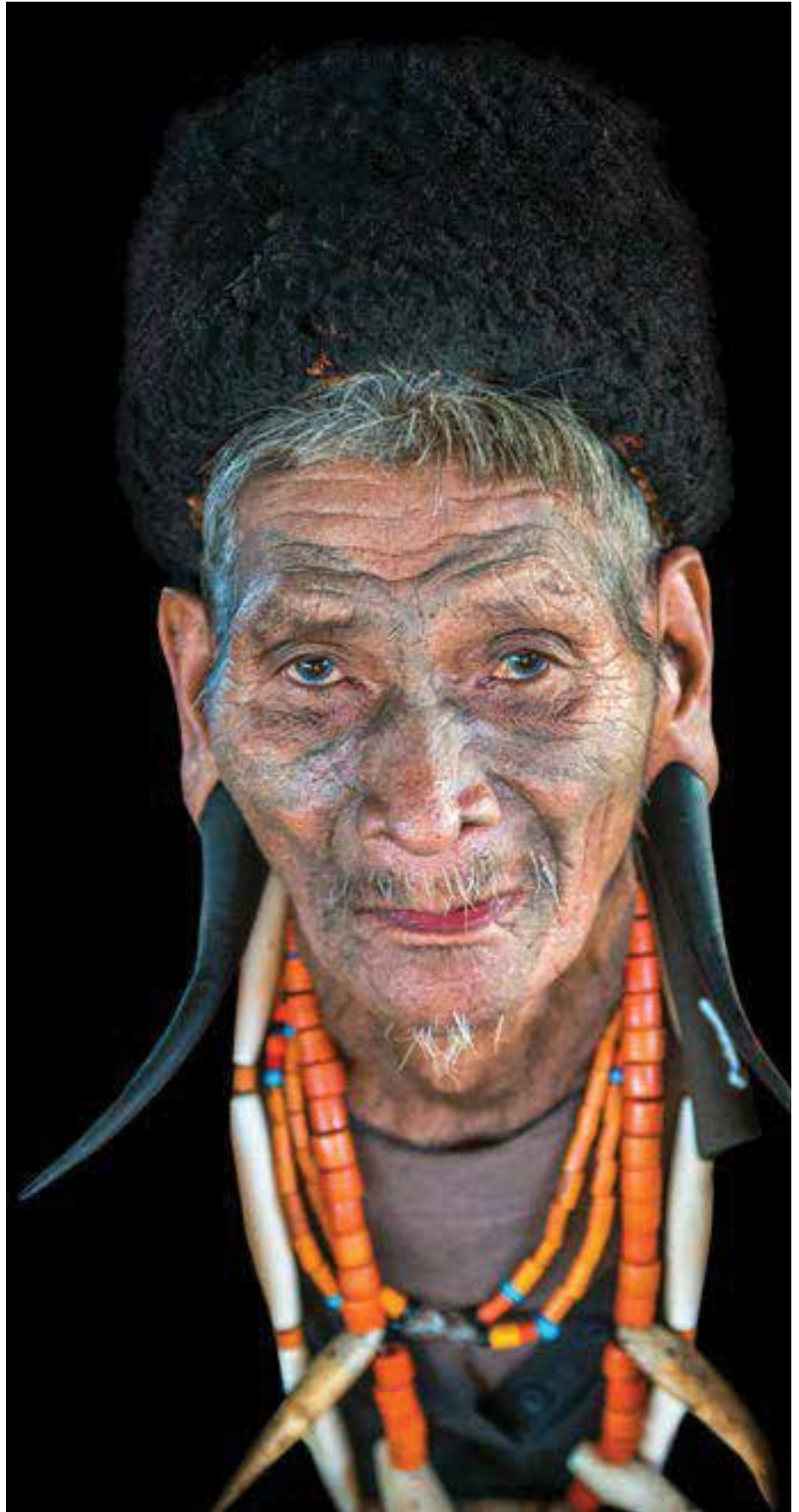

Konyak Kabilesi

Kuzeydoğu Hindistan'daki Nagaland eyaletinde yaşayan "kelle avcısı" 16 kabileden biri olan Konyaklar, hem bu dünyada büyük bir savaşçı olarak anılmak hem de ele geçirdikleri ruhların kendilerine hizmet edeceği öbür dünyaya uygun şekilde geçebilmek ümidiyle 1970'lere kadar bu vahşi geleneklerini sürdürdüler. Erkekliğe geçişin simgesi kabul edilen bu "başarı", kabile erkeklerinin yüzlerine yaptırdıkları dövmelemlerle kayıt altına alınıyordu. Kadınlar da farklı sebeplerle yüz ve vücut dövmelemleri yaptırıyordu; bu dövmelemler yetiştirilişin işareti ve kabilenin diğer üyelerinden farklılaşmanın bir yoluydu. Soylu soylu olmayandan, evli bekârdan ve kelle avlayan avlamayandan bu dövmelemler sayesinde ayrılıyordu. Kelle avcılığı; hükümet yasağı, Hristiyanlığın yayılması ve dış dünyayla artan temas nedeniyle 1970'lerle birlikte son buldu. Bu durum dövme geleneğinin de sonunu getirdi.

Konyak Tribe

The Konyaks, one of the 16 headhunter tribes residing in the state of Nagaland in northeastern India, held onto this brutal tradition until the 1970s, aspiring to be acclaimed as valorous warriors in this life and securing a safe passage into the afterlife, where the souls they captured would serve them. This "achievement," viewed as a rite of passage into manhood, was signified by the tattoos that the men of the tribe acquired on their faces. Women in the tribe also used facial and body tattoos for various reasons, symbolizing the attainment of maturity and setting themselves apart from other tribal members. The tattoos distinguished nobility from others, marked the difference between married and single individuals, and identified those involved in headhunting from those who were not. The practice of headhunting ultimately ceased due to the prohibition of the act, the influence of Christianity, and increased interaction with the outside world. These changes also led to the discontinuation of the tattooing tradition.

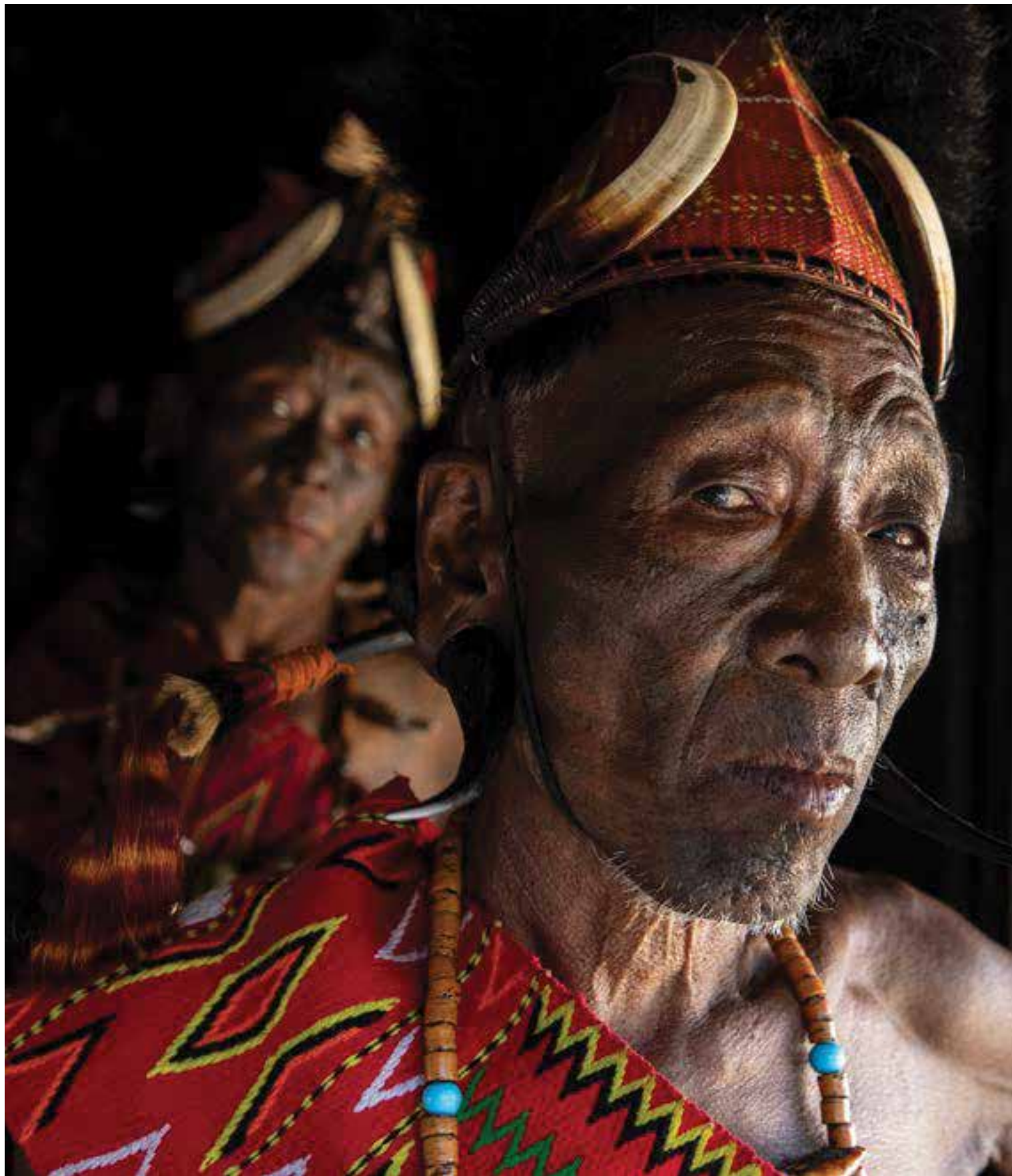

BHARAT PATEL

Konyaklar avladıkları kelleleri köylerine getirir ve adeta bir ganimet gibi evlerinin duvarında sergilerdi.

The Konyaks used to bring the severed heads they hunted back to their village, using them as trophies that adorned the walls of their homes.

Ladakh Halkı

Ladakh bölgesinin Tibet kökenli halkı farklı dinlere mensup topluluklardan oluşuyor ve kılık kıyafetlerde belli bir benzerlik olsa da takılar ve süslemeler söz konusu olduğunda toplulukların kendi gelenekleri belirleyici oluyor. Budist Ladakh'ların en değerli takısı, yerel dilde *perak* adı verilen, gelinlerin taktığı başlık. Geleneksel olarak deri, günümüzde ise boyalı pamuklu kumaş üzerine dizilen turkuaz, mercan, akik gibi yarı değerli taşlarla süslenen ve bele doğru incelererek uzayan *perak*, yak kılından örgülerle, deri kayışlarla ve gümüş zincirlerle başlığa tutturulan ve kuzu yününden yapılmış sert kulaklıklara da sahip. Bu parçanın kulakları dağlık bölgenin sert rüzgârlarından koruma amacıyla eklendiği düşünülüyor. Genellikle anneden kızı geçen *perak* gelinin ailesinin zenginliğinin ve statüsünün bir göstergesi.

Ladakh People

The people of Tibetan origin in the Ladakh region encompass various communities with diverse religious beliefs. While clothing exhibits some similarities, the jewelry and ornaments reflect the unique traditions of individual communities. A highly esteemed item within the Buddhist Ladakh culture is the bridal headdress, locally called a "perak." Traditionally crafted with leather, but more recently with dyed cotton fabric, it's adorned with semi-precious stones such as turquoise and coral and tapers down to the waist at the back. It also includes rigid ear flaps made of lamb wool, attached to the main piece via yak hair braids, leather straps, and silver chains. These flaps were traditionally added to shield the ears from the region's harsh mountain winds. Often passed from mother to daughter, the perak symbolizes the wealth and status of the bride's family.

Nyishi Kabilesi

Kabile, Hindistan'ın kuzeydoğusundaki Arunaçal Pradeş eyaletinin farklı bölgelerinde dağınık olarak yaşıyor. Bugün geleneksel kıyafetler sadece düğün, festival gibi özel günlerde giyiliyor. Geleneksel kıyafetlerin en karakteristik özelliği, sadece erkeklerin taktığı ve *byopa* adı verilen özel başlıklar. Hintkamışı ve bambu liflerinin örülmesiyle yapılan başlıklar, orijinal hâlinde, gerçek gagalarla, özellikle de boynuzgaga kuşunun gagasıyla, gerçek pençe, kuyruk ve tüylerle süsleniyordu. Günümüzde ise, boynuzgaga kuşunun tükenme tehlikesiyle karşı karşıya olması nedeniyle, gaga şekli verilmiş ahşap objelerle ve yapay tüylerle süsleniyor.

Nyishi Tribe

The tribe is scattered across different regions in the state of Arunachal Pradesh in northeastern India. Nowadays, traditional clothing is primarily reserved for special occasions such as weddings and festivals. A significant aspect of this traditional attire is the distinctive hat called "byopa," predominantly worn by men. These headdresses, crafted from woven rattan and bamboo, were initially adorned with actual beaks, often sourced from the hornbill, along with actual claws, tails, and feathers. However, due to the decreasing hornbill population, modern versions are decorated with wooden elements resembling beaks and artificial feathers.

VELİT GAZEL

VELİT GAZEL

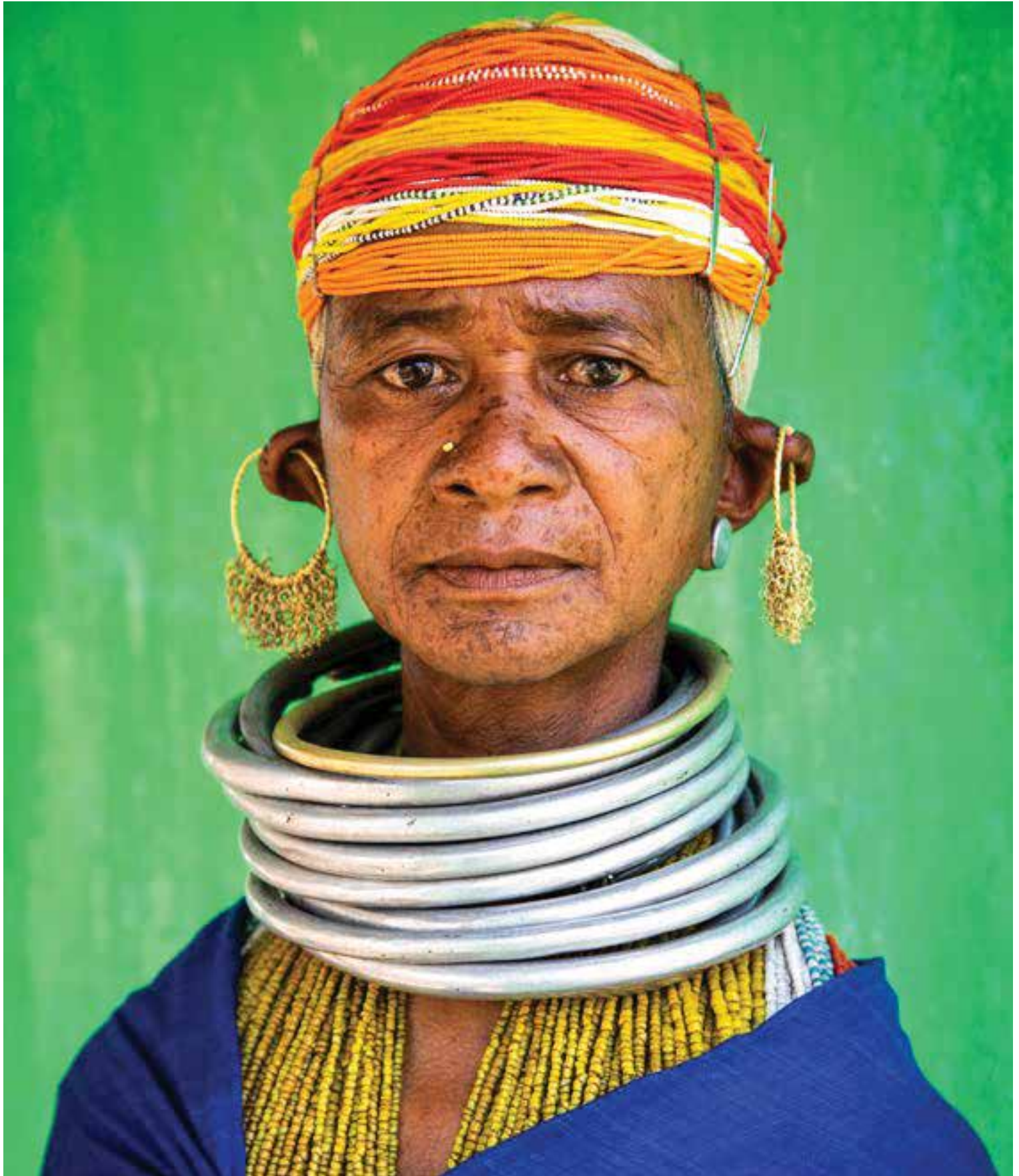

Nyishi kadınlarının iri boncuklu kolyeler, büyük kemerler ve metal bileziklerle süsledikleri ve ipekli veya pamuklu kumaştan yapılan geleneksel giysilerine *riha* adı veriliyor.

Nyishi women's traditional attire, "riha," is crafted from silk or cotton and embellished with sizable bead necklaces, broad belts, and metal bracelets.

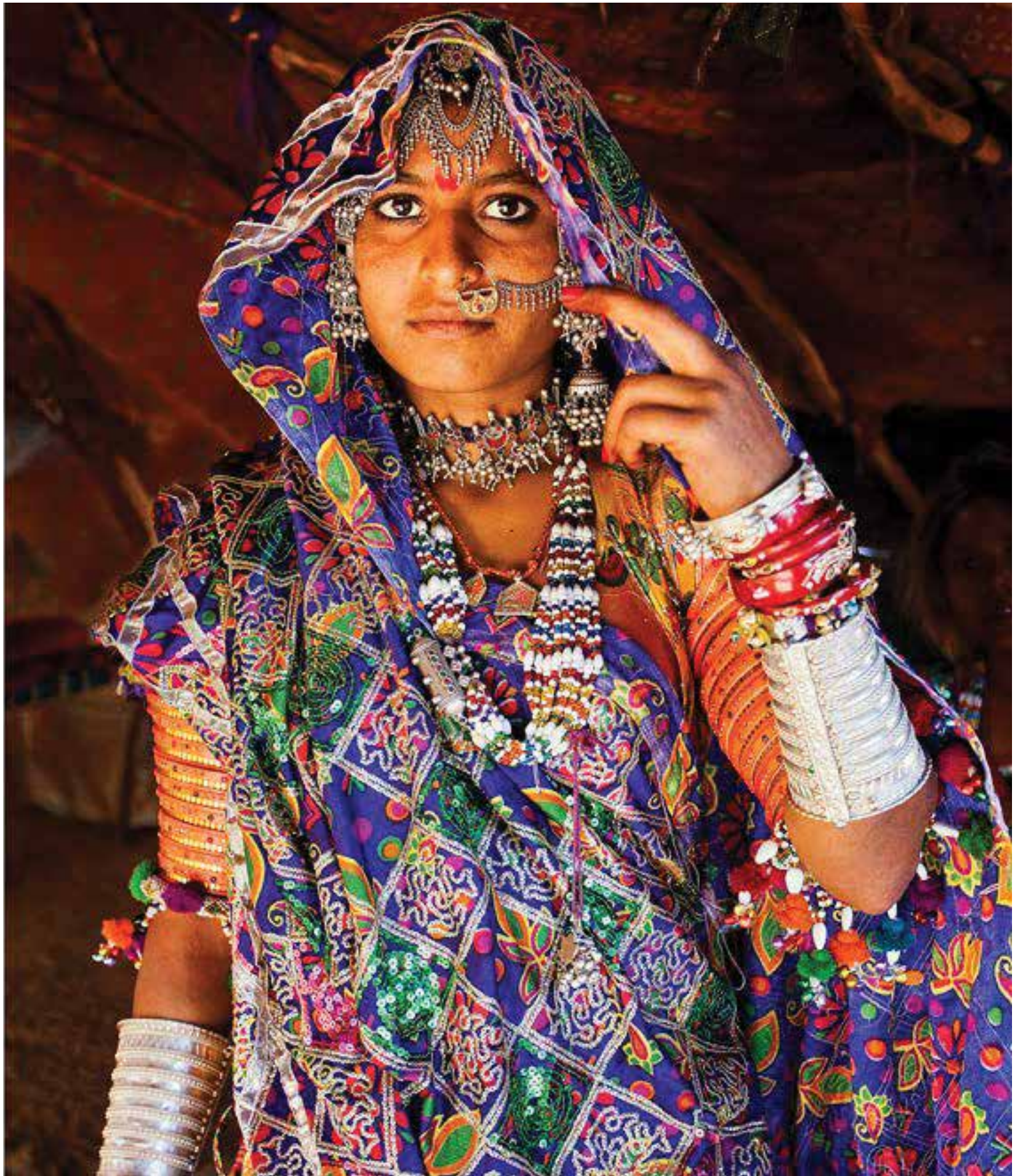

Orissa Eyaleti Kabileleri

Hindistan'ın doğusundaki Orissa eyaletinde nüfusun dörtte biri, 62 farklı kabilenin üyelerinden oluşuyor ve bu kabilelerden biri, **Bonda**. Bonda kadınları, belden aşağısını örten ve *ringa* adı verilen bir örtü ile gövdelerini süsleyen sıra sıra boncuklu kolyeler dışında giysi giymiyor ve köylerinden çıktıkları zamanlarda da üstlerine sadece bir pelerin atıyorlar. Bonda kadınlarının tamamlayıcı aksesuarları iri halka küpeler, hızma, boyunlarındaki metal halkalar ve evlendikten sonra kazıttıkları başlarını örten boncuklu başlıklar. Bölgedeki **Kutia Kondh** kabilesinden kadınlar ise sıra sıra küçük halka küpeleri ve hızmaları kadar geometrik yüz dövmeleleriyle de tanınıyor. Dövmelerin amacının, kabile üyelerinin öteki dünyada birbirlerini tanıyabilmesi olduğuna inanılıyor.

Diğer eyaletlerde Banjara veya Sukali adıyla da bilinen **Lambaniler** için takı dış görünüşlerinin ayrılmaz bir parçası. Sıradan aksesuarların yanında, bu kabilenin kadınları sık rastlanmayan bir saç aksesuarı kullanıyor: Genellikle ortadan ayırdıkları saçlarının uçlarına, çan şeklinde, uçları gümüş zincirli ve toplu ve *topli* denilen bir tür toka takıyorlar. Bhatt kabilesinin bir kolu olan **Mirler** içinse takıların bambaşka bir anlamı var. Genellikle asma kilidi andıran hızmaları, bileziklerle doldurdıkları kolları ve saç aksesuarları bir yana, Mir kadınları özellikle turistik yerlerde ve pazarlarda el yapımı takılar satarak geçimlerini sağlıyor.

Tribes of Odisha State

A quarter of the population in Odisha State, eastern India, comprises 62 different tribes, including the **Bonda people**. Traditionally, Bonda women wear minimal clothing, using a cloth called “ringa” to cover the lower body, while several strands of beaded necklaces adorn the upper body. When outside the village, Bonda women often wear a cape as an additional layer. They complement this attire with large hoop earrings, nose studs, and neck rings, and wear beaded caps to cover their heads shaved following marriage. In the region, women from the **Kutia Kondh** tribe are known for their geometric facial tattoos, as well as lengthy rows of small circular earrings and nose studs. These tattoos are believed to serve as a means of identification in the afterlife for the members of the tribe.

For the **Lambanis**, also known as Banjara or Sukali in other regions, jewelry plays an integral role in their attire. Apart from the traditional accessories, Lambani women wear a distinct hair accessory. This bell-shaped hair clip, known as “topli,” features silver chains and ring hangings that adorn the ends of the hair, which is typically parted into two plaits in the crown portion. For the **Mirs**, a subgroup of the Bhatt tribe, jewelry holds even greater significance. In addition to their distinctive padlock-like nose rings, adorned arms with bracelets, and various hair accessories, Mir women often earn a livelihood by selling handmade jewelry, especially in tourist areas and local markets.

Ramnamiler

Tanrı-insan Prens Rama'nın takipçileri olan Ramnamiler bir kabilenin üyeleri değil, 1890'larda ortaya çıkan bir Hindu mezhebinin mensupları. Fakat bir kabilenin üyeleri olmasalar da önemli ve kayda değer bir dövme gelenekleri var. Yerel dilde *godna* adı verilen bu gelenek Rama'nın adının vücudun her yerine yazılmasından meydana geliyor ve alt sınıftan olanların tapınaklara girmesini engelleyen ayrımcı kast sistemine tepki olarak ortaya çıkmış. Ramnamiler, tepeden tırnağa bütün vücutlarına, hatta gözkapaklarına ve dillerine bile Rama yazdırıyor, yine üzerinde Rama yazan bir örtü kuşanıyor ve böylece bedenlerini bir tapınağa dönüştürerek kast sistemine meydan okuyorlar.

Ramnamis

The Ramnamis, devotees of Lord Ram, are not a tribe but a Hindu sect established in the 1890s. Although they are not a tribe, their tattooing practice is notable and noteworthy. This practice, known as "godna" in the local language, involves inscribing Ram's name on every inch of the skin, and began as a response to caste discrimination, which excluded those of lower caste from entering temples. The Ramnamis inscribe Ram's name from head to toe, including on their eyelids and tongue. Moreover, they wear a veil embroidered with Ram's name, effectively transforming their bodies into temples in defiance and opposition to the caste system.

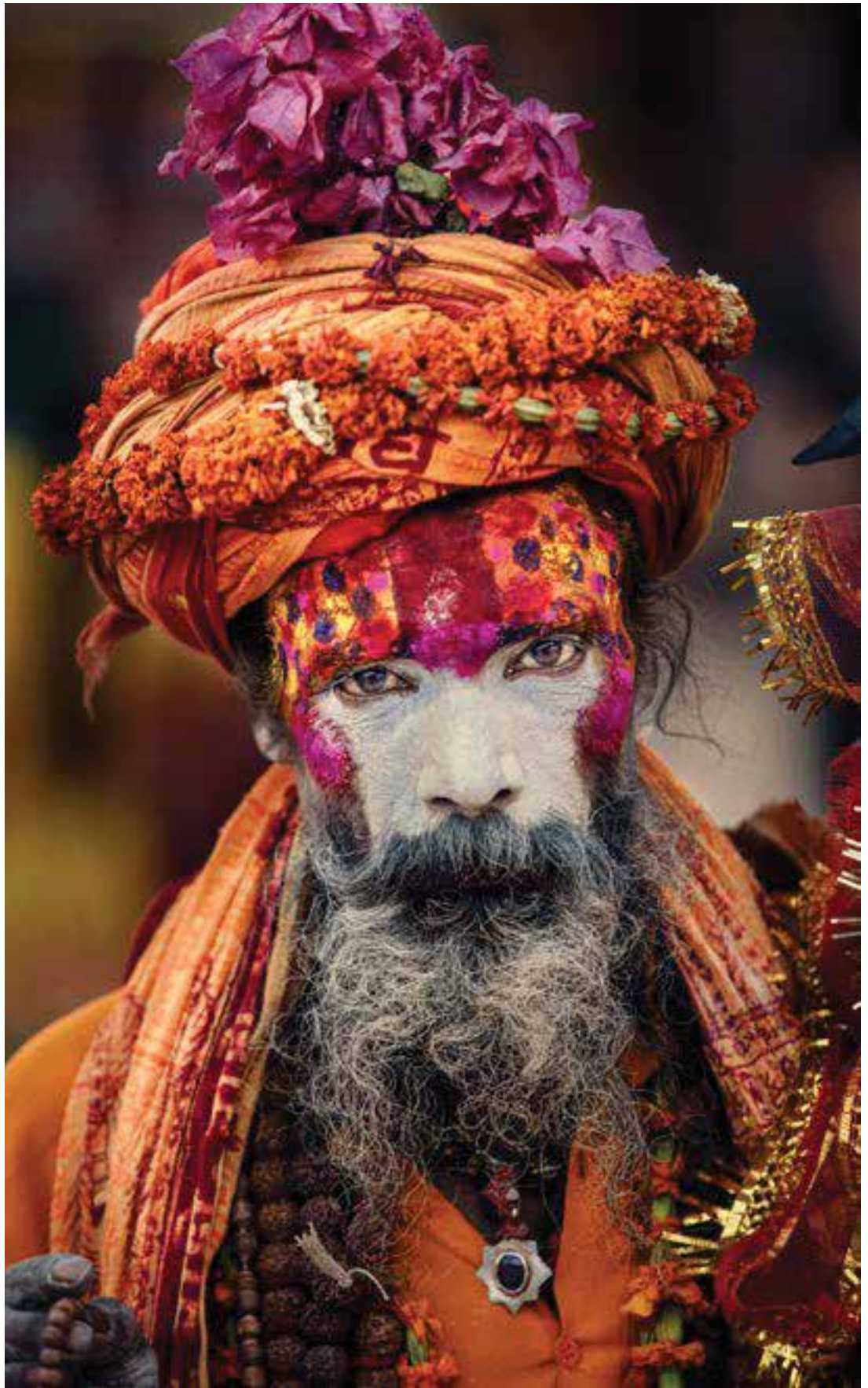
TANIA CHATTERJEE

Ramnamilerin birçoğu, Prens Rama'nın adını sadece vücutlarına kazımakla kalmıyorlar, kıyafetlerinden evlerinin duvarlarına kadar her yere Ram yazıyorlar, ancak bu bir zorunluluk değil. Nitekim yeni kuşak Ramnamiler sadece ellerinin veya kollarının üzerindeki tek bir dövmeyle yetiniyorlar.

Many Ramnamis not only engrave the name of Lord Ram on their bodies but also inscribe Ram everywhere, from their clothes to the walls of their houses. However, it is not an obligation. In fact, most of the present generation of Ramnamis are satisfied with having only one tattoo on their hands or arms.

Sadhular

Nepal ve Hindistan kültürünün önemli bir parçası olan Sadhular, dünya hayatını terk ederek kendilerini dua ve meditasyona adanmış, çile ve acı dolu bir yaşam sürerek sonsuz yeniden doğuş döngüsünü kırmayı ve Nirvana'ya ulaşmayı arzulayan münzevilerden oluşan bir dinî topluluk. Genellikle vücutlarında ve yüzlerinde düzenli olarak yeniledikleri boyamalar bulunuyor ve kullanılan desenler takipçisi oldukları tanrılara göre değişkenlik gösteriyor. Yok Edici Tanrı Şiva'nın takipçileri vücutlarını yakılan ölümlerin külleriyle boyarken, Koruyucu Tanrı Vişnu'nun takipçileri geçmişte doğal malzemelerden elde edilse de günümüzde daha ziyade sentetik olan boyalar kullanıyor.

FATMA GÖK SALT

Sadhus

Holding significant cultural importance in Nepal and India, sadhus are renunciates who turn away from worldly life and dedicate themselves to contemplation and meditation, aspiring to escape the eternal cycle of birth and rebirth and attain Nirvana through a life of hardship and pain. They often cover their bodies and faces with paintings, which they frequently renew. These paintings vary according to sectarian allegiances: followers of Lord Shiva the Destroyer apply ashes from cremated corpses on their bodies, while followers of Lord Vishnu the Preserver use dyes, traditionally extracted from natural materials, although synthetic nowadays.

Bazı Sadhular saçlarını kesmiyor ve uzunlukları zaman içinde birkaç metreyi bulabiliyor. Kalın rastalı saçların tepede toplandığı bu benzersiz saç stiline *jata* adı veriliyor.

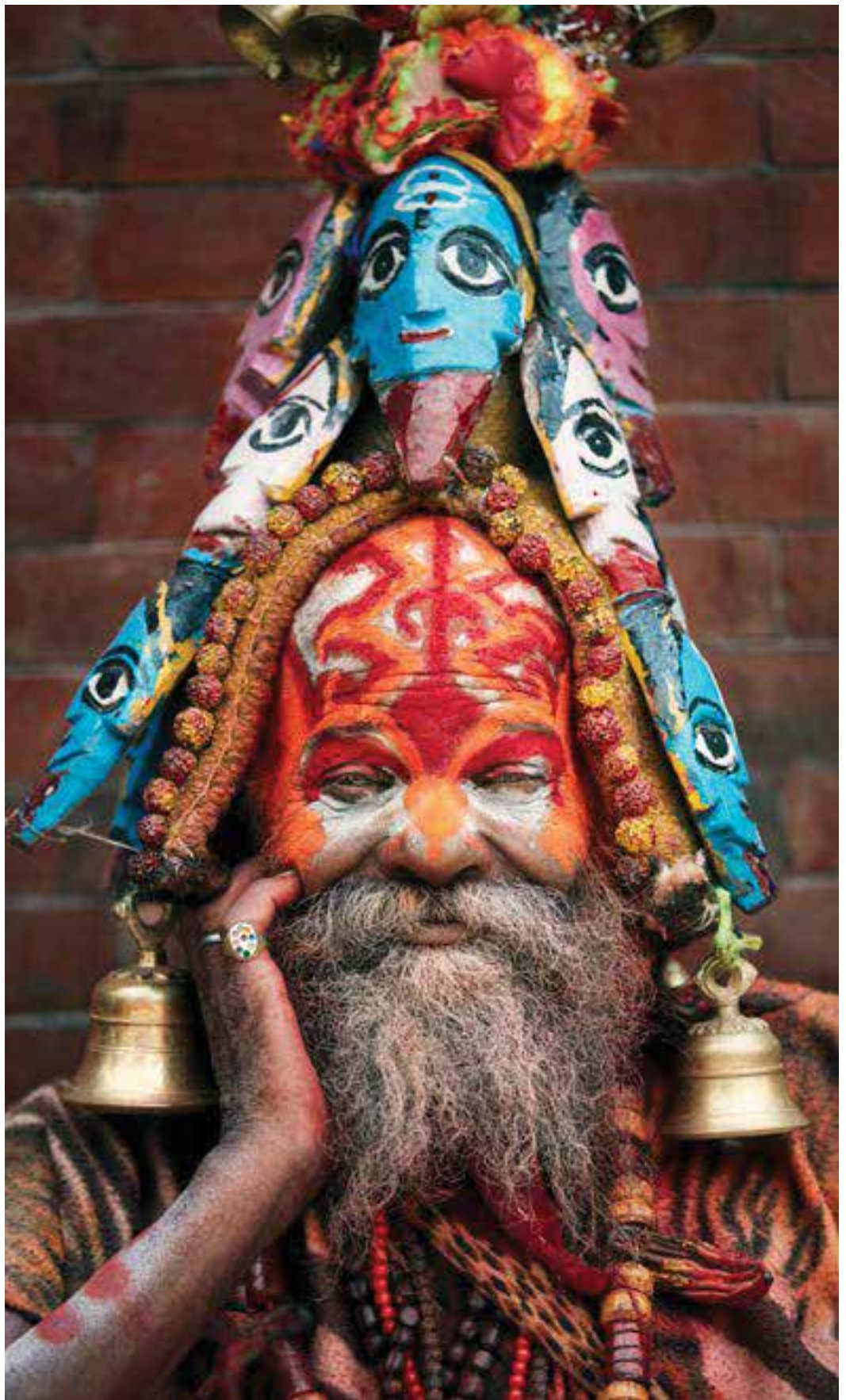
Some sadhus don't cut their hair, which can grow several feet long over time. They wear their hair in thick dreadlocks and keep it wound up in a top knot. This unique hairstyle is called "jata."

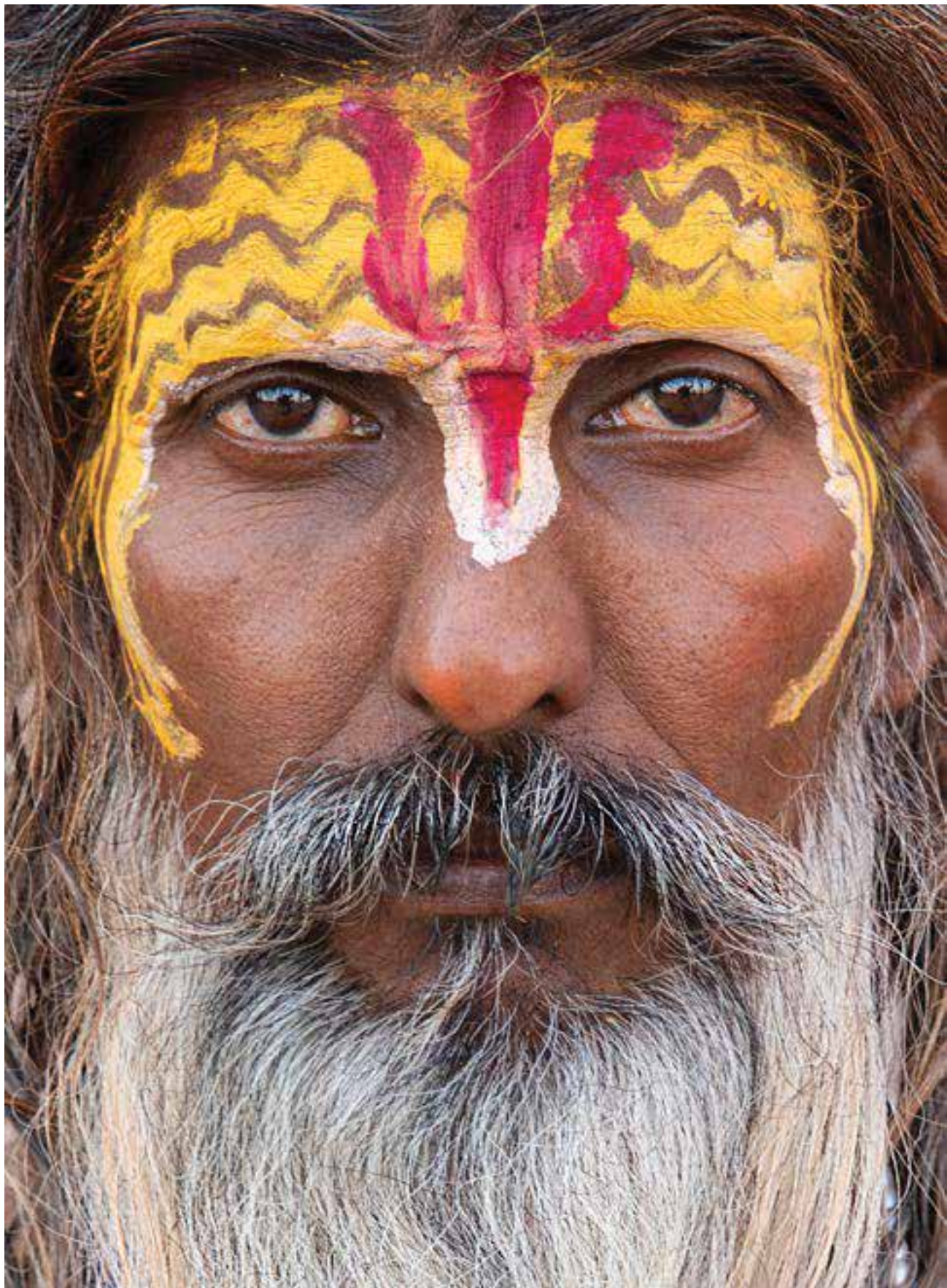

Tanrı Şiva'nın takipçileri alınlarına genellikle üç beyaz çizgi, hilal veya üç dişli mızrak motifleri çizerken. Tanrı Vişnu'nun takipçisi olan Sadhularda U harfine benzeyen bir desen görülüyor.

The devotees of the God Shiva often have their forehead painted with three white lines, crescents, or trident-shaped patterns, while the devotees of the God Vishnu have U-shaped lines.

HİNDİÇİN

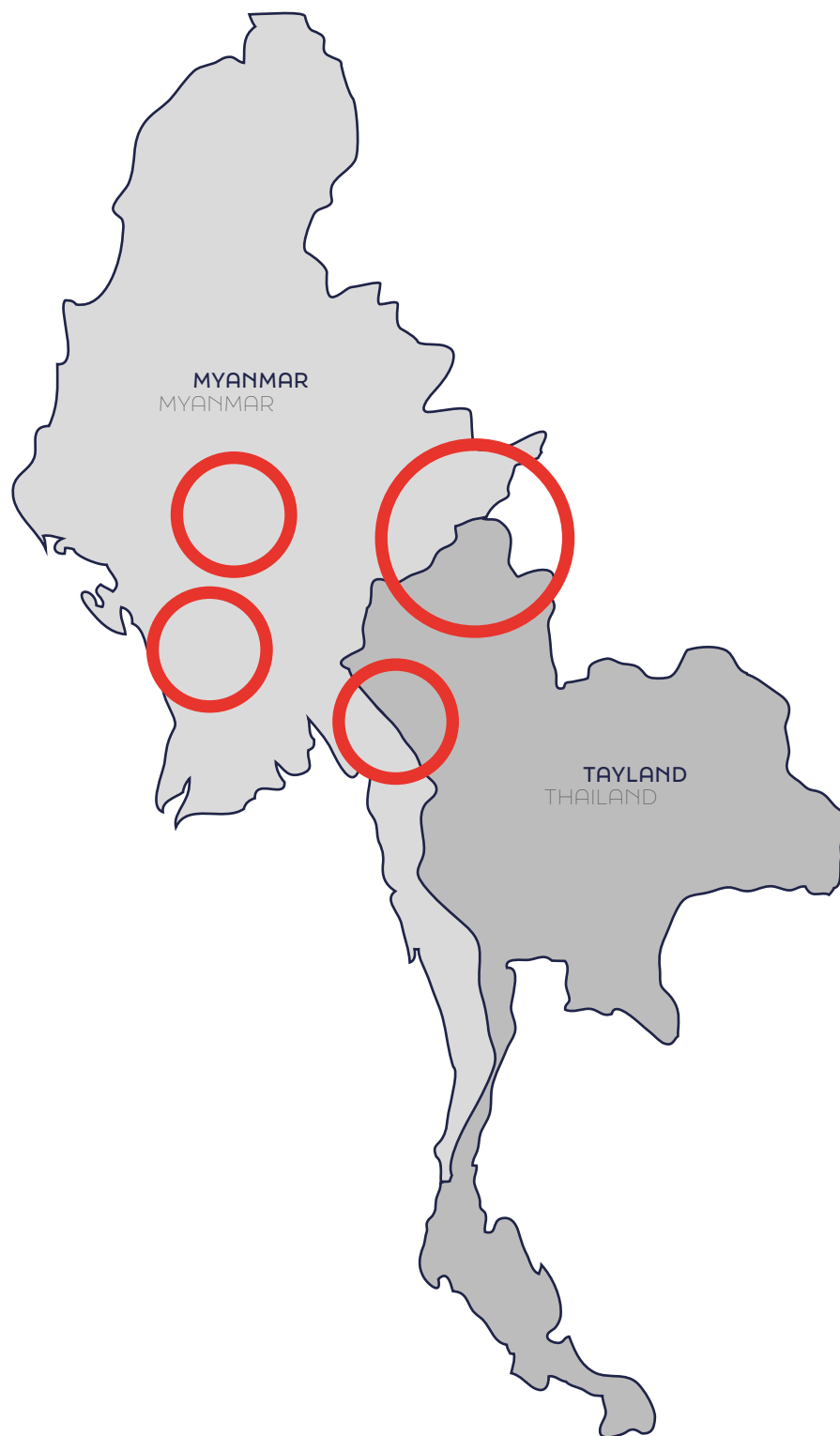
INDOCHINA

MYANMAR | TAYLAND

MYANMAR | THAILAND

Hindiçin, sürekli değişim hâlinde ve görece kısa bir zaman dilimi içinde çok fazla değişikliğin yaşandığı bir coğrafya. Son yıllarda turizmde yaşanan büyük artış, özgün bir deneyim arayanları yeni rotalar çizerek Hindiçin'in birbirinden çok farklı hayatlar süren yerli halklarını araştırmaya ve kıyı bölgelerinden ve takımadalardan oluşan bu coğrafyada bambaşka bir gerçeklik aramaya yöneltiyor.

Indochina is a region in constant evolution, witnessing numerous changes within a relatively short period of time. Being a tourist hotspot in recent years has led those seeking an authentic experience to explore new routes to discover the distinctly different lives of the indigenous peoples of Indochina and to seek an entirely different reality within this region of coasts and archipelagos.

MYANMAR

MYANMAR

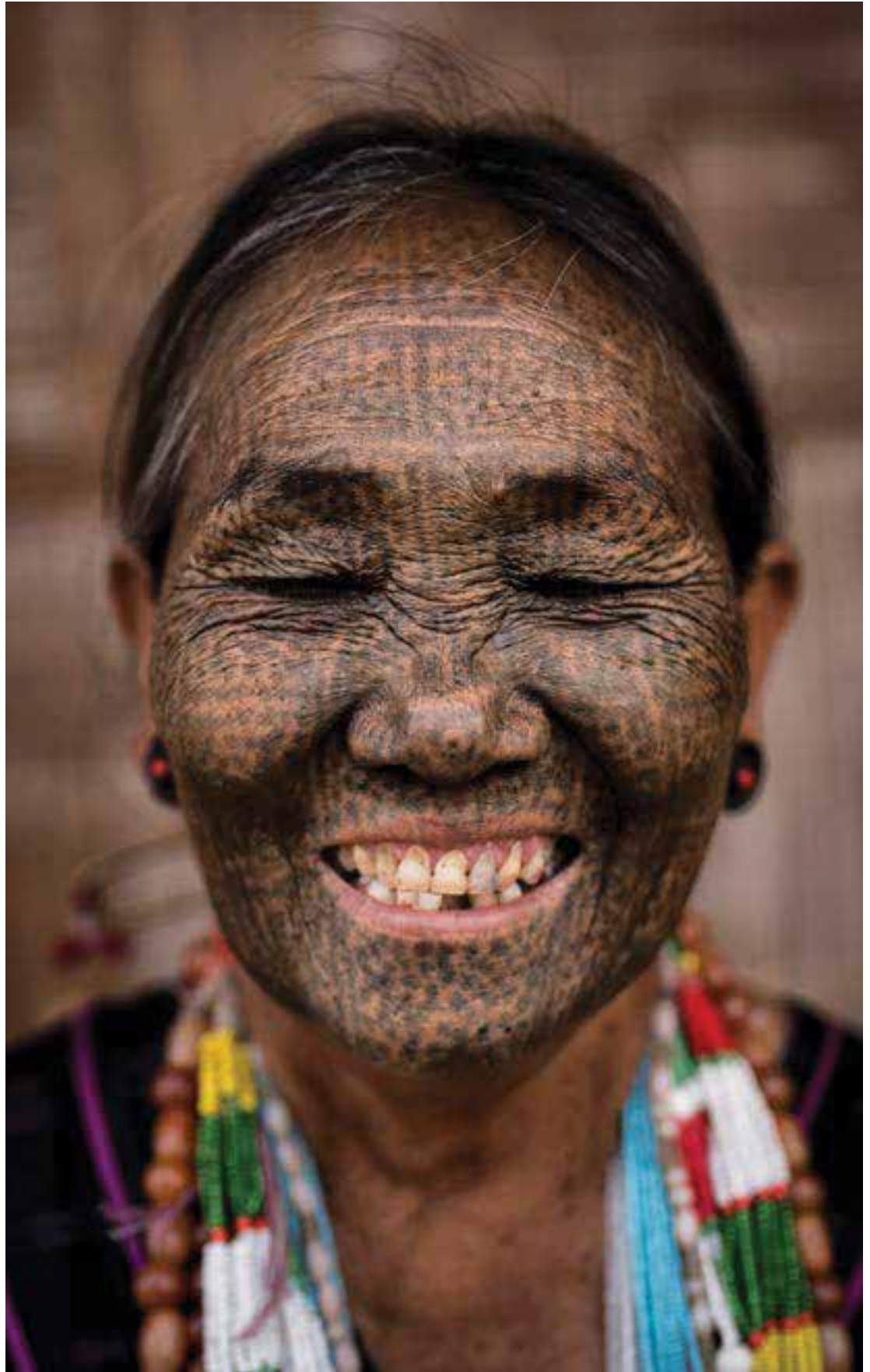

Dai Kabilesi

Myanmar'ın Chin eyaletindeki yüksek tepelerde yaşayan 6 kabile, vücutlarını desenlerle süsleme gelenekleriyle biliniyor. Yalnızca 10 yaşından büyük kız çocuklarına yapılan dövmeleerde kullanılan boyalar belirli ağaçların yapraklarının öz suyundan elde ediliyor. Buna inek safrası, kurum, çim filizleri ve domuz yağı ekleniyor, bazı bölgelerde solmasını önlemek için reçine de katılıyor ve boya sivri dikenler yardımıyla deriye uygulanıyor. Kabilelerin kendilerine özgü, belirgin desenleri var, sözgelimi Dai kabilesinin dövmelelerinde göz kapakları da dahil olmak üzere yüzün tamamına nokta deseni uygulanıyor. Yine de her dövme kişinin yüz hatlarına uyacak şekilde tasarlanıyor. 1962'de yasaklanmasına rağmen, denetimden uzak ücra köylerde bazı genç kadınların bu eski uygulamayı sürdürdüğünü görmek mümkün.

Dai Tribe

Six tribes residing in the high hills of Myanmar's Chin State are best known for the custom of engraving patterns on their skin. The dyes used for these tattoos, applied exclusively to girls over 10 years old, are sourced from the sap of leaves of specific trees. The substance is mixed with cow dung, soot, grass shoots, and lard oil. In some regions, resin is additionally included to prevent fading. This concoction is applied to the skin using sharp thorns. Each tribe boasts its unique and distinctive patterns; for example, the Dai tribe uses a dot pattern that covers the entire face, including the eyelids. However, every tattoo is tailored to complement the bearer's facial features. Despite being outlawed in 1962, younger women in remote and hard-to-reach villages can still be observed continuing this ancient practice.

Magan Kabilesi

Chin eyaletindeki yüz dövmesi geleneğini uygulayan bir diğer kabile, Magan kabilesi. Magan kadınları bütün yüzlerini dövmeyle süslüyor ve ağırlıklı olarak kullanılan desen uzun çizgiler, ancak Dai kabilesi gibi nokta desenli dövmeleri de görebiliyoruz. Yerel dilde *ming* adı verilen yüz dövmesi uygulaması çoğunlukla bir iki gün içinde tamamlanıyor, ancak daha karmaşık desenlerin haftalar alması da mümkün. Geleneğin kökeninde, başka kabilelerde de karşımıza çıkan, kaçırılma riskine karşı kadınları çirkinleştirme gayreti olduğuna inanılıyor. Dövmelerin yasaklanmasının nedeni olarak ise geleneğin ardındaki animist inanışları ortadan kaldırma amacı gösteriliyor.

Magan Tribe

The Magans are another tribe in the Chin State that continues the practice of facial tattooing. Magan women extensively tattoo their faces, commonly employing patterns of long lines, though dot pattern tattoos, similar to those of the Dai tribe, are also observable. Locally known as "ming," the facial tattooing practice typically spans a day or two, yet more intricate designs might take weeks to complete. The reason behind the tattooing of Magan women is believed to be an effort to disfigure them, aiming to reduce the risk of abduction—a belief found in various other tribes as well. It is purported that the ban on tattoos was implemented to eliminate the animist beliefs linked to this tradition.

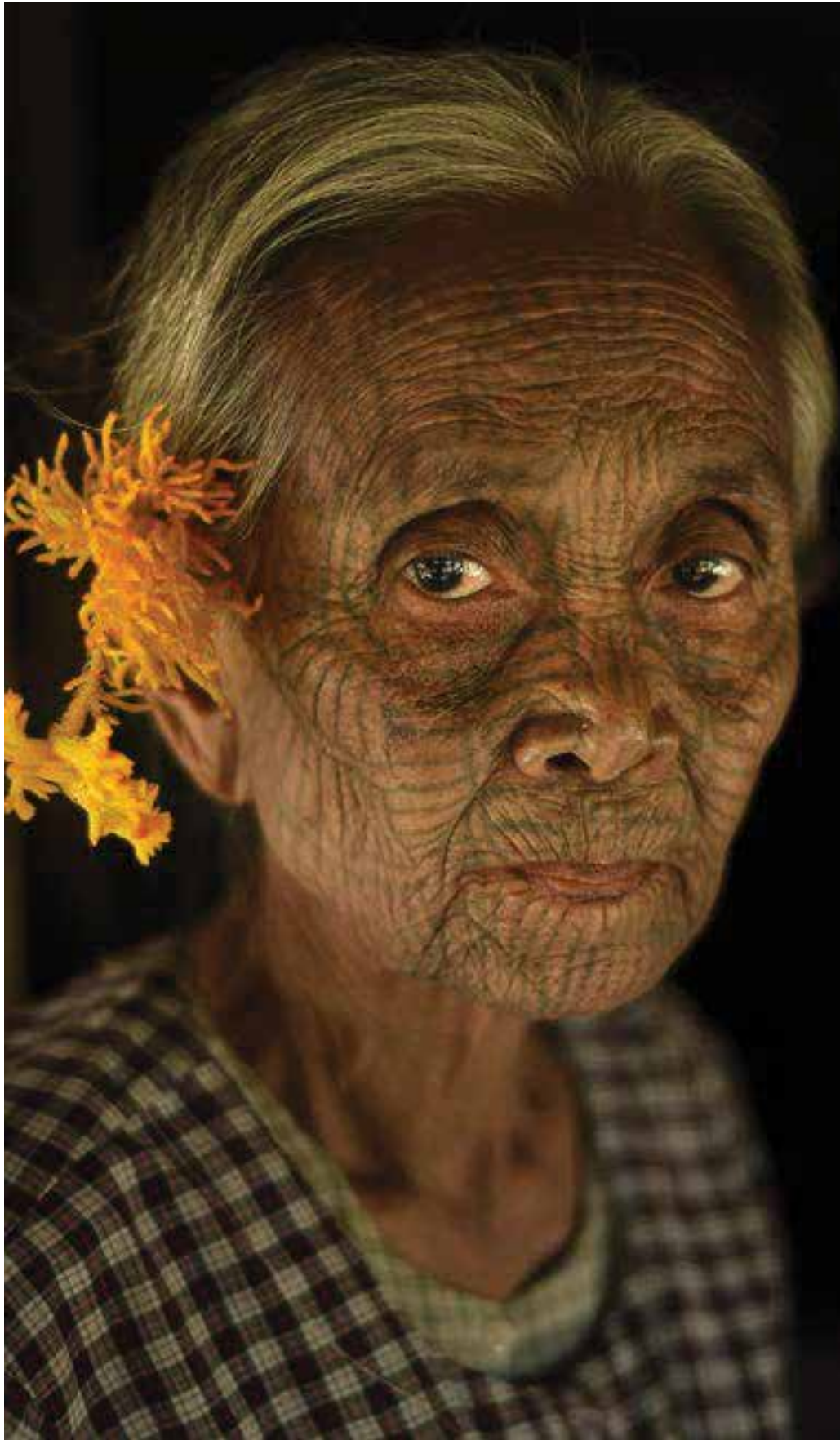
Muun Kabilesi

Muun kadınlarının yüz dövmeleeri en karakteristik olanı, çünkü yanaklardaki sıralı “D” şekli, burun ve çenedeki düz çizgiler ile alın kısmındaki “Y” şekline bakarak dövme sahibinin Muun kabilesinden geldiğini tespit etmek mümkün. “D” harfi Ay’ı temsil ederken, burun ve çenedeki düz çizgiler güneş ışınlarını, benekler ise yıldızları temsil ediyor. Dövmeli kabile kadınlarının tanıklıkları, bu işlemin oldukça acılı olduğunu gösteriyor. Yüzün günlerce şiş kaldığı, bazı durumlarda enfeksiyon oluştuğu ve bir hafta boyunca yemek yemenin mümkün olmadığı gibi bilgiler, aktarılan deneyimler arasında. Kadınlar eskiden erkekler dövmesiz kadınlarla evlenmek istemediği ve itiraz eden kızlar cezalandırıldığı için dövme yaptırmamak gibi bir seçenekleri olmadığını belirtiyor.

Muun Tribe

The facial tattoos among Muun women are highly distinctive, allowing for easy recognition of the Muun heritage. This is due to the row of “D” shapes on the cheeks, straight lines along the nose and chin, and a “Y” shape on the forehead. Symbolically, the “D” shape represents the moon, while the lines along the nose and chin symbolize sun rays, and the dots signify stars. Oral accounts from the tattooed tribal women describe the process as exceedingly painful. They mention facial swelling lasting several days, occasional infections, and difficulties in eating and drinking for about a week. According to their accounts, historically, men would not marry women without tattoos, and girls who resisted faced punishment, leaving them with no choice but to undergo tattooing.

Laytu Chin Kabilesi

Tibet-Birman kökenli birçok Chin grubundan biri olan Laytular, Myanmar'ın Arakan eyaletinde yaşıyor. Öömcek ağının andıran yüz dövmelelerinde genellikle alnın ortasında güneşi temsil eden bir daire bulunuyor. Yüz dövmeleleri sadece kadın dövme ustaları tarafından yapılıyor. Ustalar önce dövmenin taslağını yüze çiziyor, ardından sivri dikenler ve kalıcı boya ile dövme işlemine geçiliyor. Chin kültürü yazılı kaynaklara dayanmadığı ve bu gelenek hakkında doyurucu bilimsel çalışmalar olmadığı için dövmelelerde kullanılan semboller bizler için şimdilik bir gizem olarak kalmaya mahkûm.

Lai Tu Chin Tribe

The Lai Tu people, belonging to the Tibeto-Burman Chin groups, reside in Myanmar's Rakhine State. Their facial tattoos, resembling spider webs, frequently showcase a central circle on the forehead representing the sun. These tattoos are exclusively applied by female tattoo artists. Initially, the tattoo artist sketches the pattern on the face, and then the tattooing process commences using sharp thorns and permanent paint. Because of the absence of written records in Chin culture and the lack of comprehensive scientific studies on this tradition, the symbols used in these tattoos remain enigmatic to us for the time being.

Akha Kabilesi

Akha kadınlarının en karakteristik aksesuarı, *u-coe* denilen başlıklar. Her başlık, kişiye özel ve takan kadının yaşını, evli olup olmadığını, toplumsal statüsünü, köyünü ve en çok da kişisel zevkini gösteriyor. Akhalarda evlilik görücü usulüyle yapılmadığından, özellikle genç kadınların şapkaları çok daha süslü ve bu, kadının evlenme çağında olduğunun göstergesi. Başlığın tabanı kumaş, tepe kısmında ise çekekle çeşitli motiflerin dövüldüğü geniş metal bir plaka bulunuyor. Bu plaka farklı Akha toplulukları arasında farklılık gösterebiliyor; kare, yuvarlak veya üçgen olabiliyor. Kadınlar şapkalarını zincirlerle, gümüş rengi iri veya renkli küçük boncuklarla, madenî paralarla, aynalarla, düğmelerle, tüy, kürk, püskül ve ponponlarla süslüyor. Yıllar içinde sürekli yeni süsler eklenen şapkalar, çıkarması çok zahmetli olduğundan, günlük yaşamın bir parçası hâline geliyor.

Akha Tribe

The headdresses, known as “*u-coe*,” stand out as the most distinctive accessories for Akha women. Each headdress is personalized and serves as an indicator of the woman’s age, marital status, social standing, village, and, notably, her personal preferences and taste. In the Akha community where marriages are not arranged, the headdresses worn by young women are particularly elaborate, signifying their eligibility for marriage. These headdresses, constructed with a fabric base, boast a large metal plate at the crown, upon which intricate motifs have been hammered. The shape of this plate can vary from one Akha community to another, appearing in square, round, or triangular forms. Women adorn their headdresses with ornaments such as chains, large silver or small colorful beads, coins, mirrors, buttons, feathers, fur, tassels, and pompoms. Over time, these headdresses undergo continuous ornamentation, becoming an integral part of daily life due to their challenging removal.

Enn Kabilesi

Bölgedeki çoğu etnik grup birkaç ülkeye yayılmış olsa da, Ann veya Eng adlarıyla da bilinen Enn'ler sadece Myanmar'a, bu ülkedeki Şan eyaletine ve hatta sadece bu eyaletteki Kengtung şehrine özgü. Enn kabilesinin kadınları hâlâ geleneksel kıyafetlerini giyiyor: siyah, renkli düğme ve dikişlerle süsledikleri iki parça bir giysi ile deniz kabukları ve çiçeklerle süsledikleri siyah bir başlık. Enn kadınları gösterişli küpeleriyle de dikkat çekse de kabilenin alışılmışın dışındaki asıl aksesuarının özenle karartılan dişler olduğunu söylemek mümkün. Düzenli olarak betel cevizi, betel yaprağı ve ezilmiş kireçtaşından elde edilen bir karışımı çiğneyen kabile üyeleri dişlerini karartmaya genç bir yaşta başlıyor, haliyle kişi ne kadar yaşlıysa dişleri de o kadar siyah oluyor.

Enn Tribe

While many ethnic groups in the region are dispersed across multiple countries, the Enn, also recognized as Ann or Eng, originate exclusively from Myanmar, specifically from the Shan State within this country, and more precisely from the city of Kengtung in that region. The women of the Enn tribe always wear their traditional clothing: a two-piece black garment adorned with colorful buttons and stitching, along with a black headdress embellished with seashells and flowers. Distinctive flamboyant earrings also mark the women of the tribe, yet the most notable aspect is the meticulous blackening of their teeth. The Enn people, known for regularly chewing a mixture of betel nuts, betel leaves, and crushed limestone, commence blackening their teeth from a young age, with the teeth darkening as they grow older.

TAYLAND

THAILAND

Akha Kabilesi

Akhalar, Myanmar'dan Vietnam'a kadar birçok ülkeye yayılmıştır ve Tayland da bu ülkelerden biri. Yaşadıkları ülkelerdeki hızlı değişimler nedeniyle geleneklerini devam ettirmekte zorlanan Akhalar arasında gelenekselden daha modern bir yaşama kadar farklı toplumsal yapılar sahip köylere rastlamak mümkün; bunu belirleyen faktör ise büyük şehirlere yakınlıkları. Ülkedeki diğer şehirlerle ve Batılı yaşam tarzıyla temas arttıkça gençler geleneksel Akha başlığını daha az kullanıyor ve sadece özel günlerde takıyor. Geçmişte Akha kadınlarının hiç çıkarmadığı ve tarlada çalışırken, hatta uyurken bile taktıkları bu başlık 1990'lardan itibaren günlük yaşamdaki ağırlığını kaybetti.

Akha Tribe

The Akha people have spread across many countries, from Myanmar to Vietnam, with Thailand being one of these countries. Due to the rapid development in their residing countries, the Akha make efforts to preserve their traditions. Among them, villages exhibit differing social structures, varying from traditional to more modern lifestyles, influenced by their proximity to larger cities. With increased contact with other urban areas in the country and exposure to Western lifestyles, the younger generation is gradually wearing the traditional Akha headdress less frequently, reserving it for special occasions. This headdress, previously worn continuously by Akha women, even during fieldwork or sleep, has diminished in significance in daily life since the 1990s.

CARLO MARRAZZA

CARLO MARRAZZA

Karen Kabilesi

Karenler, anavatanları Myanmar olsa da ülkedeki etnik ve siyasi çatışmalardan kaçıp Tayland'a yerleşen ve buradaki küçük köylerde yaşamaya devam eden bir topluluk. Karenlerin bir kolu olan Padounglar ise kadınlarının boyunlarına taktıkları piring halkalarla ünlü ve bu nedenle Uzun Boyunlu Karenler adıyla da anılıyorlar. Bir kaplan saldırısında ölümcül yaralar almamak, köle tüccarlarının elinden kurtulmak ya da zenginlik ve güzellik göstergesi olduğu için takıldığı gibi bir-biriyle çelişen teoriler olsa da geleneğin nasıl başladığına dair kesin bilgilere sahip değiliz. Kabile kadınlarının normalden uzun boynlara sahip olmasına yol açan halkalar, kız çocukları 5 yaşına geldiğinde takılmaya başlanıyor ve sayısı zaman içinde artırılıyor. Boynu uzatmaktan ziyade göğüs kafesini sıkıştırarak köprücük kemiğini aşağı doğru iten halkalar ve uzun boyunlu Padoung kadınları en çok ilgi çeken kabilelerden biri olmaya devam ediyor.

Karen Tribe

Although originating from Myanmar, the Karen people form a community that sought refuge from the country's ethnic and political conflicts, settling in Thailand, where they reside in small villages. The Padaungs, a subgroup of the Karen people, are renowned for the brass rings adorning the necks of their women, also known as the "Long Neck Karens." Despite various and at times contradictory theories—ranging from surviving a fatal tiger attack to escaping slave traders or the symbolism of wealth and beauty—no precise information is available regarding the origin of this tradition. The rings, which create the appearance of elongated necks for tribal women, are typically first worn when girls reach the age of 5, with the number of rings increasing over time. Rather than physically lengthening the neck, these rings compress the rib cage and push the collarbone downwards. Women of the Padaung tribe, known for their elongated necks, remain among the most captivating tribes.

ENDONEZYA

INDONESIA

PAPUA | SIBERUT

Endonezya'nın coğrafi konumu ülkedeki farklı toplumların kültür ve geleneklerini korumaları açısından avantajdı. Büyük kentlerden ve yoğun nüfuslu yerleşim yerlerinden uzakta olan ve kendi aralarında bile farklılaşan ada halkları, bu sayede kendilerine özgü kültür ve geleneklerini koruyabildi. 19. yüzyılda Hristiyan misyonerlerin gelişine kadar uluslararası etkilerden uzak kalan yerli halklar ne yazık ki günümüzde geleneklerini sürdürmekte zorlanıyor.

The geographical location of Indonesia has been instrumental in preserving the culture and traditions of its diverse population. Situated far from major cities and densely populated areas, the island inhabitants, each distinct from the other, have successfully maintained their unique characteristics. Until the 19th century, with the advent of Christian missionaries, the indigenous peoples remained isolated from international influences. Regrettably, today they face challenges in preserving their traditions.

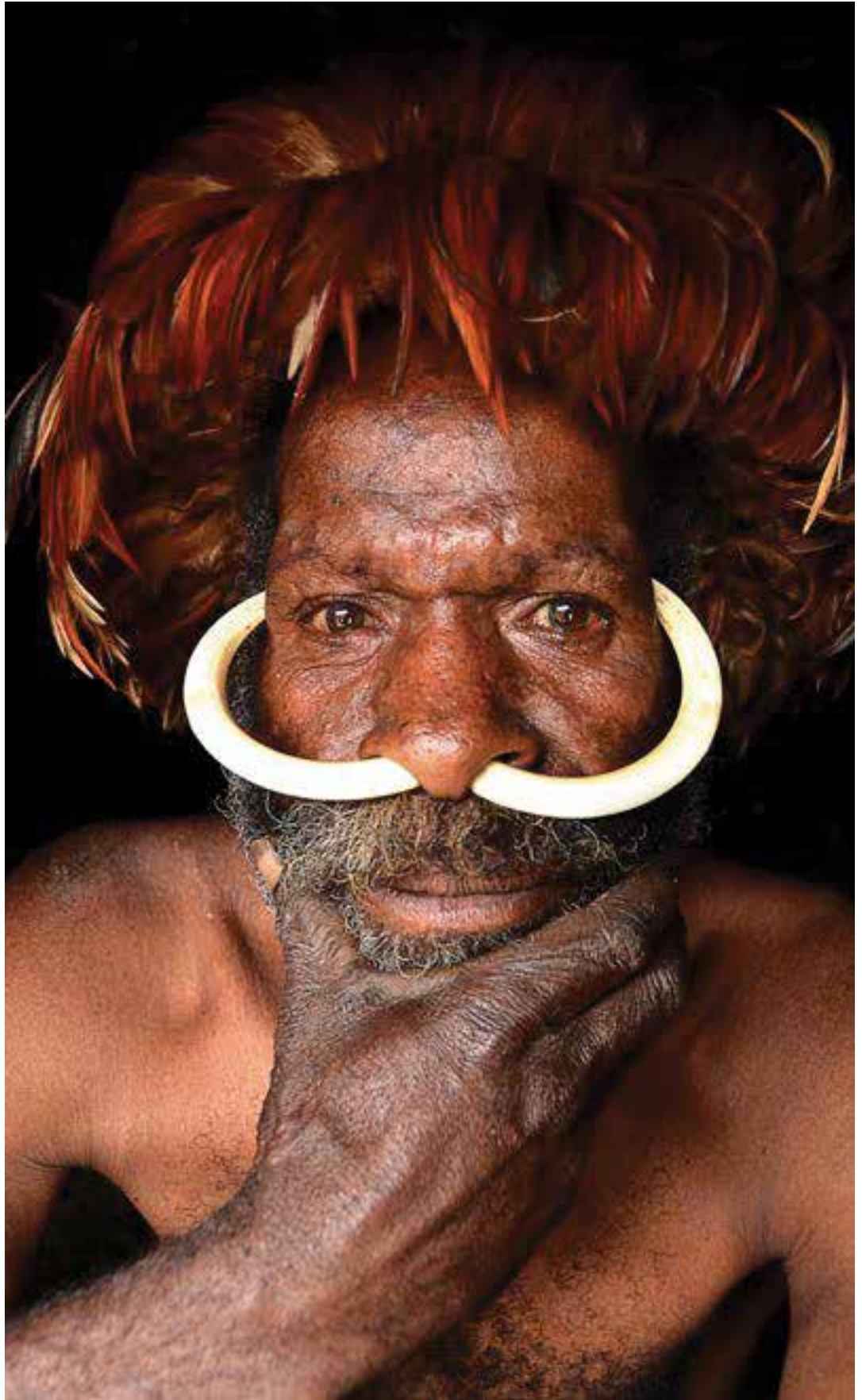

Dani Kabilesi

Endonezya'nın batısında, Papua'da yaşayan ve ülkenin en izole kabilesi olan Daniler doğayla bütünleşmiş bir yaşam tarzının son temsilcilerinden. Vücutlarını bildiğimiz anlamda örtmeyen, sadece süsleyen erkek kabile üyelerinin en ihtişamlı aksesuarı şüphesiz burunlarındaki takılar. Yaban domuzu dişlerinin kullanıldığı bu aksesuarın erkeklere yaban domuzunun gücünü verdiğine inanılıyor. Hem erkekler hem kadınlar bedenlerini çeşitli takı ve vücut boyalarıyla, domuz yağı kullanarak rasta benzeri bir şekil verdikleri saçlarını ise deniz kabuklarından, kemiklerden ve rengârenk kuş tüylerinden yapılmış başlıklarla süslüyor. Ne var ki günümüzde geleneksel Dani süslemeleri modern giyim tarzını benimseyen yeni nesiller nedeniyle sadece belli bir yaşın üzerindeki kabile üyeleriyle sınırlı.

Dani Tribe

The Dani people, residing in Papua in western Indonesia, represent one of the country's most isolated tribes and are among the few who maintain a lifestyle deeply intertwined with nature. An exceptional accessory worn by the men of the tribe, who don't conventionally cover their bodies but rather embellish them, is the distinctive nose ornament crafted from wild boar tusks. This ornament is believed to grant them the power of the boar. Both men and women adorn their bodies with various jewelry and body paintings. They fashion their hair into dreadlock-like forms using lard oil and decorate their heads with headdresses made from seashells, bones, and brightly colored bird feathers. However, the traditional Dani ornaments are now generally reserved for tribe members who have reached a certain age, as younger generations are adopting modern attire styles.

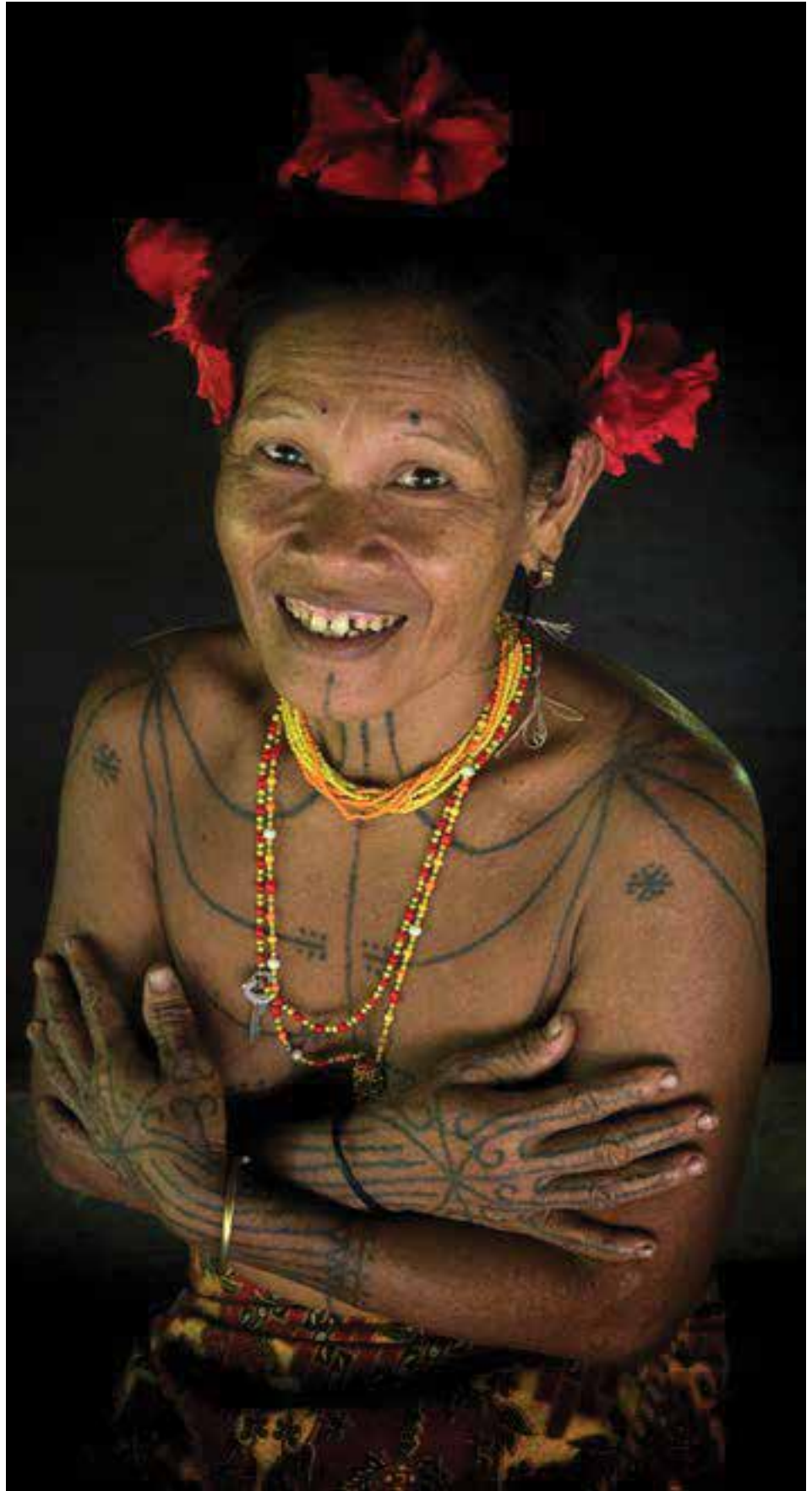

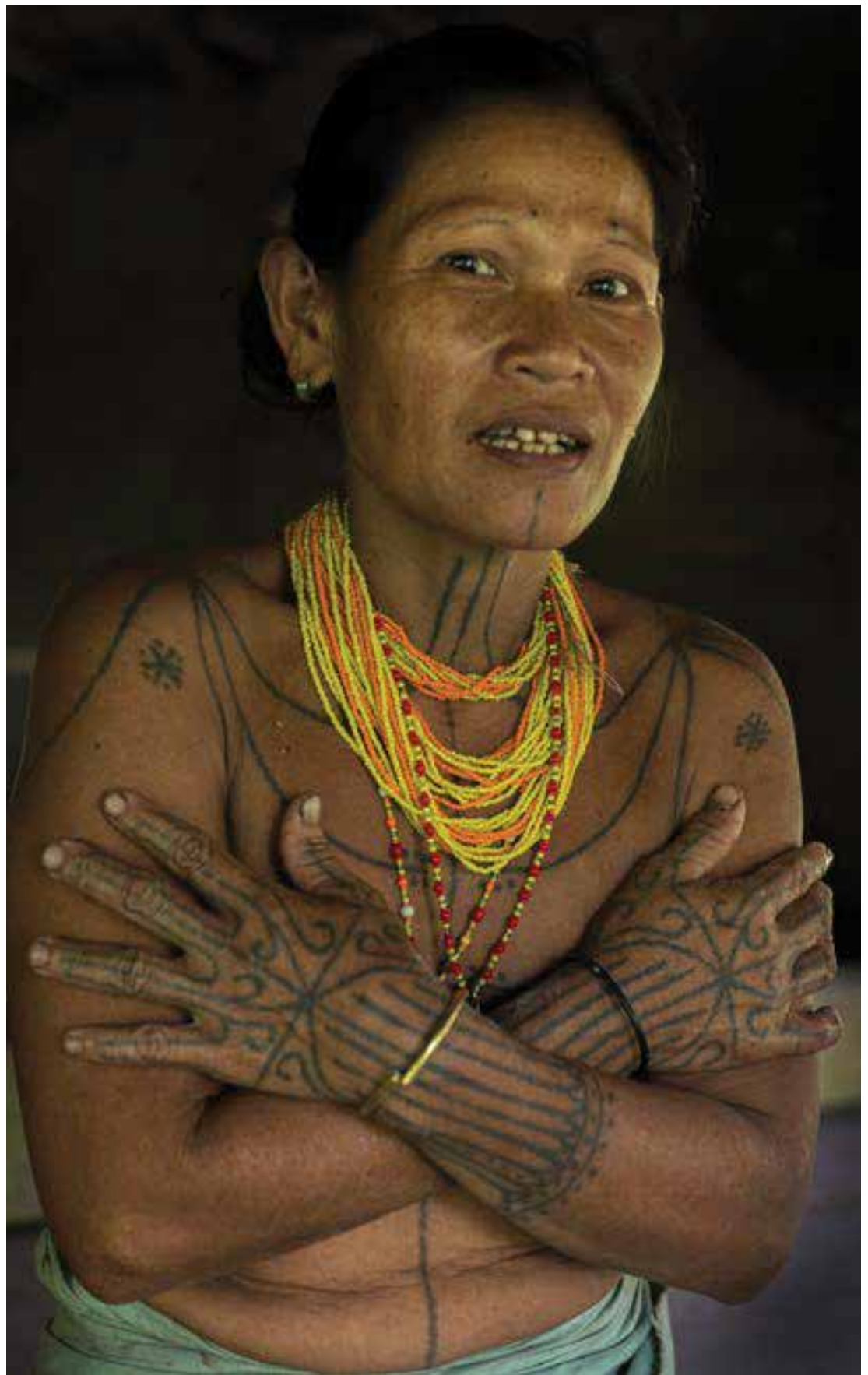
Mentawai Kabilesi

Endonezya'nın Siberut Adası; sakızağacı, palmiye yaprağı gibi malzemelerden yapılan bir tür peştamalla örtükleri vücutlarını renkli takılar ve çiçekli başlıklarla süsleyen Mentawai halkının vatanı. 160 kadar motifin tespit edilebildiği vücut dövmesi geleneği, kabilenin dinî inançlarının bir uzantısı ve sadece güzelleşme amacıyla yapılmıyor; bu nedenle tepeden tırnağa dövme yaptırmak kabile üyeleri arasında yaygın bir uygulama ve motifler ve tasarımlar bölgelere ve klanlara göre farklılık gösteriyor. Yerel dilde *titi* adı verilen dövme-ler, dinî liderler tarafından ve özel bir ritüelle yapılıyor.

Mentawai Tribe

The Indonesian island of Siberut is the home of the Mentawai, known for draping their bodies with a particular loincloth made from materials like bark cloth and palm leaves, while also embellishing themselves with vibrant jewelry and flowered headdresses. Boasting no fewer than 160 identified motifs, the tradition of body tattoos extends from the religious beliefs of the tribe and serves a purpose beyond mere decoration. Due to this, extensive body tattoos are a prevalent practice among tribe members, with varied designs and patterns specific to different regions and clans. Referred to as "titi" in the local language, these tattoos are administered by religious leaders as part of a distinct ceremonial ritual.

ANADOLU

ANATOLIA

Binlerce yıldır etkileşim hâlinde olan kültürlerin buluşma noktası Anadolu ve insana dair her şeyin izlerini taşıyan Anadolu medeniyeti, vücut süslemeleri ve dövmeler söz konusu olduğunda da kendine has geleneklere sahip. Anadolu'da dövme; nazardan korunma, ait olma, kötülüklerden kaçınma, şifa bulma gibi arzuların insan bedenindeki yansıması.

Anatolia, a historical crossroads where diverse cultures have interacted for thousands of years, and the Anatolian civilization, which bears traces of various aspects of humanity, also holds distinctive traditions related to body adornments and tattoos. In Anatolia, tattoos serve to symbolize various desires, such as protection against the evil eye, a sense of belonging, warding off malevolence, and even seeking healing for the human body.

Kaybolan Gelenek: Medkuke ve Medkuk

Mardin ve Şanlıurfa'daki dövme geleneği, bölgenin kültürel çeşitliliğine yaraşır bir zenginliğe sahip. Dek adı verilen dövmeler Kürtler, Araplar ve Süryaniler arasında yaygın bir uygulamaydı ve kültürler arasında uygulama farklılıkları olsa da benzer arzuları ifade ediyor ve benzer motif ve desenleri paylaşabiliyordu. Kadın dövme ustasına dekkake, erkek dövme ustasına dekkak adı veriliyor ve dövme yapılan kadına medkuke, erkeğe ise medkuk deniliyordu. Kız bebeğini emziren annenin sütü, is ve hayvan ödü karıştırılarak elde edilen boya, motifin büyüklüğüne göre değişen sayılardaki iğnelerin yardımıyla deri altına zerk edilirdi. Bugün sadece belli bir yaşın üzerindeki kadınlarda görülen dek, artık hem yapanın hem de yaptıranın kalmaması sebebiyle kaybolmaya yüz tutmuş bir gelenek.

A fading tradition: Medkuke and Medkuk

The tradition of tattooing in southeastern Türkiye, in cities like Mardin and Şanlıurfa, is as rich as the cultural diversity of the region. Tattoos, known as “deq,” were a common practice among Kurds, Arabs, and Assyrians. Despite differences in practices, they conveyed similar desires and shared common motifs and designs. A female master tattooist was referred to as a “dekkake,” while the male counterpart was known as a “dekkak.” The individual being tattooed was called “medkuke” for women and “medkuk” for men. The dye, created by mixing the milk of a mother nursing a baby girl with soot and an animal’s gallbladder, was injected under the skin using needles, the number of which varied based on the size of the design. Today, the “deq” tradition, seen solely on women of a certain age, is fading as there are fewer practitioners and enthusiasts.

SEDAT BASMACI

SERPİL EROĞLU

SEDAT BASMACI

SERPİL EROĞLU

FESTİVALLER

FESTIVALS

İNGİLTERE | İTALYA | MEKSİKA

ENGLAND | ITALY | MEXICO

Arkeolojik kanıtlar, İndus Vadisi'nden Amerika kıtalarına ve uygarlığından başlangıcından bu yana yaşamdaki önemli olayların, dönemlerin ve günlerin kutlandığını gösteriyor. İnsanların bir araya gelmesi, birlikte yiyip içmesi, şarkılar söyleyip danslar etmesi tüm dinlerde, bölgelerde ve kültürlerde kolektif bir deneyimin parçası olmanın, yaşadığı toplumla bağ kurmanın bir yolu. Hayatın çok hızlı aktığı ve insanın sürekli hareket hâlindeki bir kalabalık tarafından kuşatıldığı modern dünyada bile, insanın toplumun diğer üyeleriyle belli bir amaç etrafında bir araya gelme arzusu gücünden bir şey kaybetmiş değil; tarihî kökenleri olan festivaller ise bunun en renkli yollarından biri.

Archaeological evidence shows that significant life events, periods, and days have been celebrated since the beginning of civilization, from the Indus Valley to the Americas. In all religions, regions, and cultures, people come together, eat, drink, sing, and dance in unison to partake in a collective experience, drawing themselves closer to the society they inhabit. Even in the modern world, where life moves swiftly, and individuals are surrounded by a constantly moving crowd, the desire to gather with other members of society for a specific purpose has not lost its strength; festivals rooted in history remain one of the most picturesque means to achieve this.

İNGİLTERE

ENGLAND

500 yılı aşkın geçmişiyle İngiltere'nin en eski geleneklerinden olan *morris*, beyazlar içindeki dansçıların, yazın gelişi, hasat mevsimi gibi kutlamalarda ve özel günlerde kaval kemiklerine taktıkları çanlarla, ellerindeki sopa, kılıç veya mendillerle icra ettikleri bir halk dansı. Modern kutlamalarda da yaşatılan bu gelenek hem dansçıların hem de katılımcıların çiçeklerle, kurdele ve tüylerle süsledikleri şapkalarla çok daha renkli bir hâle geliyor.

FOTOĞRAFLAR/PHOTOS: BURCU ÖNAL YÜRÜYEN

Morris dancing, with a history spanning over 500 years, stands as one of England's oldest traditions. It is a folk dance performed during special occasions and celebrations, signifying events like the arrival of summer and the harvest season. The dancers typically attire themselves in all white, donning bells tied to their shins and carrying sticks, swords, or hankies. This tradition persists in modern festivities, with contemporary dancers and participants augmenting their attire by incorporating hats adorned with flowers, ribbons, and feathers.

TUĞBA KIRALLI

TUĞBA KIRALLI

İTALYA

ITALY

Geçmiş 12. yüzyıla uzanan ve 1980’lerde yeniden hayatımıza giren Venedik Karnavalı günümüzde de şöhretini koruyor. Katılımcılar iki hafta boyunca özenle hazırlanmış maske ve kostümlerle resmî ya da özel geçit törenlerine, balo ve partilere katılıyor ve her türlü toplumsal kimliği gizleme gücü olan renkli maskeler sayesinde özgürce eğleniyor. Karnavalda çok çeşitli maskeler görmek mümkün. Geçmişten günümüze yaygın olarak kullanılan sıradan maskeler yanında; *tabarro* adı verilen siyah bir pelerin ve üç köşeli bir şapka ile birlikte kullanılan ağızsız ve beyaz renkli *bauta*, tüylerle ve renkli taşlarla süslenen ve sadece gözleri ve burnu kapatan *colombina* ve uzun gagalı *medico della peste* (veba doktoru) gibi daha ince bir işçiliğin ürünü olan maskelere de rastlanıyor.

With origins dating back to the 12th century and experiencing a resurgence in the 1980s, the Venice Carnival remains a cherished and vibrant tradition to this day. Spanning two weeks, the event hosts public and private parades, balls, and parties, where participants don elaborate masks and costumes, allowing them to celebrate incognito while concealing their social status. The carnival showcases a diverse array of masks, from traditional designs to intricate styles. These include the “bauta,” recognized by its stark-white color and the absence of a mouth opening. It is worn with a black cape (tabarro) and a tricorner hat. Additionally, there is the “colombina,” a half-face mask covering the eyes and nose, adorned with feathers and colorful stones, and the “medico della peste” (plague doctor) mask with its long beak.

MEKSİKA

MEXICO

Meksika'da kutlanan Ölümler Günü, kökeni Orta Amerika'nın yerli halklarına dayanan ve zaman içinde yeni öğelerle zenginleşerek gelişen köklü bir gelenek. Temelinde yaşam döngüsünün bir parçası olan ölümü yas tutarak değil, kutlama ve ritüellerle ölenlerin hatıralarını canlı tutarak karşılayan bir felsefe yatıyor. Günümüzde geçit törenleri ve eğlence-lerde şarkılar söyleyip danslar edilerek ve *ofrenda* denilen sunaklar hazırlanarak ölümler ve atalar anılıyor. Geçmiş kutlamalarda kafatasları kullanılırken günümüzde bunun yerini *catrinas* adı verilen çarpıcı makyajlar, renkli maske ve kostümler aldı. Kaybettikleri sevdiklerini temsil eden maskeler takıp yüzlerini boyayan Meksikalılar böylece, yılın belli günlerinde öbür dünyadan ziyarete gelen ölümlerinin ruhlarıyla yakınlaşmayı amaçlıyor.

The Day of the Dead in Mexico is a deeply rooted tradition originating from the indigenous cultures of Central America and has evolved over time with new cultural elements. This tradition embraces a perspective that considers death an intrinsic part of life's cycle. It is celebrated not through mourning but by honoring the memory of the departed through rituals and festivities. In contemporary times, the departed and ancestors are revered through parades and celebrations that involve music, dance, and the construction of altars known as "ofrenda." While skulls were a traditional symbol, they have been replaced by vibrant makeup, colorful masks, and costumes, known as "catrinas." Mexicans adorn masks and paint their faces to represent departed loved ones, aiming to establish a connection with the spirits of the deceased believed to visit from the afterlife on specific days of the year.

VELIT GAZEL

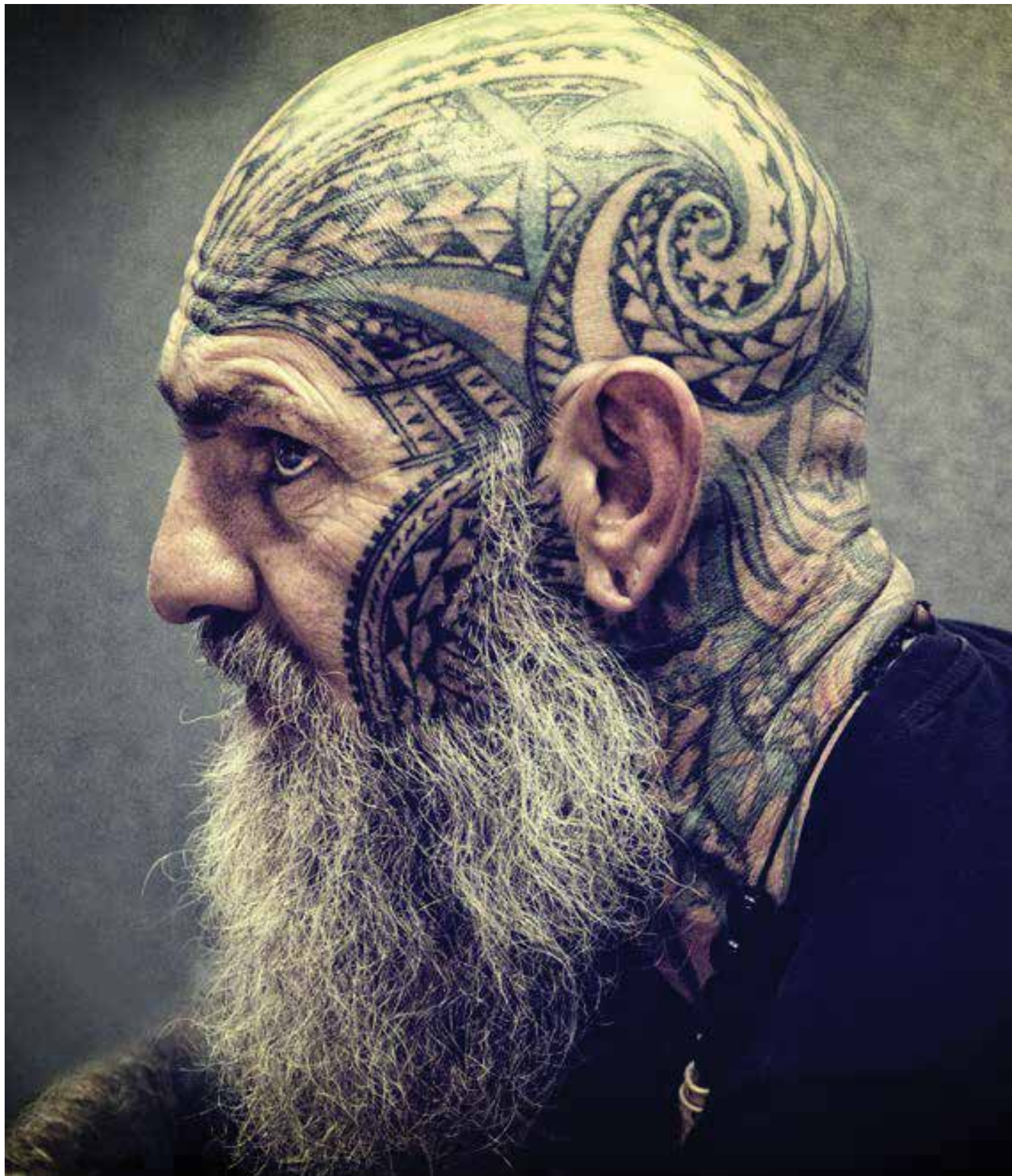
VELIT GAZEL

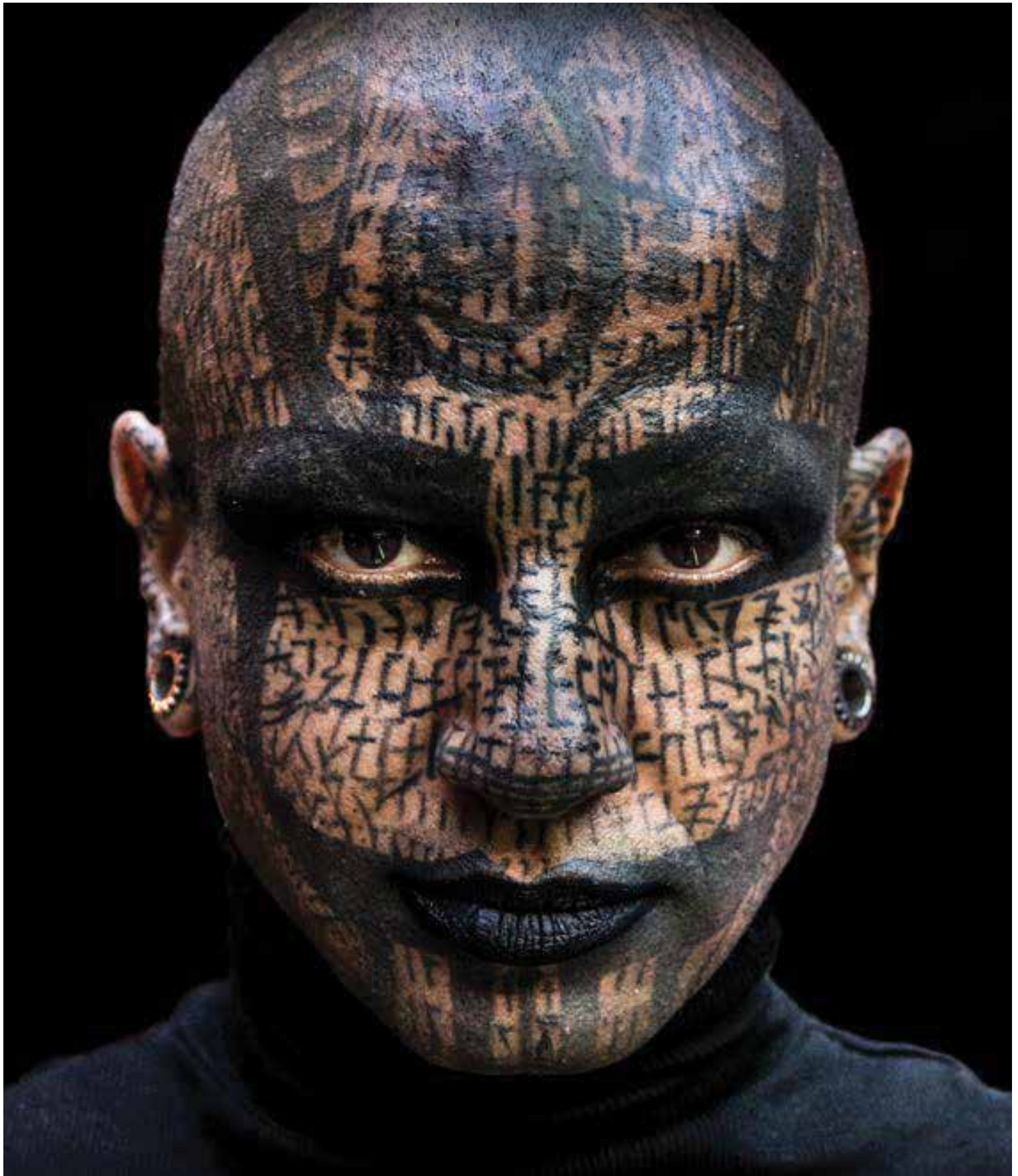
MODERN DÜNYADA DÖVMELER

TATTOOS IN MODERN WORLD

Dövmeler üzerine yapılan çalışmalar, uzun yıllar, dövmelerin başlangıcı olarak Antik Mısır'ı işaret ediyor ve MÖ 2000'lere tarihlenen kadın mumyaları en eski dövme örnekleri olarak kabul ediliyordu, ancak 1991'de Ötztal Alplerinde bulunan ve donmuş hâlde olduğundan Buz Adam Ötzi adı verilen 5300 yıllık mumya, dövmelerin tarihi hakkındaki bilgilerimizi güncelledi, çünkü Ötzi'nin vücudunun farklı yerlerinde tam 61 dövme bulunuyor ve yapılan çalışmalar bu dövmelerin tedavi amaçlı olduğunu ortaya koyuyordu. Ötzi'nin dövmeleri gibi tedavi amaçlı olanların yanında, tarih boyunca dövmeler farklı amaçlara hizmet etti: ritüellerle ilişkili, kötü ruhları kovmaya yönelik dinî dövmeler; bir aşığılama ve cezalandırma yöntemi olarak suçlulara ve savaş esirlerine yapılan dövmeler; bedeni güzelleştirme ya da aksine çirkinleştirme amacını taşıyan dövmeler; toplumda başarı olarak kabul edilen eylemleri bedene kazıyarak görünür kılmayı amaçlayan dövmeler veya kişinin ait olduğu kabileyi veya boyu işaret eden dövmeler... Modern insan da şimdilik en az 5000 yıllık olduğunu kesin olarak bildiğimiz dövme geleneğini sürdürüyor, ama artık dövmeye daha farklı anlamlar yüklüyor. Günümüzde dövme yaptıranların büyük çoğunluğu, birini, bir fikri veya bir inancı onurlandırmak ve kendilerini ve dünya görüşlerini ifade etmek için dövme yaptırdıklarını söylüyor. Geçmişte, ait olunan toplulukla bağ kurmanın bir yolu olan dövmeler, bugün bireysel bir manifesto işlevi görüyor. Geleneksel dövmeler; toplumsal normlara itiraz ve kişisel bir anlatı oluşturma çabası gibi modern kaygılara sahip günümüz insanların katkılarıyla zenginleşiyor ve modern insan da bu yolla yaşadığı dünyanın şifrelerini bedeni üzerinden kayda geçirmeye devam ediyor.

For many years, the origin of tattoos was commonly associated with ancient Egypt, considering female mummies from 2000 BC as the oldest examples. However, the discovery in 1991 of a 5,300-year-old mummy in the Ötztal Alps, famously known as Ötzi the Iceman due to being found frozen, drastically changed the understanding of tattoo history. Ötzi displayed 61 tattoos on various body parts, primarily for therapeutic purposes, as revealed by studies. Beyond therapeutic uses similar to Ötzi's, tattoos have served various roles throughout history: religious tattoos associated with rituals to fend off evil spirits; tattoos used on criminals and prisoners of war for humiliation and punishment; tattoos aimed to adorn or, conversely, disfigure the body; and marking significant societal accomplishments on the body, as well as indicating tribal or clan affiliation. In modern times, people continue the tattooing tradition, known to date back at least 5,000 years, although the significance has shifted. The majority getting tattoos today do so to honor someone, an idea, or a belief, to express themselves, and to share their worldview. While tattoos were once a means to connect with one's community, they have evolved to serve as a personal manifesto. People today, motivated by modern concerns such as challenging societal norms and striving to create their own narratives, enhance ethnic tattoos, and continue to etch the codes of the world they inhabit onto their bodies.

PHILIP JOYCE

PHILIP JOYCE

6 Şubat 2023
depreminden
etkilenen otizmli
yavrularımız
yararına, Tohum
Otizm Vakfı iş
birliği ile
hazırlanmıştır.

GAZELLA YAYINLARI

PARA İLE SATILAMAZ

www.gazella.com

GAZELLA
TURİZM